

dabas parka “VILCE” dabas aizsardzības plāns

teritorija atrodas Jelgavas rajona Vilces pagastā

plāns izstrādāts laika posmam
no 2007. gada līdz 2017. gadam

Izstrādātājs

Latvijas Dabas fonds

juridiskās personas nosaukums

Ieva Rove

projekta vadītāja

Rīga

2006. gada decembris

Plāna izstrādē iesaistītie eksperti/speciālisti:

(vārds, uzvārds, specialitāte)

Lelde Eņģele	saldūdens augu sugu, un biotopu eksperte, Latvijas Dabas fonds
Aivars Petriņš	onitofaunas un meža biotopu eksperts, LU Zooloģijas muzejs, Latvijas dabas fonds
Ieva Rove	augu sugu un biotopu eksperte, Latvijas Dabas fonds
Voldemārs Spuņģis	bezmugurkulnieku faunas eksperts, LU Bioloģijas fakultāte
Baiba Strazdiņa	kartogrāfijas eksperte, Latvijas Dabas fonds
Marina Čičendajeva	plāna I etapa izstrādes asistente, Latvijas Dabas fonds
Viktors Jefimovs	plāna izstrādes asistents, Latvijas Dabas fonds
Konsultanti:	
Aivars Igals	Valsts Kultūras Pieminekļu aizsardzības inspekcijas vecākais speciālists
Andris Tomašūns	Zemgales tūrisma attīstības biedrība

Fotogrāfijas uz 1. vāka – I.Rove

Plāna izstrādes uzraudzības grupa:

(vārds, uzvārds, iestāde, amats)

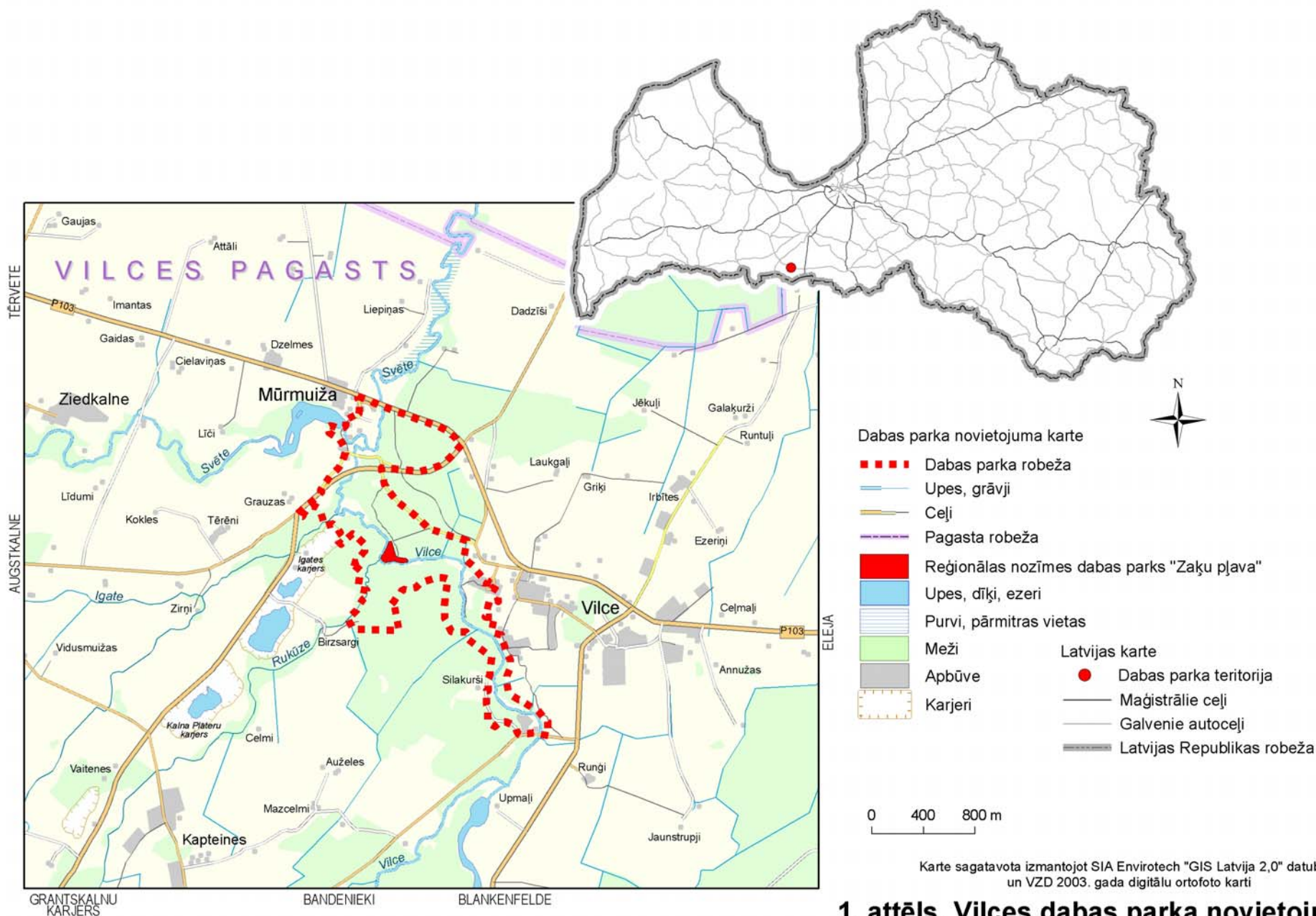
Dabas aizsardzības plāna izstrādes darba uzraudzības grupas sastāvs noteikts ar Dabas aizsardzības pārvaldes rīkojumu Nr. 24 (15.05.2006.):

Madara Ozoliņa	Dabas aizsardzības pārvaldes, pārvaldes vecākā referente
Jānis Vereniēks	Vilces pagasta padomes priekšsēdētājs
Elīta Fridrihsone	Valsts vides dienesta Jelgavas reģionālās vides pārvaldes vecākā inspektore
Sandra Grava	Valsts meža dienesta Zemgales virsmežniecības Svirlaukas mežniecības mežsardze
Sandra Galiņa	Akciju sabiedrības "Latvijas valsts meži" Zemgales mežsaimniecības vides speciāliste
Edmunds Linde	Akciju sabiedrības "Latvijas valsts meži" Zemgales mežsaimniecības Svirlaukas meža iecirkņa vadītājs
Ilze Bergmane	Lauku atbalsta dienesta Zemgales reģionālās lauksaimniecības pārvaldes Zemes un ūdens resursu daļas vadītāja
Līga Laveniece	Lauku atbalsta dienesta Zemgales reģionālās lauksaimniecības pārvaldes vecākā inspektore
Agris Zaķis	Vilces pamatskolas direktora vietnieks saimniecības jautājumos
Pēteris Bleidelis	Vilces pagasta zemes īpašnieks
Mārtiņš Vīpulis	Vilces pagasta zemes īpašnieks

Saturs

Kopsavilkums	7
I Aizsargājamās teritorijas apraksts	10
I. 1. Vispārēja informācija par aizsargājamo teritoriju	10
I. 1.1. Atrašanās vieta, ģeogrāfiskās koordinātas, platība	10
I. 1.2. Zemes lietošanas veidi (raksturojums un zemes īpašuma formu apraksts)	10
I. 1.3. Pašvaldību teritoriju plānojumos noteiktā teritorijas izmantošana, atļautā un plānotā izmantošana.....	11
I. 1.4. Esošais funkcionālais zonējums	11
I. 1.5. Aizsardzības un apsaimniekošanas īsa vēsture.....	11
I. 1.6. Kultūrvēsturiskais raksturojums	12
I. 1.7. Valsts un pašvaldības institūciju funkcijas un atbildība.....	16
I. 2. Normatīvo aktu normas, kas tieši attiecas uz konkrēto aizsargājamo teritoriju, tajā skaitā pašvaldību saistošie noteikumi, kuri attiecas uz aizsargājamo teritoriju.....	17
<i>Starptautiskās saistības un Eiropas Savienības noteiktās saistības</i>	21
I. 3. Teritorijas fiziski ģeogrāfiskais raksturojums	22
I. 3.1. Klimats.....	22
I. 3.2. Ģeoloģija, ģeomorfoloģija.....	22
I. 3.3. Hidroloģija.....	23
I. 3.4. Augsnes	23
I. 4. Teritorijas sociālās un ekonomiskās situācijas apraksts	24
I. 4.1. Iedzīvotāji (pastāvīgie, iedzīvotāji, zemes īpašnieki, kuri pastāvīgi nedzīvo aizsargājamā teritorijā, apmeklētāji), apdzīvotas vietas, nodarbinātība	24
I. 4.2. Pašreizējā un paredzamā antropogēnā slodze uz aizsargājamo teritoriju.....	24
I. 4.3. Teritorijas izmantošanas veidi	25
II TERITORIJAS NOVĒRTĒJUMS	26
II 1. Teritorija kā vienota dabas aizsardzības vērtība un faktori, kas to ietekmē, tai skaitā iespējamo draudu izvērtējums	26
II 2. Teritorijas ainaviskais novērtējums.....	27
II 3. Biotopi.....	27
II 3.1. Meži.....	28
II 3.2. Pļavas	30
II 3.3. Saldūdeņi	31
II 3.4. Aizsargājamās platības dabas parkā.....	34
Dabas parkā konstatētie īpaši aizsargājамie biotopi	35
II 4. SUGAS.....	35
II 4.1. Augu sugas	35
II 4.2. Bezmugurkaulnieki	37
II 4.3. Zivis.....	37
II 4.4. Putni	38
II 4.5. sugu sociālekonomiskā vērtība.....	38
II 4.6. sugas ietekmējošie faktori	38
II 5. Citas vērtības	38

II 6. TERITORIJAS VĒRTĪBU APKOPOJUMS UN PRETNOSTATĪJUMS.....	39
III INFORMĀCIJA PAR TERITORIJAS APSAIMNIEKOŠANU.....	40
III 1. Teritorijas apsaimniekošanas ilgtermiņa un īstermiņa mērķi 2007.- 2017. apsaimniekošanas periodam.....	40
III 1.1. TERITORIJAS APSAIMNIEKOŠANAS IDEĀLIE JEB ILGTERMIŅA MĒRĶI.....	40
III 1.2. TERITORIJAS APSAIMNIEKOŠANAS ĪSTERMIŅA MĒRĶI PLĀNĀ APSKATĪTĀJAM APSAIMNIEKOŠANAS PERIODAM.....	40
III 2. Apsaimniekošanas pasākumi	42
III 2.1. Apsaimniekošanas pasākumu apraksts	50
III 3. Nepieciešamie grozījumi Vilces pagasta teritorijas plānojumā	54
III 4. Individuālo aizsardzības un izmantošanas noteikumu projekts un zonējums.....	54
III 4.1. Ieteikumi dabas parka individuālajiem aizsardzības un izmantošanas noteikumiem	54
III 4.2. Ieteicamais dabas parka funkcionālais zonējums	56
III 5. Izmantotie informācijas avoti	57
PIELIKUMS.....	59

1. attēls. Vilces dabas parka novietojums

Kopsavilkums

Dabas parks "Vilce" atrodas Jelgavas rajona Vilces pagastā (1. attēls, 6. lpp). Valsts nozīmes dabas parks dibināts 2004. gadā. Vienlaicīgi ar nodibināšanu, teritorija iekļauta arī Eiropā īpaši aizsargājamo dabas teritoriju tīklā – NATURA 2000 (kods LV0304900).

Parks izveidots bioloģiski vērtīga dabas kompleksa – izteiktu upju ieleju ar nogāžu un gravu mežiem, smilšakmens atsegumu, Latvijā retu un aizsargājamu augu sugu, kā arī Vilces pilskalna vienotai aizsardzībai. Teritorija ir bioloģiski daudzveidīga un ekoloģiski funkcionē kā vienots "zaļais" koridors.

Teritorijas platība ir 144 ha un tā ir viena no ainaviski skaistākajām vietām Zemgalē, kas dažādo līdzeno lauksaimniecības zemju ainavu reģionā.

Plāna izstrāde ir Valsts pasūtījums, to finansējusi VAS AS "Latvijas Valsts meži" (turpmāk AS LVM) Zemgales mežsaimniecība. Dabas aizsardzības plānu izstrādājis Latvijas Dabas fonds 2006. gadā, atbilstoši MK noteikumiem Nr. 234 "Noteikumi par īpaši aizsargājamās dabas teritorijas dabas aizsardzības plāna saturu un izstrādes kārtību" (28.03.2006.). Darba ietvaros veikta teritorijas papildus izpēte.

Izstrādājot plānu, galvenais uzdevums ir saskaņot dabas aizsardzības, rekreācijas un reģiona attīstības intereses, nodrošinot teritorijas vērtību saglabāšanu un izveidošanas mērķu sasniegšanu. Saskaņojot intereses, prioritāte ir dabas aizsardzība.

Dabas aizsardzības plāna pielikumos ietvertā kartogrāfiskā materiāla pamatnes ir Latvijas Republikas Valsts Zemes dienesta īpašums. Kartēs parādītais 2002. gada meža daļplāns un mežaudžu plāns ir AS LVM īpašums. Dabas parka dabas vērtības, apsaimniekošanas pasākumi un zonējums meža zemēs aprakstīts un atzīmēts kartēs meža nogabalu līmenī.

Darbu uzsākot, Latvijas Dabas fonds organizēja informatīvu sēdi Jelgavas rajona Vilces pagastā, Vilcē (21.04.2006.), lai informētu par darba uzsākšanu, teritorijas vērtībām un iepazītos ar ieinteresētajām pusēm. Informatīvajā sēdē piedalījās ar teritorijas pārvaldi un izmantošanu saistīto organizāciju pārstāvji, dabas parka īpašnieki un valdītāji. Informatīvās sanāksmes protokols - 1.1. pielikumā.

Plāna izstrādes gaitā, Vides ministrijas pakļautībā esošā Dabas aizsardzības pārvalde, Madaras Ozoliņas personā, izveidojot uzraudzības grupu, pārraudzīja dabas aizsardzības plāna izstrādi un tā atbilstību (28.03.2006.) MK noteikumiem Nr. 234. Uzraudzības grupā iekļāva pārstāvjus no: AS LVM Zemgales mežsaimniecības, Vilces pagasta padomes, Zemgales virsmežniecības, Valsts Vides dienesta Jelgavas RVP, Lauka atbalsta dienesta, īpašniekus un iedzīvotājus. Uzraudzības grupas sanāksmēs tās dalībniekus informēja par padarīto, precizēja neskaidrības, apsprieda ekspertu ieteikto aizsardzības režīmu un perspektīvo dabas parka zonējumu. Sanāksmju dalībnieku saraksti, uzraudzības grupu sanāksmju protokoli un sabiedriskās apspriešanas pārskats ietverti 1.2. – 1.6. pielikumā.

Dabas aizsardzības plāns dabas parkam "Vilce" izstrādāts 10 gadiem. Plānā apkopota vispusīga informācija par teritorijas vērtībām, analizētas dabas un sociālekonomiskās vērtības, izvirzīti teritorijas saglabāšanas un apsaimniekošanas

mērķi, mērķu sasniegšanas nodrošināšanai izstrādāti ieteicamie apsaimniekošanas pasākumi.

Galvenās teritorijas dabas vērtības ir:

- ✓ dabas parka reljefs un augsne, kas veido priekšnosacījumus retu un aizsargājamu dzīvotņu pastāvēšanai;
- ✓ četri Latvijā un Eiropā reti un aizsargājami biotopi, tajā skaitā: nogāžu un gravu meži (šeit un turpmāk biotopa kods 9180*) 50 %, upju straujtecēs (3260) 1 %; smilšakmens atsegumi (8220) 0,1 %, pārmitri platlapju meži (91E0*) 2 %, kā arī Eiropā aizsargājamās mēreni mitrās pļavas (6510) 3 %; parkā konstatēti Latvijā īpaši aizsargājami dabiski meža biotopi 21,3 ha platībā, kas lielākoties ir nogāžu un gravu meži, pārmitri platlapju meži;
- ✓ Latvijā un Eiropā retas un aizsargājamas augu, bezmugurkaulnieku un putnu sugas, piemēram, lapkoku praulgrauzis, pelēkā un melnā dzilna, vidējais un baltmuguras dzenis.
- ✓ Pieci Valsts nozīmes kultūras pieminekļi, tajā skaitā – Vilces pilskalns un Vilces muižas apbūve ar parku;

Dabas aizsardzības plānā ir izvirzīti sekojoši teritorijas apsaimniekošanas ilgtermiņa mērķi:

- ✓ saglabāta dabas parkam raksturīgā ainava - teritorijai raksturīgais reljefs un esošo zemes lietojuma veidu platības;
- ✓ saglabātas dzīvotspējīgas tipiskās un aizsargājamās upju nogāzēm un platlapju mežiem raksturīgās dabiskās augu sugu sabiedrības, dzīvnieku sugas un to dzīvotnes;
- ✓ saglabātas un uzturētas kultūrvēsturiskās vērtības, labiekārtota un pilnveidota atpūtas, dabas un kultūrvēsturisko vērtību apskates un izziņas infrastruktūra.

Parka dabas vērtībām piemīt arī augsta sociālekonomiska vērtība – tie ir augstvērtīgi rekreācijas resursi. Pēdējos piecos gados parkā ir ievērojami palielinājies atpūtnieku skaits, jo pakāpeniski tiek labiekārtota atpūtas un teritorijas apskates un izziņas infrastruktūra. Galvenos iekārtošanas darbus veic AS LVM Zemgales mežsaimniecība un Vilces pagasta pašvaldība.

Lai aizsargātu un saglabātu dabas parka vērtības, paredzēta neiejaukšanās tā dabiskās attīstības procesos, izņemot dabas aizsardzības plānā aprakstītos biotehniskos pasākumus – ozolu un priežu atēnošanu, izcērtot egles audzes 2. stāvā. Pieļaujama taku malu retināšana 1–2m platumā. Nelielās palieņu pļavas noganāmas un pļaujamas pēc 15. jūlija.

Būtisks priekšnosacījums teritorijas dabas vērtību saglabāšanai ir turpināt pilnveidot un uzturēt atpūtas, apskates un izziņas infrastruktūru, lai nenoplicinātu dabas vērtības un ilgtermiņā nodrošinātu sabiedrību ar augstvērtīgiem ainaviskiem, atpūtas un izziņas resursiem, kas ir viens no galvenajiem dabas parku izveidošanas mērķiem.

Dabas aizsardzības plānā tiek piedāvāti sekojoši teritorijas atpūtas infrastruktūras uzlabošanas pasākumi: gājēju taku labiekārtošana (taka ar atzaru); kāpņu ierīkošana upes krastā iepretim Vilces muižai; vienas sausās tualetes uzstādīšana (uzstādāmo

tualešu skaits var būt arī lielāks, atkarīgs no līdzekļiem un nepieciešamības); atpūtas vietu labiekārtošana (vietas labiekārtojamas atkarībā no līdzekļiem). Autotransporta kustības ierobežošanai teritorijā paredzēta vairāku "Iebraukt aizliegts" zīmju uzstādīšana. Paredzēta trīs informatīvo stendu izvietošana teritorijā. Piedāvātajiem apsaimniekošanas pasākumiem norādīta to realizācijas prioritāte.

Dabas parka teritorija sadalīta divās funkcionālās zonās:

- dabas parka zona;
- neitrālā zona.

I Aizsargājamās teritorijas apraksts

I. 1. Vispārēja informācija par aizsargājamo teritoriju

I. 1.1. Atrašanās vieta, ģeogrāfiskās koordinātas, platība

Dabas parks atrodas Jelgavas rajona Vilces pagastā. Attālums no pagasta centra līdz Jelgavai – 36 km, līdz Rīgai – 80 km.

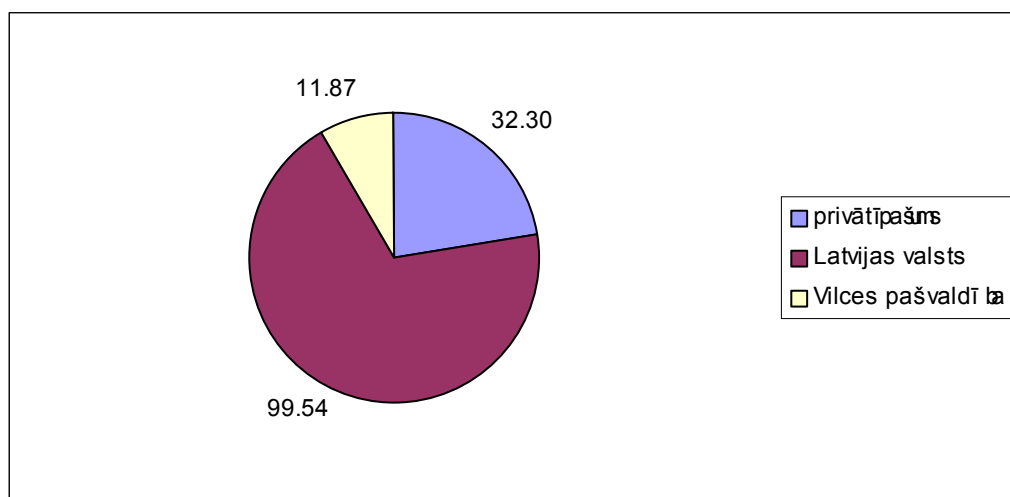
Dabas parka kopējā platība ir 144 ha., tā robežu shēma un lūzumpunktu koordinātas ietvertas 2.pielikumā.

Dabas parka teritorija atrodas Vilces un Svētes upju ieleju posmā starp Vilces dzirnavām un Dobeles – Bauskas šoseju (P103), kā arī Vilces pietekas Rukūzes lejteces posmā un tas ietver Vilces un Rukūzes upju stāvās nogāzes, kā arī vairākus kultūrvēsturiskus objektus – Vilces pilskalnu, muižu un parku, kā arī akmens tiltu pie Mūra kroga. Dabas parkā atrodas Zaķu pļava, kas ir populāra atpūtas un sporta pasākumu norises vieta visā Jelgavas rajonā.

Teritorijas vidējā koordināta:	LKS_X	471180
	LKS_Y	253371

I. 1.2. Zemes lietošanas veidi (raksturojums un zemes īpašuma formu apraksts)

Dabas parka teritorija (144,4 ha) ir sadalīta 24 kadastra vienībās, pilns kadastru saraksts apkopots 3.1. pielikumā. Lielākā parka platība – 99,54 ha, pieder Latvijas Valstij, to tiesiski pārrauga AS LVM Zemgales mežsaimniecība (97,94 ha), LR Labklājības ministrija (0,67 ha) un LR Satiksmes ministrija (0,93ha). Vilces pašvaldība pārvalda 11,9 ha, savukārt pārējo parka platību – 32,3 ha veido privātpersonām piederošās zemes. Zemes kadastra vienību sadalījums parādīts 2. attēlā.

2. attēls. Kadastra vienību sadalījums pēc platības (ha).

Zemes īpašumu sadalījums parka teritorijā parādīts 3.2. pielikuma kartē.

Lielāko daļu parka teritorijas veido meža zemes, upes krastos nelielā platībā saglabājušās palieņu pļavas. Apbūve un tūrisms parkā aizņem salīdzinoši nelielas platības. Galvenie zemes lietošanas veidi parādīti 3.3. pielikuma kartē.

I. 1.3. Pašvaldību teritoriju plānojumos noteiktā teritorijas izmantošana, atļautā un plānotā izmantošana

Jelgavas rajona Vilces pagastam 2006. gadā tiek izstrādāts teritorijas plānojums. Pēc plānojuma izstrādātāju sniegtās informācijas dabas parka teritorija attīstības plānojumā tiks atzīmēta kā īpaši aizsargājama dabas teritorija, kuras aizsardzību nosaka attiecīgie Latvijā spēkā esošie normatīvie akti.

I. 1.4. Esošais funkcionālais zonējums

Līdz šim dabas parkam daļējums funkcionālās zonās nav izveidots.

I. 1.5. Aizsardzības un apsaimniekošanas īsa vēsture

Tagadējā dabas parka aizsardzība datējama ar 1999. gada 26. jūliju, kad Zaķu pļava (1,8 ha) ar Vilces pagasta padomes lēmumu (protokola Nr. 7) apstiprināta par vietējas nozīmes dabas parku (1. attēls 6. lpp).

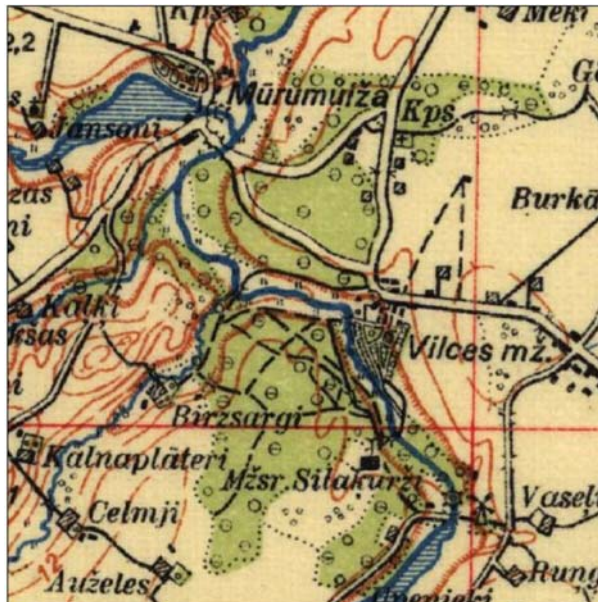
Latvijas Dabas fonda projekta "Latvijas īpaši aizsargājamo teritoriju sistēmas saskaņošana ar *EMERALD/NATURA 2000* aizsargājamo teritoriju tīklu" (2001.-2003. gads) akcijas „Iesaki teritoriju!” ietvaros tika saņemts priekšlikums izveidot īpaši aizsargājamo dabas teritoriju Vilces ielejā, kopā ar tās pietekas Rukūzes ieleju, pie ietekas Svētē. 2003. gadā Vilces ieleju apsekoja *EMERALD* projekta ietvaros un eksperti (V. Baroniņa, I. Kabucis) to atzina par atbilstošu *NATURA 2000* teritorijas kritērijiem. Tajā pašā gadā cita LDF projekta "Īpaši aizsargājamo sugu inventarizācija un mikroliegumu projektēšana Cēsu un Jelgavas rajonā" (2003. gads) ietvaros Vilces ielejā tika inventarizētas īpaši aizsargājamās augu sugas. Inventarizācijas laikā tika konstatēti vairāki īpaši aizsargājami biotopi un īpaši aizsargājamas augu sugas.

Abu augstākminēto inventarizāciju rezultāti pamatoti apstiprināja Vilces ielejas posma turpmākās aizsardzības nepieciešamību. Dabas parks „Vilce” izveidots 08.04.2004. ar grozījumiem Nr. 267 MK 09.03.1999. noteikumos Nr. 83 „Noteikumi par dabas parkiem”.

Dabas parkam līdz šim nebija izstrādāts dabas aizsardzības plāns.

Pārskatāmā vēstures posmā Vilces ieleja tagadējā dabas parka teritorijā tika aizsargāta un lielākoties izmantota tikai pastaigām. 1927. gada topogrāfiskā kartē (3. attēls 12. lpp) redzams, ka dabas parka teritorijā arī 20. gs. sākumā dominēja meži, nelielās platībās - palieņu pļavas. Teritorijas dabai draudzīgo izmantošanu sekmēja tās augstā ainaviskā vērtība, kā arī izteiktās un stāvās ielejas unikalitāte visā reģionā – Zemgales līdzenuma lauksaimniecības zemju masīvā. Tāpat, stāvās ielejas nogāzes bija un ir ļoti grūti apsaimniekot, kas ilgstoši nodrošināja mežu netraucētu attīstību. Vilces muižas parks iekārtots tā, lai pakāpeniski "saplūstu" ar apkārtējiem ielejas mežiem, paplašinot pastaigu vietas platību – visā parka teritorijā ir samērā blīvs taku tīkls paralēli upēm.

Nelielās platībās tika ganītas un pļautas dabiskās palieņu pļavas Vilces krastos, iekārtoti daži piemājas dārzi, kas iekļaujas ainavā. Pēdējos desmit gados pļavu apsaimniekošana ir samazinājusies, jo sarucis lopu skaits, līdz ar to nav nepieciešamas plašas ganības un siena krājumi.

3. attēls. Latvijas armijas Galvenā štāba Ģeodēzijas un topogrāfijas daļas 1929. gada topogrāfiskā karte mērogā 1:75 000.

I. 1.6. Kultūrvēsturiskais raksturojums

Dabas parkā atrodas pieci valsts nozīmes un trīs vietējas nozīmes aizsargājami kultūras pieminekļi, kā arī vairāki kultūrvēsturiski nozīmīgi objekti (1. tabula, 4. attēls 14. lpp). Kultūras pieminekļu un to aizsardzības zonās ir saistošas prasības, kas izriet no kultūras pieminekļu aizsardzību regulējošajiem normatīvajiem aktiem.

1. tabula

Aizsargājami kultūrvēsturiskie pieminekļi dabas parkā "Vilce"

nosaukums	Valsts nozīmes	vietējas nozīmes	veids	datējums	VKPAI Nr.
Portāls ar cilni "Ģērbonis"	x		māksla	18.gs.	3448
Vilces muižas apbūve	x		arhitektūra	18.gs.,19.gs.	5280
Pils	x		arhitektūra	18.gs.	5281
Parks	x		arhitektūra	19.gs.	
Vilces pilskalns	x		arheoloģija		1025
Mūrmuižas dzirnavas		x	arhitektūra	19.gs.b.	5274
Mūrmuižas		x	arhitektūra	1907.	5275

<i>dzirnavu dzīvojamā ēka</i>					
<i>Vilces senkapi</i>		x	arheoloģija	-	1024

Vairāki dabas parka teritorijā saglabājušies kultūras pieminekļi ir iecienītas apskates vietas. Tā, piemēram, Vilces muižas apbūve iekļauta kartē "Latvijas pils un muižas"(2004). Īpaši aizsargājamās dabas teritorijas attīstībā cilvēka atstātajam kultūras mantojumam ir būtiska nozīme, kas sekmējusi un sekmē teritorijas aizsardzību un palielina dabas parka vērtību. Tāpēc, šajā plānā liela uzmanība veltīta kultūras mantojumam, kas te neatraujami saistīts ar dabas un ainavas vērtībām.

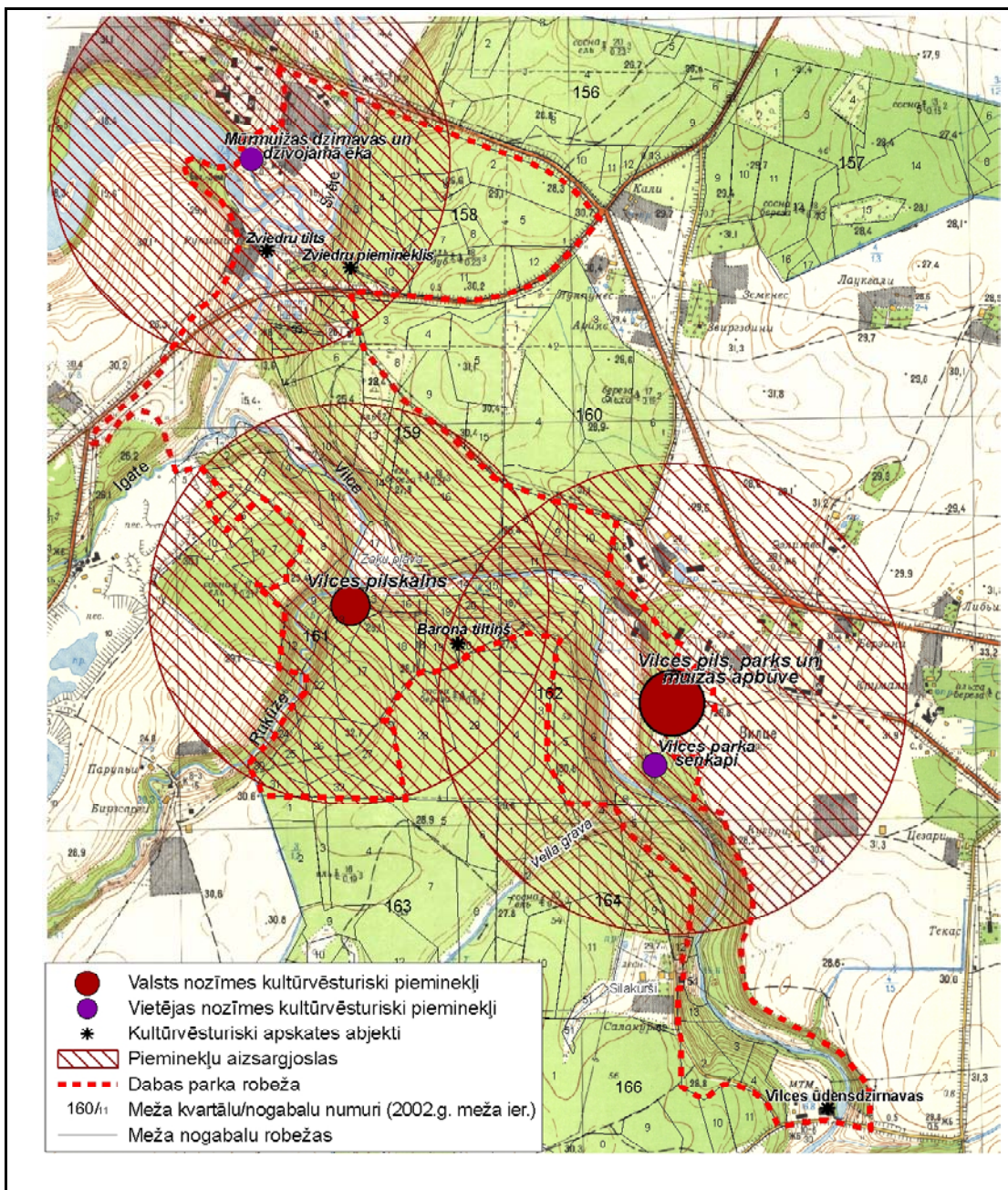
Vilces pilskalns (Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas, turpmāk VKPAI nr. 1025) atrodas Vilces un Rukūzes upju satekas vietā. Pilskalns bija apdzīvots vidējā dzelzs laikmetā (5. – 9. gs.). Pilskalna plakums paceļas 12 m virs Vilces upes, tā lielākā daļa, Vilces upes izskalota, ir nobrukusi. No pilskalna paveras skats uz Vilces un Rukūzes gravām, un Zaķu pļavu. Pilskalna plakumā 2005. gadā, saskaņā ar ainavu arhitektes Māras Urtānes ieteikumiem, izveidots skatu laukums. Pilskalnu pirmo reizi 1922. gadā aprakstījis K. Lēviss fon Menārs vācu valodā izdotajā grāmatā "Seno Livonijas piļu leksikons", pēc tam tas minēts E. Brastiņa Zemgales un Augšzemes pilskalniem veltītajā grāmatā (1926). Arheoloģiski to pētījis Ē. Mugurēvičs 1959. gadā un M. Atgāzis 1966. gadā. Pēc kādas teikas, pilskalns nekad neesot bijis ieņemts. Lai pils nenonāktu krustnešu rokās, senie zemgaļi pili esot nodedzinājuši un paši ar visām ģimenēm aizgājuši uz Tērveti.

Vilces muižas apbūve – valsts aizsargājams kultūras piemineklis (VKPAI nr: 5280). Muižas apbūvē ietverta muižas pils (VKPAI nr: 5281), celta 18. gs. vidū baronu Mēdemu dzimtai, 19. gs. sākumā tā pārbūvēta, uzceļot otro stāvu. Ēkas portāls ar cilni "Ģērbonis" ir viens no greznākajiem un mākslinieciski vērtīgākajiem 18. gs. darinājumiem muižu portāliem Latvijā, tādēļ tas ir iekļauts valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstā (VKPAI nr: 3448). Bez pašas muižas pils kompleksā saglabājušās vairākas saimniecības ēkas, kas ir vietējas nozīmes kultūras pieminekļi, bet atrodas ārpus dabas parka robežām – kalte (VKPAI nr: 5282), klēts (VKPAI nr: 5284) un smēde (VKPAI nr: 5285). Muižas parks (VKPAI nr:5283) ir neliels, bet izceļas ar pārsteidzošu iekļaušanos dabiskajā ainavā. Tieši iepretim muižas pils galvenajai ieejai aug K. Ulmaņa stādīts ozols. Muižas pilī šobrīd darbojas Vilces pamatskola.

Starp Vilces muižas parku un Vilces upes labo krastu atrodas sens Zemgaļu kapu lauks (4. attēls 13. lpp) – Vilces parka senkapi (VKPAI nr:1024, vietējas nozīmes), kurā A. Tomašūna vadībā 1990-tajos gados veikti arheoloģiskie izrakumi. Patreiz kapulauks ir klāts ar veģetāciju.

Dabas parka Z daļā, blakus ceļam Svēte – Augstkalne atrodas 1935. gadā uzstādītais piemineklis zviedru karavīriem Mūrmuižas kaujas vietā – kultūrvēsturiski nozīmīgs objekts. Tajā iekalts uzraksts latviešu un zviedru valodā: "1705. gada 16. jūlijā šajā vietā zviedru karapulki Ādama Ludviga Lēvenhaupa vadībā uzvarēja spēcīgāku ienaidnieku". Mūrmuižas kaujā 7000 karavīru lielā

zviedru armija sakāva 20 tūkst. karavīru lielo grāfa Šeremetjeva vadīto krievu karaspēku.

4. attēls. Kultūrvēsturiskie objekti dabas parkā.

Mazliet uz rietumiem no pieminekļa zviedru karavīriem atrodas akmens tilts, kas arī uzskatāms par kultūrvēsturiski nozīmīgu objektu, kaut gan tas nav iekļauts kultūrvēsturisko objektu sarakstā. Šobrīd tilta stāvoklis ir neapmierinošs, tajā sāk veidoties plaisas, ko sekmē gan vieglā, gan smagā autotransporta kustība tam pāri.

Uz Z no akmens tilta un pieminekļa atrodas divi vietējas nozīmes kultūras pieminekļi – Mūrmuižas dzirnavas (VKPAI nr: 5274) un Mūrmuižas dzirnavu dzīvojamā ēka (VKPAI nr: 5275).

Dabas parka pašā dienvidu galā pie Vilces upes atrodas kādreizējās Vilces ūdensdzirnavas, kas celtas 1862. gadā. Tā ir akmens mūra ēka ar biežām sienām un

pildrežģa konstrukcijām jumta stāvā (Rusmanis,2003). 1938. gadā kā dzinējspēks izmantota tvaika mašīna, bijušas arī bīdelēšanas un vilnas kāršanas mašīnas, taču iekārtas demontētas 1960-to gadu sākumā. Brīvslūžas un tilts pārbūvēti ap 1970. gadu. 1995. gadā bijusi dzirnavu ēkā, pēc vietējo iedzīvotāju stāstītā, bijusi ierīkota ēdnīca un rīkoti saviesīgi pasākumi, piedzīvojuši ugunsgrēku un kopš tā laika vairs nav atjaunota.

Turpat netālu no Vilces ūdensdzirnavām Vilces upes kreisajā krastā atrodas Silakurši, kas ir pirmā Vilces muižas ēka, celta 1500.-1600 gados. Tagadējā ēka uzcelta 1850. gadā klušu kārtā, kā skola Vilces un Blankenfeldes pagasta bērniem. Ēkas augšā saglabājies pildrežģis, virtuvē – maizes krāsns. Savulaik Silakuršos bijusi arī mežniecība; par to liecina ieraksti 1929. gadā izdotajā topogrāfiskajā kartē, kur māju nosaukums gan uzrādīts kā Silakurži. Pie Silakuršiem saglabājusies pļava, kas tiek dēvēta par Kuņas asti, bet šī nosaukuma izcelsme nav zināma (LFK 2049, 1113).

No Silakuršiem plata taka ved Vilces upes virzienā, līdz laipai. Šajā vietā upē liels akmens un krāces. Runtuļu Viļa pierakstītā teika vēsta: kāda sieva ap pusnakti gājusi garām krācei, pretī nākusi cienmāte pelēkā zīda kleitā. Pasveicinājusi, bet tā teikusi, lai nāk pavadīt. Staigājušas krustām šķērsām, bet tad pie krāces cienmāte teikusi, ka neesot vairs vaļas, drīz dziedāšot gailis un jāejot pie dusas. Sniegusi roku un teikusi, lai lienot līdz patiltē. Roka bijusi auksta kā ledus, un sieva pārmetusi krustu. Cienmāte steigā noteikusi: "Simtu gadu esmu gulējusi, simtu gadu vēl jāguļ!"- pārvērtusies lielā sudraba kaudzē un nogrimusi zemē. Kādam citam vīram sieviete sapnī teikusi, ka noteikti naktī jārok pie divām lielajām priedēm. Vispirms būšot liels akmens, tad katls ar naudu. Tā arī darījis, bet tad perkons bijis tik liels, ka vīrs pārskrējis mājā un vēl veselu nedēļu slimis nogulējis. Teika publicēta 1894. gadā Jelgavas latviešu biedrības Rakstniecības nodaļas 4. rakstu krājumā.

Uz Z no Silakuršiem atrodas Vella gava, kas izveidojusies liekajam ūdenim no laukiem noplūstot uz Vilces upi. Gravas dziļums ir 2,5-3metri, kādreiz šeit bijis tilts pār Vilces upi. Te vedis taisnākais braucamais ceļš no Vilces uz mežniecību. Gravas nosaukums kā vēsta teika cēlies no tā, ka zem tilta velns slēpies pērkona laikā. Kādreiz, kad dzirdējis pērkonu ierūcamies, kāpis priedē lūkoties, cik tālu ir pērkons, bet tas bijis tuvu un spēris velnam. Priede satriekta vairākās daļās, velns ietriekts dziļi zemē un no tā laika gravā vairs nav redzēts (LFK 941, 3932).

Nostāstiem apvīti ir arī Rukūzes upes krasti. No tās satekas vietas ar Vilci taka gar upi ved uz augšu, augstākajā vietā pa kreisi esot kādreiz bijis tējas namiņš. Te ir smilšakmens atsegums, vērtēts arī kā skaistākā vieta Jelgavas rajonā. Saglabājušās pamatu drupas, pēc teikas (LFK 2049, 1087), te varēja būt pat klosteris, tālāk - milzu priedes.

Vilces upes krastos ir daudz teiksmainu vietu. Uz dienvidiem no dabas parka par Biksēm dēvētais posms starp Vilces un Ķīves upēm, kā arī ar Upmaļiem saistītie nostāsti lasāmi S. Rusmaņa grāmatā "Zeme starp Rundāli un Tērveti (2006).

Salīdzinot kultūrvēsturiskās liecības ar līdz šim zināmo informāciju par teritorijas biotopiem, jāsecina, ka meži dabas parkā dominējuši vismaz pēdējos 400 gadus.

I. 1.7. Valsts un pašvaldības institūciju funkcijas un atbildība

Dabas parka "Vilce" pārvaldes un apsaimniekošanas kārtību nosaka Latvijas Republikas likums "Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām": par teritorijas apsaimniekošanu atbildīgs ir zemes īpašnieks vai lietotājs (24. pants), teritorijas pārvaldi realizē pašvaldības (25. pants). Par dabas parka apsaimniekošanu ir atbildīgs zemes īpašnieks vai lietotājs¹.

Dabas aizsardzības pārvalde pārrauga dabas aizsardzības plāna izstrādi un veicina tā ieviešanu, kā arī pārvalda dabas parku, jo tā pārvaldes nodrošināšanai nav izveidota sava administrācija. Teritorijas individuālo aizsardzības un izmantošanas noteikumu izstrādi pēc dabas aizsardzības plāna apstiprināšanas veic Vides ministrijas Dabas aizsardzības departaments.

Dabas parka aizsardzības un izmantošanas noteikumu ievērošanas kontroli veic Valsts Vides dienesta Vides kontroles un uzraudzības departaments un Valsts Vides dienesta Jelgavas reģionālā vides pārvalde.

Zemkopības ministrijas pārraudzībā esošā Lauku atbalsta dienesta Zemgales reģionālā lauksaimniecības pārvalde uzrauga normatīvo aktu ievērošanu lauksaimniecības jomā un administrē Eiropas Savienības, kā arī valsts atbalstu laukiem un lauksaimniecībai.

Valsts meža dienesta Zemgales virsmežniecība uzrauga normatīvo aktu ievērošanu meža zemēs. Valsts meža (97,94 ha) platības pārvalda AS LVM Zemgales mežsaimniecība.

Valsts pārvaldi kultūras pieminekļu aizsardzībā un izmantošanā realizē Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija, kas atrodas Kultūras ministrijas pārraudzībā.

Dabas parka aizsardzību un apsaimniekošanu nodrošina, kā arī atpūtas, apskates un izziņas infrastruktūru iekārto un pilnveido Zemgales mežsaimniecība un Vilces pagasta pašvaldība.

¹ MK not. "Par īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējiem aizsardzības un izmantošanas noteikumiem" – 6.pants

I. 2. Normatīvo aktu normas, kas tieši attiecas uz konkrēto aizsargājamo teritoriju, tajā skaitā pašvaldību saistošie noteikumi, kuri attiecas uz aizsargājamo teritoriju

Latvijas dabas aizsardzības politika

Vides politikas plāns Latvijai. Akceptēts Ministru Kabinētā (turpmāk MK) 25. 04. 1995².

Bioloģiskās daudzveidības nacionālā programma. Akceptēta MK 16. 05. 2000.

Vides un dabas aizsardzība

Likums "Par vides aizsardzību" (06.08.1991., grozījumi 10.01.1997., 22.05.1997., 20.06.2000., 20.12.2001., 24.10.2002., 15.05.2003. un 07.04.2004.) nosaka resursu ilgtspējīgu izmantošanu, valsts pārvaldes institūciju un pašvaldību institūciju kompetenci vides aizsardzībā un dabas resursu izmantošanā, Latvijas Republikas iedzīvotāju tiesības uz kvalitatīvu dzīves vidi, Latvijas Republikas iedzīvotāju pienākumus vides aizsardzībā un dabas resursu izmantošanā, sabiedrības tiesības saņemt informāciju par vidi un piedalīties ar vides aizsardzību saistītu lēmumu pieņemšanā.

LR Likums "Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām" (02.03.1993., grozījumi 05.08.1997., 30.10.1997., 28.02.2002., 12.12.2002., 20.11.2003. un 15.09.2005.) definē aizsargājamo teritoriju kategorijas (arī Eiropas nozīmes aizsargājamās dabas teritorijas) un definē iespējas tām izstrādāt dabas aizsardzības plānus, individuālos aizsardzības un izmantošanas noteikumus.

"Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi" (MK noteikumi Nr. 415, 22.07.2003., grozījumi 26.10.2004. MK noteikumi nr. 898, 08.11.2005. MK noteikumi nr. 838) – nosaka īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējo aizsardzības un izmantošanas kārtību, tajā skaitā pieļaujamos un aizliegtos darbības veidus aizsargājamās teritorijās, kā arī aizsargājamo teritoriju apzīmēšanai dabā lietojamās speciālās informatīvās zīmes paraugu un tās lietošanas un izveidošanas kārtību.

Eiropas nozīmes aizsargājamo dabas teritoriju (NATURA 2000) izveidošanas kritēriji Latvijā (MK noteikumi Nr. 199. 28.05.2002., izdoti saskaņā ar likuma "Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām" 43. panta otro daļu) - nosaka kritērijus, kas piemērojami Eiropas nozīmes aizsargājamo dabas teritoriju izveidošanai Latvijā.

"Noteikumi par dabas parkiem" (MK noteikumi Nr. 83. 09.03.1999. grozījumi 28.09.1999., 11.04.2000., 18.03.2003., 08.04.2004. un 10.08.2004.) nosaka dabas parka robežas un teritorijas aizsardzības statusu. Vilcei piemērots Īpaši aizsargājamas dabas teritorijas statuss - dabas parks, 144 ha platībā.

"Sugu un biotopu aizsardzības likums" (16.03.2000., grozījumi 15.09.2005.) regulē sugu un biotopu aizsardzību, apsaimniekošanu un uzraudzību, veicina populāciju un biotopu saglabāšanu, kā arī regulē īpaši aizsargājamo sugu un

² Šeit un turpmāk apakšnodaļā, likumdošanas akta pieņemšanas vai grozīšanas datums Saeimā vai Ministru Kabinētā

biotopu noteikšanas kārtību. Likums nosaka valsts pārvaldes un institūciju kompetenci, un zemes īpašnieku un pastāvīgo lietotāju pienākumus un tiesības sugu un biotopu aizsardzībā, kā arī nepieciešamību veikt sugu un biotopu monitoringu.

"Noteikumi par īpaši aizsargājamo sugu un ierobežoti izmantojamo īpaši aizsargājamo sugu sarakstu" (MK noteikumi Nr. 396 14.11.2000. grozījumi Nr.627 27.07.2004.) nosaka sugu sarakstu, kurā iekļautas apdraudētās, izzūdošās vai retās sugas, vai arī sugas, kuras apdzīvo specifiskus biotopus. Vilces dabas parka teritorijā konstatētas četras īpaši aizsargājamās augu, piecas bezmugurkaulnieku un 10 putnu sugas.

"Noteikumi par īpaši aizsargājamo biotopu veidu sarakstu" (MK noteikumi Nr. 421, 05.12.2000., grozījumi Nr.61 25.01.2005.) nosaka biotopu sarakstu, kurā iekļauti Latvijā apdraudēti vai reti biotopi. Dabas parka teritorijā konstatēti četri īpaši aizsargājami biotopi.

"Noteikumi par Latvijā sastopamo Eiropas Savienības prioritāro sugu un biotopu sarakstu" (MK noteikumi Nr.153, 21.02.2006.) nosaka Latvijā sastopamo Eiropas Savienības prioritāro sugu un biotopu sarakstu. Dabas parka teritorijā konstatēti divi šajos noteikumos minētie biotopi.

"Kārtība, kādā novērtējama ietekme uz Eiropas nozīmes īpaši aizsargājamo dabas teritoriju (NATURA 2000)" (MK noteikumi Nr. 455, 06.06.2006.) nosaka: 1) kārtību, kādā novērtējama to paredzēto darbību ietekme uz Eiropas nozīmes īpaši aizsargājamo dabas teritoriju (NATURA 2000), kuru īstenošanai nav jāveic ietekmes uz vidi novērtējums; 2) ziņojuma par kompensējošo pasākumu piemērošanu saturu, kā arī kārtību, kādā ziņojumu nosūta Eiropas Komisijai; 3) kārtību, kādā sagatavo informatīvo ziņojumu par paredzēto darbību vai plānošanas dokumenta īstenošanu un iesniedz to Ministru kabinetā lēmuma pieņemšanai.

"Mikroliegumu izveidošanas, aizsardzības un apsaimniekošanas noteikumi" (MK noteikumi Nr. 45, 30.01.2001., grozījumi Nr.378 31.05.2005.) definē mikroliegumu izveidošanas un apsaimniekošanas kārtību un to aizsardzības nosacījumus. Dabas parka teritorijā līdz šim konstatētas četras augu, divas bezmugurkaulnieku un četras putnu sugas, kurām saskaņā ar šiem noteikumiem būtu veidojami mikroliegumi.

Zemkopības ministrijas instrukcija Nr. 7 **"Meža biotopu, kuriem izveidojami mikroliegumi, noteikšanas metodika"** (09.11.2001.). Instrukcija izstrādāta, pamatojoties uz **"Mikroliegumu izveidošanas, aizsardzības un apsaimniekošanas noteikumiem"**. Saskaņā ar šo instrukciju juridisko aizsardzības statusu iegūst tā sauktie atslēgas biotopi. Dabas parkā līdz šim par dabiskiem meža biotopiem atzīti 11 meža nogabali un to daļas, 21,3 ha platībā.

"Noteikumi par zaudējumu atlīdzību par īpaši aizsargājamo sugu indivīdu un biotopu iznīcināšanu vai bojāšanu" (MK noteikumi Nr. 117, 13.03.2001) nosaka zaudējumu atlīdzināšanas kārtību, atlīdzības lielumu un sugu sarakstu, par kuru iznīcināšanu jāatlīdzina zaudējumi.

Meža zemes

"Meža likums" (24.02.2000., grozījumi 13.03.2003., 27.01.2005., 29.04.2005. un 16.02.2006.), likuma mērķis ir regulēt visu Latvijas mežu ilgtspējīgu

apsaimniekošanu, visiem meža īpašniekiem vai tiesiskajiem valdītājiem garantējot vienādas tiesības, īpašumtiesību neaizskaramību un saimnieciskās darbības patstāvību un nosakot vienādus pienākumus.

"Dabas aizsardzības noteikumi meža apsaimniekošanā" (MK noteikumi Nr. 189, 08.05.2001., grozījumi 26.02.2002., 08.02.2005., 17.05.2005.) nosaka vispārējās dabas aizsardzības prasības meža apsaimniekošanā.

"Noteikumi par koku ciršanu meža zemēs" (MK noteikumi Nr.152, 09.04.2002., grozījumi Nr.114 08.02.2005.) nosaka galvenās cirtes un kopšanas cirtes kritērijus, kārtību mežaudzes atzīšanai par neproduktīvu, slimību inficēto vai kaitēkļu invadēto koku ciršanas kārtību, cirsmu izveidošanas kārtību, koku ciršanas kārtību ārkārtas situācijās.

"Meža atjaunošanas noteikumi" (MK noteikumi Nr. 398, 11.09.2001., grozījumi 06.11.2001.) nosaka meža atjaunošanas termiņus atsevišķiem meža augšanas apstākļu tipiem, kritērijus, pēc kuriem mežaudzi atzīst par atjaunotu, un atjaunotās mežaudzes (jaunaudzes) kopšanas pārbaudes kritērijus.

"Noteikumi par meža aizsardzības pasākumiem un ārkārtas situāciju izsludināšanu mežā" (MK noteikumi Nr. 217, 29.05.2001., grozījumi Nr. 295, 03.07.2001., Nr. 802 21.09.2004., Nr.187 15.03.2005.) nosaka meža aizsardzības pasākumus, to izpildes kārtību un termiņus, kārtību, kādā izsludināmas ārkārtas situācijas sakarā ar meža ugunsgrēku izplatīšanos, meža kaitēkļu savairošanos un slimību izplatīšanos masveidā.

Medības

"Medību likums" (08.07.2003.) nosaka medību saimniecības pamatnoteikumus Latvijas Republikā. Nosaka arī medību un medību saimniecības organizēšanu dzīvnieku skaita regulēšanas nolūkos īpaši aizsargājamās dabas teritorijās.

"Medību noteikumi" (MK noteikumi Nr. 760, 23.12.2003., grozījumi Nr. 162, 23.03.2004.) nosaka medījamo dzīvnieku sugas, to medību termiņus, kā arī gadījumus, kādos iespējamas medības ārpus medību termiņiem. *"2. Medības īpaši aizsargājamās dabas teritorijās nosaka šie noteikumi, īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi, attiecīgo teritoriju individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi un citi medības reglamentējošie normatīvie akti."*

Aizsargjoslas

"Aizsargjoslu likums" (05.02.1997., grozījumi 21.02.2002., 19.06.2003., 22.06.2005.) likums nosaka aizsargjoslu veidus un funkcijas, aizsargjoslu izveidošanas pamatprincipus, uzturēšanas un stāvokļa kontroles kārtību, saimnieciskās darbības ierobežojumus aizsargjoslās.

"Ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslu noteikšanas metodika" (MK noteikumi Nr. 284, 04.08.1998.) regulē aizsargjoslu noteikšanas kārtību, apzīmēšanu dabā, vides aizsardzības prasības aizsargjoslās. Gar Vilces, Rukūzes un Svētes upēm aizsargjoslas platums ir 10 metri.

"Noteikumi par ekspluatācijas aizsargjoslu ap meliorācijas būvēm un ierīcēm noteikšanas metodiku lauksaimniecībā izmantojamās zemēs un meža zemēs" (MK noteikumi Nr. 258, 13.05.2003.) nosaka ekspluatācijas

aizsargjoslu ap meliorācijas būvēm un ierīcēm noteikšanas metodiku lauksaimniecībā izmantojamās zemēs un meža zemēs.

Meliorācija

Meliorācijas sistēmu ekspluatācijas un uzturēšanas noteikumi (MK noteikumi Nr. 272, 08.04.2004.) nosaka prasības, kādas zemes īpašniekam vai tiesiskajam valdītājam jāievēro valsts, valsts nozīmes, pašvaldības, koplietošanas vai viena īpašuma meliorācijas sistēmu izmantošanā, kopšanā un saglabāšanā.

Kultūras pieminekli

Likums "Par kultūras pieminekļu aizsardzību" (11.03.1992., grozījumi 02.12.1993., 09.02.1995., 15.11.2001., 06.11.2003. un 28.04.2005.) nosaka kultūras pieminekļu veidus, aizliegumu tos iznīcināt, pārvietot un pārveidot, kā arī izvest ārpus Latvijas republikas, nosaka valsts pārvaldi to aizsardzībā un izmantošanā, kultūras pieminekļu īpašuma un izmantošanas tiesības, to valsts uzskaiti, kā arī uzraudzību un kontroli pār tiem.

"Noteikumi par kultūras pieminekļu uzskaiti, aizsardzību, izmantošanu, restaurāciju, valsts pirkuma tiesībām un vidi degradējoša objekta statusa piešķiršanu" (MK noteikumi Nr. 474, 26.08.2003) nosaka valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu uzskaiti, aizsardzību, izmantošanu un restaurāciju, kā arī kārtību, kādā valsts izmanto kultūras pieminekļu pirkuma tiesības, un kārtību, kādā tiek piešķirts vidi degradējoša objekta statuss.

Tūrisms

"Tūrisma likuma" (17.09.1998., grozījumi 07.10.1999., 24.01.2002. un 27.02.2003.) mērķis ir radīt tiesisku pamatu tūrisma nozares attīstībai Latvijā, noteikt kārtību, kādā valsts pārvaldes iestādes, pašvaldības un uzņēmumi (uzņēmēj sabiedrības) darbojas tūrisma jomā, un aizsargāt tūristu intereses. Likums definē, ka dabas tūrisms ir tūrisms veids, kura mērķis ir izziņāt dabu, apskatīt raksturīgas ainavas, biotopus, novērot augus un dzīvniekus dabiskajos apstākļos, kā arī izglītoties dabas aizsardzības jautājumos, savukārt kultūras tūrisma galvenais mērķis ir iepazīšanās ar kultūrvēsturisko mantojumu un ievērojamām vietām.

Teritoriju plānojumi, īpašums

"Noteikumi par teritorijas plānojumiem" (MK noteikumi Nr. 423, 05.12.2000., grozījumi Nr. 348, 31.07.2001.) nosaka teritorijas plānojumu izstrādāšanas, saskaņošanas, spēkā stāšanās, apturēšanas, grozīšanas, sabiedriskās apspriešanas un ievērošanas pārraudzības kārtību, kā arī nacionālā līmeņa teritorijas attīstības plāna saistošās daļas. Vilces pagastam 2006. gadā tiek izstrādāts teritorijas plānojums.

"Vietējās pašvaldības teritorijas plānošanas noteikumi" (MK noteikumi Nr. 883, 19.10.2004.) nosaka vietējās pašvaldības teritorijas plānojuma un detālpānojuma sastāvdaļas, to sagatavošanas, sabiedriskās apspriešanas, spēkā stāšanās, likumības izvērtēšanas, ievērošanas pārraudzības un darbības apturēšanas kārtību, kā arī vietējās pašvaldības teritorijas plānojuma grozīšanas kārtību.

30.06.2005. LR Saeimā pieņemts, bet spēkā stāties 01.01.2006. likums "**Par zemes īpašnieku tiesībām uz kompensāciju par saimnieciskās darbības ierobežojumiem īpaši aizsargājamās dabas teritorijās un mikroliegumos**". Likumā atrunātas iespējas saņemt vienreizēju kompensāciju vai mainīt zemes gabalu.

Starptautiskās saistības un Eiropas Savienības noteiktās saistības

Konvencijas

Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas 1998. gada 25. jūnija **Orhūsas konvencija** (26.04.2002) par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem. Orhūsas konvencija nosaka sabiedrības un valsts pārvaldes iestāžu attiecības saistībā ar vides jautājumiem, sevišķi pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem.

Konvencija par bioloģisko daudzveidību Latvijā pieņemta un apstiprināta ar likumu "Par 1992. gada 5. jūnija Riodežaneiro Konvenciju par bioloģisko daudzveidību" (31.08.1995). Šīs konvencijas uzdevumi ir bioloģiskās daudzveidības saglabāšana un dzīvās dabas ilgtspējīga izmantošana.

Bonnas 1979. gada konvencija "**Par migrējošo savvaļas dzīvnieku aizsardzību**" (11.03.1999). Puses atzīst migrējošo sugu saglabāšanas nozīmīgumu un šim mērķim lietojamo pasākumu saskaņošanu starp areāla valstīm, un, kur tas iespējams un ir mērķtiecīgi, sevišķu uzmanību veltot tām migrējošām sugām, kuru aizsardzības statuss ir nelabvēlīgs, kā arī veicot pasākumus, kas nepieciešami šādu sugu vai to dzīves vides saglabāšanai.

Bernes 1979. gada konvencija "**Par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu saglabāšanu**" (17.12.1996). Šīs Konvencijas mērķi ir aizsargāt savvaļas floru un faunu un to dabiskās dzīvotnes, īpaši tās sugas un dzīvotnes, kuru aizsardzībai nepieciešama vairāku valstu sadarbība, kā arī veicināt šādu sadarbību. Īpašs uzsvars likts uz apdraudētajām un izzūdošajām sugām, tai skaitā apdraudētajām un izzūdošajām migrējošajām sugām.

ES direktīvas

Eiropas Padomes Direktīva 79/409/EEC "Par savvaļas putnu aizsardzību" (02.04.1979.). Dalībvalstīm jāveic nepieciešamie pasākumi, lai saglabātu migrējošo sugu populācijas tādā līmenī, kas atbilst īpašajām ekoloģiskajām, zinātniskajām un kultūras prasībām, tai pašā laikā ņemot vērā ekonomiskās un rekreācijas vajadzības, vai regulēt šo sugu populāciju lielumu atbilstībā šim līmenim.

Eiropas Padomes Direktīva 92/43/EEC "Par dabisko biotopu, savvaļas faunas un floras aizsardzību" (21.05.1992). Direktīvas mērķis ir veicināt bioloģiskās daudzveidības saglabāšanos, veicot dabisko biotopu, faunas un floras aizsardzību.

Direktīvas paredz, ka katrai dalībvalstij ir jāizveido aizsargājamo dabas teritoriju tīkls (saukts par *NATURA 2000*), kas nodrošinātu direktīvu pielikumos minēto sugu un biotopu adekvātu aizsardzību.

Katra Eiropas Savienības dalībvalsts ir atbildīga par *NATURA* 2000 vietu aizsardzības nodrošināšanu.

Ar 2005. gada 15. septembra grozījumiem likumā „Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām” dabas parks „Vilce” apstiprināts par *NATURA* 2000 vietu (kods LV0304900). Parks ietverts teritoriju grupā, kas noteiktas atbilstoši ES direktīvai „Par dabisko biotopu, savvaļas faunas un floras aizsardzību”, 92/43 EEK.

I. 3. Teritorijas fiziski ģeogrāfiskais raksturojums

I. 3.1. Klimats

Teritorija ietilpst Piejūras zemienes un Zemgales līdzenuma klimatiskajā rajonā. Klimats samērā silts (aktīvo temperatūru summa 1900-2000 °C) un nedaudz mitrs – nokrišņu daudzums līdz 600 mm gadā, kas ir mazākais nokrišņu daudzums Latvijā. Mitruma apstākļus nosaka atrašanās uz A no Kursas augstienēm un uz DA no Zemaitijas augstienes, kuras kavē atlantisko gaisa masu kustību. Gada vidējā temperatūra ap 6 °C, janvāra -5.5 °C, jūlija 17 °C. Bez sala periods ilgst vidēji 140-150 dienas gadā. Pēdējās pavasara salnas novērojamas maija pirmajā dekādē, pirmās rudens salnas – oktobra sākumā. Stabila sniega sega izveidojas decembra 3. dekādē, nokūst marta 3. dekādē, tās biezums līdz 19 cm.

Dabas parka īpatnība ir Vilces un Rukūzes upes ielejas dabas kompleksa stabilitāte, augstā ekoloģiskā kapacitāte un mikroklimats, kā veidošanā un uzturēšanā būtiska loma ir nogāžu un gravu mežiem.

I. 3.2. Ģeoloģija, ģeomorfoloģija

Dabas parks ietilpst Viduslatvijas zemienes Zemgales līdzenumā, kas atrodas uz pamatiežu Viduslatvijas zemuma Zemgales nolaidenuma. Pamatiežu virsas augstums dabas parka apkārtnē ir ap 10-20 m vjl.; to veido augšdevona Elejas, Jonišķu, Kursas, Akmenes, Mūru, Tērvetes, Sņiķeres, Žagares, Ketleru, Šķerveļa svītas dolomīti, dolomītmerģeļi, smilšakmeņi, aleirolīti un māli.

Pamatiežus klāj 10-20 m bieza kvartāra nogulumu sega; to veido galvenokārt akmeņainas, sarkanbrūnas, pelēkbrūnas vai tumšbrūnas pēdējā apledojuma morēnas smilšmāla slāņkopas.

Mūrmuižas smilts-grants atradne pie dabas parka rietumu robežas ir saistīta ar osu nogulumiem.

Mālainie dažādu krāsu kvartāra nogulumu vietām atsedzas stāvājās upju nogāzēs.

Parka reljefs ir Zemgales līdzenumam netipisks - ļoti izteiktas, stāvas upju ielejas nogāzes. Rukūzes upes ieleja ir stāvākā Zemgalē.

Dabas parks ZR-DA virzienā šķērso šauru Z-D virzienā orientētu fragmentētu meža joslu, kura savieno pierobežas fluviglaciālu paugurgrēdu mežaini ar smilšaino līdzenumu mežaini ap Jelgavu. Meža josla sadala plašu, viegli viļņotu, meliorētu Zemgales līdzenuma lauksaimniecības zemju ainavu - Rietumzemgales limnoglaciālā līdzenuma āraini.

Izcelsmes ziņā Zemgales līdzenumam ir limnoglaciāls raksturs, jo tas veidojies uz ledāja kušanas ūdeņu lokālo baseinu nogulumiem. Pamatiežus raksturo karbonātiņu grupa – augšdevona dolomīti un merģeļi. Kvartāra segu veido dažāda biezuma morēnas smilšmāls, virs kura izvietojušies baseinu ūdeņu karbonātiem bagāti bezakmeņu segmālu nogulumu – slokšņu māli un putekļaini lesveida smilšmāli. Kvartāra nogulumu segas biezums līdzenuma lielākajā daļā sasniedz 20 m.

Līdzenuma augsnes cilmiežos daudz karbonātu, to saturs svārstās no 20-30%. Ar to izskaidrojams velēnu karbonātu augsnes pārsvars. Tās laika gaitā pārvērstas augstvērtīgās iekultivētās velēnu karbonātu un velēnu gleja putekļaina smilšmāla un māla augsnēs.

I. 3.3. Hidroloģija

Dabas parka teritorija ietilpst Zemgales līdzenuma upju hidroloģiskajā rajonā. Dabas parku šķērso Vilces un Rukūzes upes; R robeža nelielos posmos sakrīt ar Igates un Svētes upēm, kas pieder Lielupes lielbaseinam (5.2. pielikums).

Vilce – Svētes labā pieteka, kas sākas Lietuvā. Latvijā atrodas trešdaļa no upes garuma (16 no 48 km) un nedaudz mazāk kā ceturtdaļa tās baseina (70 no 318 km²). Upes baseinā pārsvarā drenētas lauksaimniecības zemes, ko lejtecē nomaina mežu josla gar upes krastiem. Vilces ielejā ir ūdenskrātuvju kaskāde; gandrīz visi aizsprosti tika iznīcināti 1983. g. pavasara palu laikā, vēlāk daļa no tiem atjaunoti. Vilces upe ietek Svētē pie Mūrmuižas, dabas parka Z daļas tuvumā; dabas parka vidusdaļā Vilcē ieplūst Rukūzes upe.

Lielupes baseina mazo upju – Vilces, Svētes, Rukūzes u.c. – ielejās vērojama liela augstuma starpība. Labie noteces apstākļi līdzenuma lielākajā daļā nav sekmējuši ezeru un purvu veidošanos. Labā notece arī neierobežo caurteku uzturēšanu un atjaunošanu dabas parkā – Vilces un Rukūzes gravā ietek trīs Zemgales RLP meliorācijas kadastrā reģistrētas ūdensnotekas – N-20 (ŪSIK kods 3828552), N-49 (382852) un N-57 (38284112).

Netālu no Vilces muižas upes pretējā krasta nogāzē izplūst avots, saukts par Lielmātes avotiņu – pēc vietējo cilvēku teiktā, tā ir iecienīta ūdens ņemšanas vieta. Avots izplūst praktiski vienā līmenī ar horizontālo augsni, un tā plūsmas ātrums ir ļoti mazs, tāpēc izplūstošais ūdens praktiski stāv uz vietas un tajā mēdz ieplūst uz augsnes virsmas esošie gruži, to piesārņojot.

Vietējas nozīmes attīrīšanas iekārtas ar ūdens nosēdināšanas dīķiem, aizņem nelielu platību un darbojas saskaņā ar normatīvo aktu prasībām. Negatīvs faktors ir to darbības radītais troksnis. Ūdens nosēdināšanas dīķi atrodas arī parka ziemeļu daļā, bet tie patreiz netiek izmantoti. Ideālā gadījumā, salīdzinoši nelielajā dabas parkā ūdens attīrīšanas iekārtām nebūtu jāatrodas.

I. 3.4. Augsnes

Dabas parkā sastopamās augsnes – velēnu karbonātaugsne un brūnaugsne uz smilšmāla cilmieža.

Starpvalstu augšņu kartēšanas projektos visbiežāk lieto FAO (*Food and Agriculture Organization of the United Nations* – Apvienoto Nāciju Organizācijas

Pārtikas un lauksaimniecības komiteja) augšņu klasifikāciju. Pēdējos gados Latvijā sāk lietot arī šo klasifikācijas sistēmu, tomēr FAO augšņu klasifikācijas izveidošanas principi būtiski atšķiras no Latvijas augšņu klasifikācijas, un nav iespējams automātiski pāriet no vienas augšņu klasifikācijas uz otru (Nikodemus 1998).

Pēc FAO klasifikācijas, dabas parka un tā apkārtnes teritorijā izplatītas: Haplic Luvisols, Stagnic Luvisols, Eutric Podzoluvisols (paaugstinājumos) un Eutric Gleysols, Mollic Gleysols – reljefa pazeminājumos. FAO augšņu klasifikācijā lietoto terminu skaidrojums 4. pielikumā.

Dabas parks atrodas Zemgales ģeobotāniskajā rajonā, kur labvēlīgā klimata un bagāto augšņu dēļ attīstījušies lapkoku meži ar ošiem, ozoliem, balttalkšņiem, bērziem un apsēm, Tērvetes un Vilces apkaimei raksturīgi arī priežu meži ar platlapju koku piejaukumu gan pirmajā, gan otrajā stāvā. Mežiem raksturīgs bagātīgs pamežs un daudzveidīgs lakstaugu stāvs.

I. 4. Teritorijas sociālās un ekonomiskās situācijas apraksts

I .4.1. Iedzīvotāji (pastāvīgie, iedzīvotāji, zemes īpašnieki, kuri pastāvīgi nedzīvo aizsargājamā teritorijā, apmeklētāji), apdzīvotas vietas, nodarbinātība

Vilces pagastā, kur atrodas dabas parks, 2000. gadā pastāvīgo iedzīvotāju skaits bija 2113 cilvēki, savukārt 2006. gadā to skaits ir 1958, par 155 cilvēkiem mazāk, kas pēc pašvaldības pārstāvju teiktā izskaidrojams galvenokārt ar iedzīvotāju migrāciju uz lielajām pilsētām.

Dabas parkā atrodas četru viensētu apbūve, divas patreiz nestrādājošas ūdenszirnnavas un Vilces pamatskola muižas pilī. Parkā atrodas vietējā attīrīšanas iekārta un nosēddīķi. Pie parka robežas atrodas vairākas viensētas, kā arī Vilces ciema centrs (335 iedzīvotāji 2000. gadā) un Mūrmuiža (264 iedzīvotāji).

Dabas parks ir iecienīta atpūtas vieta, īpaši apmeklēta ir Zaķu pļava, kurā tiek rīkoti dažādi vietēja un rajona mēroga pasākumi.

Kopumā dabas parks izteiktā reljefa dēļ ir dabiski norobežots no apkārtnes apbūves un lauksaimniecības zemju masīviem.

I .4.2. Pašreizējā un paredzamā antropogēnā slodze uz aizsargājamo teritoriju

Dabas parka teritorija tiek izmantota rekreācijas vajadzībām, sevišķi populāra atpūtnieku vidū ir labiekārtotā (atpūtas vieta – soli, galdi, atkritumu urnas, koka sausā tualete) Zaķu pļava. Apmeklēt Vilces pilskalnu un Zaķu pļavu piedāvā Vilces pamatskola (tiek piedāvāta telpu īre nakšņošanai, ēdināšana, gida pakalpojumi).

Dabas parks ir šaurs un garš. To no visām pusēm ietver cilvēku pārveidotas un apdzīvotas vietas. Teritoriju šķērso takas, izteikti – paralēli upēm. Takas aktīvi izmanto gan vietējo iedzīvotāji, gan teritorijas apmeklētāji. Iestaigātās takas ir sen izveidotas, parka stāvās nogāzes un augu sugām bagātais mežs nosaka taku atrašanās vietas – nogāzes krants, upes krasts. Jaunas takas praktiski netiek iestaigātas, jo augsnes ir mālaina un staigana, kā arī to klāj blīva augu sega. Galvenā cilvēku pulcēšanās vieta ir Zaķu pļava un no tās tālāk - Vilces pilskalna skatu

platformā. Iecienīta ir taka no pilskalna skatu platformas līdz Vilces skolai, ceļā šķērsojot Barona tiltu un laipu pār Vilci, apskatot avotu, muižas parkveida pļavu un muižas parku ar Mīlestības kalniņu, kā arī labi uzturēto Vilces muižas pili.

Vislielākā antropogēnā slodze novērojama Zaķu pļavā, kas ir iecienīta atpūtas vieta gan vietējā, gan rajona mērogā, tomēr pašlaik, pateicoties AS LVM veiktajiem apsaimniekošanas pasākumiem – pļavas pļaušana, labiekārtošana, atkritumu izvešana – tā uzskatāma par pietiekoši labiekārtotu. Teritorijas infrastruktūras tālāka pilnveidošana sekmēs teritorijas kā tūrisma vietas popularitātes pieaugumu. Lai ilgtermiņā saglabātu parka dabas un ainaviskās vērtības, dabas aizsardzības plāna izstrādes laikā rūpīgi plānotas labiekārtojamo taku vietas.

I.4.3. Teritorijas izmantošanas veidi

I.4.3.1. Mežsaimnieciskā darbība

Kopš parka izveidošanas 2004. gadā, meža zemēs nelielās platībās tiek veiktas kopšanas cirtes, īpaši - dienvidaustrumu daļā. Pirms parka izveidošanas daži meža nogabali 158. kv. 7.nogabala daļa, 161.kv. 17. un 19. un daļa no 18. nogabala, kā arī 166. kv. 2. nogabals (5.1.un 5.2. pielikumi) nocirsti kailcirtē, patreiz atstāti dabiskiem atjaunošanās procesiem. Lielais izcirtums pie Vilces pilskalna (161.kv. 17.nogabals) būtiski degradē vietas vizuālo kvalitāti.

Nelielas platības (159. kv. 12., 13. nog. un 161. kv., 19. nogabala daļa) cirstas senāk, vietā stādot egles. Patreiz šajās audzēs dominē vidēja vecuma blīvas egļu audzes.

Kopumā meži parkā lielākajā platībā uzskatāmi par ilgstoši mazietekmīgiem, izņemot dažus meža nogabalus teritorijas ziemeļos, centrālajā daļa un dienvidos (5.1. un 5.2. pielikumi).

Medības, piebarošana

Medības un dzīvnieku piebarošana parkā nenotiek. Dabas parka nelielā platība un robeža ar viensētu un ciemu apbūvi, karjeru un intensīvi izmantotām lauksaimniecības zemēm nosaka tās nepiemērotību medībām, līdz ar to – dzīvnieku piebarošanai. Medības ierobežo arī salīdzinoši augstā dabas parka apmeklētība un parka izvietojums – šaura un gara platība upju ielejās.

Lauksaimniecība

Dabas parkā atrodas nelieli tīrumi ziemeļos un pie Vilces muižas. Nelieli piemājas dārzi, kas līdzinās naturālai saimniecībai un ainavu dažādo nevis degradē. Salīdzinoši lielākas platības aizņem dabiskas palieņu pļavas. Pļavu apsaimniekošana – pļaušana un noganīšana patreiz ir nepietiekoša. Vilcē pēdējo 10 gadu laikā lopu skaits ir samazinājies, līdz ar to – sarucis pieprasījums pēc siena. Esošās pļavas saglabājamās kā kultūrvēstures – senākas apsaimniekošanas, liecības. Nelielie pļavu fragmenti ir dzīvotne vairākām orhideju dzimtas augu sugām, putnu ligzdošanas un barošanās vieta, tāpat, tās piemērotas kukaiņiem. Jāatzīmē pļavu augstā ainaviskā vērtība – tās veido atklātas platības izteiktajā upju ieleju reljefā, veidojot dabiskas lauces atpūtai.

II TERITORIJAS NOVĒRTĒJUMS

II 1. Teritorija kā vienota dabas aizsardzības vērtība un faktori, kas to ietekmē, tai skaitā iespējamo draudu izvērtējums

Dabas parks ar stāvajām upju nogāzēm ir viena no skaistākajām un ainaviskākajām vietām Zemgalē. Vilces un Svētes ielejās pārstāvēti nogāžu un gravu meži. Īpaši izteikta, stāva un dziļa ir Rukūzes ieleja ar upju straujtecēm, tās kreisajā krastā – nelieli smilšakmens atsegumi.

Dabas parkā konstatēti pieci Eiropas Savienības Biotopu Direktīvā iekļauti biotopi – nogāžu un gravu meži (9180*), upju straujteses (3260), mēreni mitras pļavas (6510), pārmitri platlapju meži (91E0*) un smilšakmens atsegumi (8220). No tiem galvenā vērtība ir nogāžu un gravu mežiem, kā arī upju straujtecēm. Nogāžu un gravu mežos dominē osis; nogāžu augšdaļā – priežu, egļu, bērzu meži. Teritorijai piemīt augsta ainaviskā vērtība, tā ir piemērota un tiek izmantota rekreācijai.

Vilces krastos nelielās platībās sastopamas dabiskas palieņu pļavas, reljefa paaugstinājumos – atmatu pļavas ar stepju pļavu fragmentiem, kas liecina par augstu kaļķa saturu augsnē. Būtisks faktors palieņu pļavu un ar to saistīto sugu attīstības nodrošināšanā ir regulāri plūdi Vilces upē.

Vilces un Rukūzes upju krastu nogāžu un grāvu mežos bagātīgi pārstāvēta villainā gundega; sastopama pūkainā asinszāle. Šīs augu sugas ir raksturīgas Zemgalei, bet citur Latvijā retas. Nogāžu un gravu meži ir nozīmīga dzīvotne ne tikai augu, bet arī bezmugurkaulnieku un putnu sugām.

Vilces un Rukūzes upes ielejas veido funkcionāli vienotu dabas kompleksu, par kā ekoloģisko stabilitāti liecina ilgstošā bioloģiskās daudzveidības saglabāšanās apdzīvotu vietu un intensīvi izmantotu lauksaimniecības zemju un karjera tiešā tuvumā. Dabas parkam nav buferjoslas, ne normatīvajos aktos noteiktas, ne dabā atpazīstamas, proti, tas tieši robežojas ar tūrumiem un apbūvi, kas teritorijas ainaviskās vērtības un bioloģisko daudzveidību negatīvi patreiz neietekmē, vēlreiz pierādot teritorijas labo stāvokli un stabilitāti.

Stāvajās upes ielejās izveidojies stabils mikroklimats, kā uzturēšanas pamatā ir reljefs, augsne un sugām bagātie nogāžu un gravu meži. Būtiski ir nākotnē nepieļaut mežu fragmentāciju dabas parkā. Saglabājot reljefu, mežus un nelielās palieņu pļavas, tiks saglabāts parka mikroklimats, sugu un dzīvotņu daudzveidība. Iekārtojot pārdomātu taku tīklu un samazinot plaša mēroga sporta pasākumus ārpus Zaķu pļavas un iekārtotajām takām, ir iespējams ilgstoši saglabāt parka dabas vērtības, būtiski neierobežojot sabiedrības intereses.

Dabas parka teritorijā reti veiksmīgi un ilgtspējīgi līdzās pastāv dabas un kultūras vērtības. Līdz šim būtiski negatīvi traucējumi parkā nav konstatēti. Galvenie traucējošie faktori parkā ir troksnis no attīrīšanas iekārtām, karjera, kā arī apmeklētāju radītais troksnis, galvenokārt, Zaķu pļavā.

Plānojot pārdomātu atpūtas infrastruktūru, ir iespējams arī turpmāk nodrošināt parka apskati un atpūtu tajā. Tomēr, pieaugot atpūtnieku skaitam, teritorija tiks vairāk ietekmēta – būs lielāks troksnis, nostaigāšana, iebraukšana ar

motorizētu tehniku. Ikgadējie monitoringa rezultāti varētu parādīt, vai nepieciešams plānot jaunus pasākumus teritorijas dabas vērtību saglabāšanai un aizsardzībai.

II 2. Teritorijas ainaviskais novērtējums

Teritorijai piemīt augsta ainaviskā vērtība. Tā ir viena no gleznainākajām vietām apkārtnē, kas dažādo vienvēidīgo Zemgalei raksturīgo līdzeno lauksaimniecības zemju ainavu. Dabas apstākļu daudzveidība, izteiktais ielejas reljefs, augstā bioloģiski vecu mežu koncentrācija, kā arī teritorijas sasniedzamība, atrašanās kultūrvēsturiskiem pieminekļiem bagātā apvidū un rekreācijas tradīcijas padara teritoriju pievilcīgu apmeklētājiem.

Centrālais ainavas elements teritorijā ir Vilces upes ielejas koridors, kuram parka teritorijā pievienojas Igates, Rukūzes un Svētes koridori. Ielejas ainava izceļas ar lielu dabas procesu dinamiskumu un dabas apstākļu dažādību. No ekoloģiskā viedokļa ieleju ainavas ir atvērtas sistēmas, kuras ietekmē procesi un cilvēka darbības izpausmes blakus esošajās ainavās.

Parka ainavas struktūras pamatu veido meža masīvs, kurš ieskauj nelielus palieņu pļavu fragmentus ielejas gultnē, lēzenākajos ielejas nogāzes posmos un nelielās ielejai piegulošās platībās. Nelielus fragmentus veido atsevišķas viensētas, kā arī nelieli tīrumu, piemājas dārzu fragmenti un Vilces muižas komplekss.

Pateicoties šaurajai ielejai un stāvajām, mežiem klātajām nogāzēm, Vilces dabas parkā dominē noslēgtas ainavas. Atklāto ainavu īpatsvars teritorijā neliels. Tās sastopamas vien nelielā teritorijas daļā – upes kreisajā krastā ap Vilces ieteku Svētē. Vieni no potenciāli izcilākajiem skatiem parka teritorijā paveras no pilskalna un tā pakājē esošās Zaķu pļavas.

Teritorijā pārsvarā sastopami tuvi un vidēji tuvi skati uz vizuāli pievilcīgiem upes ielejas elementiem, kuri vislabāk uztverami pārvietojoties pa teritoriju ar kājām. Arī no augstākajiem skatu punktiem skatu perspektīvas nesniedzas pāri pretējā krasta koku galotnēm. Taču, pateicoties mazo ainavas elementu daudzveidībai - atsegumi, veci nogāžu meži, lieli koki, palieņu pļavas, vēsturiskas un ainavā iederīgas ēkas u.tml., teritorijas apskate sniedz spēcīgu estētisko baudījumu. Šādas ainavas Zemgalē ir maz un tamdēļ, jo īpaši saglabājamās.

Atsevišķās vietas esošo taku malās, retinot kokus un krūmus, var atklāt vizuāli augstvērtīgas ainavu perspektīvas.

II 3. Biotopi

Zemgales ģeobotāniskais rajons ietilpst Viduslatvijas ģeogrāfisko rajonu grupā. Zemgales līdzenums ir viens no viendabīgākajiem Latvijas fiziski ģeogrāfiskajiem rajoniem.

Zemgales līdzenums ir viens no visnenāk un visvairāk atmežotajiem dabas rajoniem, kur aramzemes vietām aizņem līdz 80 % no kopplatības. Dabiskās veģetācijas loma šeit ir visai niecīga, savukārt dabiskās veģetācijas fragmenti tiek saglabāti. Meži nelieliem masīviem fragmentāri izvietojušies starp tīrumiem, vidēji aizņemot 10-12 % no reģiona. Saglabājušās meža audzes ar tipiskām platlapju pazīmēm. Šāda rakstura meži bija plaši izplatīti Zemgalē līdz 17. gadsimtam, kad sākās auglīgo zemju apgūšana, kas turpinājās 18. un 19. gadsimtā. Neraugoties uz

ilgstošu antropogēnu ietekmi, arī tagad vērojama platlapju koku sugu, īpaši ozola un oša, līdzdalība gandrīz visos meža tipos. Retie saglabājušies mežu fragmenti un nelielie masīviem piemīt īpaši augsta dabas aizsardzības vērtība, ko nosaka to retums reģionā.

Dabas parka biotopi, saskaņā ar Latvijas biotopu klasifikāciju (2001) atzīmēti 5.2. pielikuma kartē.

Galvenās biotopu grupas dabas parkā parādītas 2. tabulā. Nelielajai parka teritorijai raksturīgas trīs dominējošās dabisko biotopu grupas: meži, pļavas un saldūdeņi. Par daļēji dabisku biotopu ar augstu bioloģisko, kultūrvēsturisko un vizuālo vērtību atzīstams Vilces muižas parks. Antropogēnas izcelsmes biotopi kopumā aizņem nelielu platību: muižas pils ar dažām palīgēkām, viensētas, divas atjaunojamas ūdensdzirnavas, kā arī attīrīšanas iekārtas un to nostādīšanas diķi. Jāpiezīmē, ka attīrīšanas iekārtas aizņem ļoti mazu parka platību.

2. tabula.

Galvenās biotopu grupas dabas parkā "Vilce"

Biotopu grupa	Biotopu kodi pēc Latvijas biotopu klasifikatora	Biotopa kopējā platība (ha)
Sausieņu meži	F.1.4.2., F.1.3.1., F.1.3.2., F.1.5.1., F.1.2.1., F.1.8.3., F.1.6.1., F.1.7.1., F.1.1.4., F.1.8.2. u.c.	88,9
Slapjie meži	F.2.3.2., F.2.6.2., F.2.2.1.	15,0
Upju biotopi	D.3., D.5., D.6., D.7., D.8., D.11.	4,2
Stāvoši ūdeņi	C.5.	0,04
Parki un apstādījumi	J.1.	2,6
Antropogēnie biotopi	K.5., M.3.	2,4
Tīrumi un dārzi	I., I.5.	7,6
Pļavu biotopi	E.1.4., E.2.2., E.2.2.2., E.2.3., E.3.1., E.3.2.,	21,1

II 3.1. Meži

apraksts un bioloģiskās vērtības

Meži aizņem 104 ha jeb 72 % no dabas parka teritorijas. Valsts meža zemju mežaudžu plāns ietverts 5.1. pielikumā. Dominējošie meža augšanas apstākļu tipi ir damaksnis un vēris, seko gārša un slapjā gārša. Valdaudzē dominē parastā priede *Pinus sylvestris*, parastā egle *Picea abies*, āra bērzs *Betula pendula*, parastais ozols *Quercus robur*, parastā apse *Populus tremula*, parastais osis *Fraxinus excelsior* un baltalksnis *Alnus incana*.

Atšķirīgāks ir dabas parka mežu sadalījums pēc Latvijas biotopu klasifikācijas (5.2. pielikums), dominē ošu gārša (šeit un turpmāk biotopa kods pēc Latvijas biotopu klasifikācijas F.1.6.1.), ošu slapjie meži avotu izplūdes vietās (F.2.5.) un palieņu meži (F.4.3.), nelielās platībās priežu damaksnis (F.1.1.4.).

Dabas parkā dominējošie mežu grupa – ošu gārša, slapjie ošu meži un palieņu meži (attiecīgi F.1.6.1., F.2.5. un F.4.3.) atbilst Zemgales līdzenuma raksturīgākajam meža augšanas apstākļu tipam - mistrājs (*Heteroherbosa*) – platlapju meža tipam, kas citur Latvijā nav sastopams. Mistrāja audzes saglabājušās galvenokārt Zemgales centrālajā un dienvidu daļā, tajā skaitā Vilces dabas parkā uz tipiskām vai izskalotām velēnu karbonātu augsnēm.

Mistrājs kā meža augšanas apstākļu tips nav ietverts meža dalījumā, bet aprakstīts zinātnieku pētījumos un labi atpazīstams dabā. Atkarībā no valdošās koka sugas sastopami dažādi mistrāja tipi – ošu, bērzu, apšu, baltalkšņu. Ozolu mistrājs Latvijā ir pilnīgi izzudis. Mistrāju floristisko sastāvu un fitocenotisko raksturu pētījuši Gaida Ābele un LU Bioloģijas institūta botāniķi.

Savdabīgi un floristiskā ziņā interesanti ir Zemgales platlapju – skujkoku meži – dižsils, gārša, kuri līdztekus mistrājam liecina par minētā ģeobotāniskā rajona piederību pie jaukto mežu apakšzonas. Šajā mežu grupā īpašu vietu ieņem dižsils (*Pinetum corylosum*), ko dažkārt sauc par saliktu damaksni. Dižsila floristiskās un ģeobotāniskās īpatnības pētījuši Edgars Vimba un LU Bioloģijas institūta botāniķi. Dižsila audzes sastopamas galvenokārt Zemgales līdzenuma dienvidrietumu daļā, ieskaitot dabas parku – F.1.1.4. Dižsilu raksturo velēnu karbonātu vai velēnu vāji podzolētas augsnes uz karbonātiem bagāta cilmieža un dziļiem gruntsūdeņiem.

Meža biotopi ir dzīvesvieta melnajai dzilnai, vidējam un baltmuguras dzenim. Gandrīz visu mežos nogāzēs un gravās atrodama īpaši aizsargājamā, Latvijā retā augu suga, kas raksturīga tikai Zemgalei – villainā gundega *Ranunculus lanuginosus*. Šai sugai nepieciešams mitrums un ēna, ko nodrošina augu sugām bagātais mežs parkā.

Parkā līdz 2006. gadam konstatēti Latvijā īpaši aizsargājamie dabiskie meža biotopi 11,6 ha platībā. Izstrādājot dabas aizsardzības plānu 2006. gadā, par dabiskiem meža biotopiem vēl atzītas meža platības 9,7 ha platībā. Visi konstatētie (21,3 ha) dabiskie meža biotopi atzīmēti 5.4. pielikuma kartē un parādīti 3. tabulā.

3. tabula

Dabiskie meža biotopi dabas parkā "Vilce"

Nr.p.k.	kvartāls	nogabals	platība, h	nosaukums
1	159	10	2,2	NOGĀZ, PLAT
2	160	8	1,5	SKUJ
3	160	11	1,3	NOGĀZ, PLAT
4	161	20	1,2	NOGĀZ, LAP
5	161	22	1,4	NOGĀZ, SKUJ
6	162	1	3,6	NOGĀZ, PLAT
7	161	13	0,4	NOGĀZ, PLAT
8	161	32	0,9	LAP pDMB

29

9	161	9	2,2	MIS pDMB
10	158	11	3,0	SKUJ
11	164	6	3,2	LAP pDMB
		kopā	21,3	

Latvijā un Eiropā īpaši aizsargājami ir parkā dominējošie nogāžu un gravu meži (šeit un turpmāk biotopa kods 9180*) un platlapju meži (91E0*), kas aizņem nelielas platības nogāzēs, avotu iztekas vietās (5.4. pielikums). To kopējā platība sastāda 6,5 ha.

sociālekonomiskā vērtība

Mežiem piemīt augsta rekreatīvā vērtība, tie ir būtisks lokāls mikroklimata veidotājs un uzturētājs, kā arī skābekļa ražotājs. Koksnes krāja ir finansiāli vērtīga, bet dotajā gadījumā ilgtermiņā augstāka ir dabas parka rekreācijas resursu vērtība. Tāpat, dabas aizsardzība kā prioritāte, tajā skaitā ierobežota mežsaimnieciskā darbība, izvirzīta priekšplānā, piešķirot teritorijai īpaši aizsargājamas dabas teritorijas statusu, kā arī iekļaujot to Eiropas nozīmes īpaši aizsargājamo teritoriju NATURA 2000 tīklā.

ietekmējošie faktori

Patreiz negatīvas ietekmes uz parka mežiem nav novērojamas. Vēl aizvien negatīvu ietekmi uz dabas vērtībām un ainavas vizuālo kvalitāti atstāj 1990-tajos gados realizētās kailcirtes. Zaķu pļavas un Vilces pilskalna apkārtnē, īpaši uz rietumiem no Rukūzes ietekas Vilcē stāvās nogāzes tiek izstaigātas un "izšļūktas", īpaši organizētu sporta pasākumu laikā. Izstaigātajās nogāzēs veģetācijas ir iznīcināta un sākas erozija. 2005. un 2006. gadā būtiski erodētajās nogāzēs AS LVM organizēja nogāzes nostiprināšanu. Pārējās nogāzes nav tik erodētas, lai veiktu speciālus nostiprināšanas pasākumus, bet nākotnē ir jāsamazina nostaigāšana stāvajās nogāzēs ārpus iekārtotām takām.

Svarīgs priekšnosacījums dabas vērtību saglabāšanai ir kailciršu aizliegums visā parka teritorijā.

Meža biotopu bioloģiskās vērtības uzturēšanai ir nepieciešams pēc iespējas izvairīties no kritalu un sauso koku izvākšanas no mežaudzēm.

Akceptējot nepieciešamību novērst draudus cilvēkiem, ir tomēr stingrāk jāizvērtē nepieciešamību dabas parka teritorijā zāgēt vecos kokus vai to zarus, jo tie kalpo par biotopu dažādām, arī retām un aizsargājamām, bezmugurkaulnieku sugām un ir nepieciešamas arī dzeņveidīgo putnu populāciju uzturēšanai.

II 3.2. Pļavas

apraksts un bioloģiskās vērtības

Pļavas Zemgales reģionā aizņem ~10 %. Tās izveidojušās galvenokārt vāji attīstītās upju palienēs un vietās, kas nav izmantojamas lauksaimniecības vajadzībām – upju stāvo krastu nogāzēs u.c. Daudz vecu, savulaik kultivētu pļavu, pārvērtušās pusdabiskās, daļa – aizaugušas vai aizaug. Ievērojama daļa sausieņu pļavu ārpus upju palienēm izveidojušās atmatu vietās. Nogāzēs uz karbonātiskiem

cilmiežiem izveidojušās nelielas "stepjveida" pļavas ar visai raksturīgu cenožu daudzveidību.

Līdz 2006. gadam par bioloģiski vērtīgiem zālājiem atzītas divas pļavas parka ziemeļos. Izstrādājot dabas aizsardzības plānu, par bioloģiski vērtīgām, neielabotām pļavām atzītas, un attiecīgi par to noformēta anketa, lielākā daļa pļavu parkā (5.2. un 5.4. pielikums).

Dabas parkā dominē mēreni mitras pļavas, no kurām augu sugām bagātākās platības ir atzīstamas par Eiropā īpaši aizsargājamu biotopu (kods 6510) (5.4. pielikums). Vilces palienē saglabājušās tā saucamās īstās pļavas ar augsto dižauzu *Arrhenatherum elatius* (kods E.2.3.3.), reljefa paaugstinājumos dominē atmatu pļavas (E.2.2.1. un E.2.2.2.) ar stepju pļavu (E.1.4.) pazīmēm, kas liecina par augstu kaļķa saturu augsnē. Ieplakās, mitrākās vietās, kā arī ilgstoši neganītās un neplautās platībās dominē parastās vīgriezes (E.3.2.6.), parastās ciņusmilgas (E.3.2.8.), parastā miežubrāļa (E.4.3.12.) un nelielās platībās arī nitrofilas augstzāļu sabiedrības (E.5.). Šaurā joslā starp Vilces upi un muižas parku atrodas daļēji aizaugusi parkveida pļava, ko veido atmatu un auglīgu pļavu komplekss. Galvenās pļavu grupas parādītas 5.2. pielikuma kartē.

sociālekonomiskā vērtība

Samazinoties lopu skaitam zemnieku saimniecībās, attiecīgi samazinājusies vajadzība pēc ganībām un siena krājumiem, kā rezultātā pļavas zaudē lielu daļu sociālekonomiskās vērtības un lielā daļā vairs netiek uzturētas.

Pļavām ir augsta izglītojošā vērtība – šeit var iepazīt augu sugas, ievākt ārstniecības augus u.c., kas patreiz dabas parkā nenotiek. Pļavās Vilces muižas parka tuvumā tiek plūkti augi tikai pirms Jāņiem.

ietekmējošie faktori

Galvenie pļavas negatīvi ietekmējošie faktori ir to nepietiekoša apsaimniekošana, vietām neapsaimniekošana, kā arī kūlas dedzināšana, piemēram, palieņu pļavā pie Igates ietekas Vilcē. Lai saglabātu dabiskās neielabotās pļavas, kā arī retās un aizsargājamās sugas, kas saistītas ar tām, pļavas ir jāapsaimnieko – jānogana un/vai jāpļauj.

II 3.3. Saldūdeņi

apraksts un bioloģiskās vērtības

Upju krasti ir vairāk vai mazāk stāvi, un robeža ar sauszemes veģetāciju – pļavu vai mežu augāju – ir izteikta. Nereti sastopami atkarībā no ūdens līmeņa applūstoši upju krasti ar amfībisku veģetāciju (D.11. pēc Latvijas biotopu klasifikatora), ko veido ložņu smilga *Agrostis stolonifera*, peldošā ūdenszāle *Glyceria fluitans*, parastā cirvene *Alisma plantago-aquatica*, trejdaivu sunītis *Bidens tripartita* u.c. augu sugas.

upju posmi ar smilšainu gultni

Lielākā daļa dabas parkā esošo upju posmu ir ar smilšainu gultni, lēni tekošu ūdeņi (2006. gada apsekojumu laikā straumes tikpat kā nav bijis) un daļēji aizauguši ar ūdensaugiem. Sevišķi Vilces un Svētes smilšainajiem posmiem raksturīgas virsūdens augu audzes (D.7.), ko veido lielā ežgalvīte *Sparganium erectum*, parastā bultene *Sagittaria sagittifolia*, vienkāršā ežgalvīte *Sparganium*

emersum, čemurainais puķumeldrs *Butomus umbellatus*, upes mētra *Mentha aquatica*. Tāpat arī Vilcei un Svētei raksturīga salikta ūdensaugu josla (D.8.), kur kopā ar iepriekšminētajām sugām audzes veido dzeltenā lēpe *Nuphar lutea*, tāpat arī raksturīgas dzeltenās lēpes tīraudzes. Rukūze un Igate leļpus bebru dambjiem tikpat kā aizaugušas ar slaidā grīšļa *Carex acuta* un vienkāršās ežgalvītes audzēm, savukārt augšpus bebru dambjiem ūdensaugu audžu tikpat kā nav. Vilcē zema ūdens līmeņa apstākļos gar krastu un vietām arī upes vidusdaļā veidojas smilšu sēres (D.5.) bez augāja vai apaugušas ar upes mētru, upmalas veroniku *Veronica anagallis-aquatica*, parasto miežubrāli *Phalaroides arundinacea*, parasto un stāvo ežgalvīti u.c.

upju posmi ar akmeņainu gultni

Vilcē, Rukūzē un Svētē sastopami posmi ar akmeņainu, oļainu un granšainu gultni. Vietām šajos posmos straume ir virpuļojoša, taču pašreizējos apstākļos lielākoties straume ir tikko manāma. Upes gultni klāj galvenokārt akmeņi un oļi, vietām – arī grants un smilts, sastopami akmeņu sakopojumi (D.3.). Vilcē posmā starp "Silakuršiem" (bijušo mežniecību) un skolu uz dažiem akmeņiem aug sārtalģe *Hildebrandia rivularis*, taču galvenokārt šajos upes posmos sastopamas ūdenssūnas *Fontinalis antipyretica* un dzeltenās lēpes audzes, Svētē – arī skaujošās glīvenes *Potamogeton perfoliatus* audzes. Rukūzes akmeņainajos posmos sastopamas avotsūnas audzes, taču dominē akmeņaina grunts bez augāja. Zema ūdens līmeņa apstākļos veidojas oļainas un granšainas sēres (D.6.) bez augāja vai apaugušas ar ūdens mētru, upmalas veroniku, ložņu smilgu u.c. Virs ūdens esošie akmeņi ir apauguši ar sūnām.

Šie upju posmi daļēji atbilst Latvijā un Eiropas Savienībā aizsargājamam biotopam **upju straujtecēs** (3260). Tikai neatbilstošais straumes ātrums, pārāk seklais ūdens (līdz 10 cm Rukūzē), un dzeltenās lēpes audzes neļauj šos posmus pilnībā atzīt par straujtecēm. Noteicošā loma šī biotopa novērtējumā ir šeit sastopamajām bezmugurkaulnieku sugām.

upju paplašinājumi leļpus aizsprostiem

Leļpus Vilces dzirnavu un Mūru dzirnavu aizsprostiem Vilcē un Svētē izveidojušies paplašinājumi, kas atgādina mazus caurtekošus ezeriņus. Līdzīgi kā upēs, šeit sastopamas ežgalvīšu, parastās bultenes un dzeltenās lēpes audzes, Svētē leļpus Mūru dzirnavām – arī smaržīgās kalmes *Acorus calamus* un dižās ūdenszāles *Glyceria maxima* audzes, vienīgi šo "ezeriņu" vidusdaļa ir neaizaugusi.

vecupes

Vilces kreisā krasta palienē starp skolu un Igates ieteku konstatētas divas vecupes (C.5.) Vecupēm raksturīgas parastās mazlēpes *Hydrocharis morsus-ranae* un Kanādas elodejas *Elodea canadensis* audzes, un ūdensziedu sega, ko veido trīsdaivu ūdenszieds *Lemna trisulca*, mazais ūdenszieds *Lemna minor* un parastā spirodela *Spirodela polyrhiza*. Vilces labā krasta palienē pirms ietekas Svētē atrodas mazs ezeriņš, ko visticamāk izskalojusi Vilce. Ezeriņam raksturīga ūdensaugu josla, ko veido dzeltenā lēpe, parastā mazlēpe un ūdensziedi, bet ezeriņa centrālā daļa nav aizaugusi. Vilces vecupes daļēji atbilst Latvijā īpaši aizsargājamam biotopam **vecupes** un Eiropas Savienībā aizsargājamam biotopam **dabīgi eitrofi ezeri ar iegrimušo ūdensaugu un peldaugu augāju** (3150) – vienīgi vecupju nelielo izmēru un vienveidīgā augāja un ezeriņa neskaidrās izcelsmes dēļ tie īsti neatbilst šo biotopu kritērijiem.

iežu atsegumi

Rukūzes kreisā krasta nogāzē pirms ietekas Vilcē un Vilces kreisā krasta nogāzē leļpus Rukūzes ietekas atrodas smilšakmens iežu atsegumi, bet Vilces labajā krastā leļpus Vilces dzirnavām atrodas neliels dolmītu atsegums. Smilšakmeņi atsedzas krasta nogāzes vidusdaļā. Atsegumi Rukūzes ietekas rajonā ir aptuveni 1,5 m augsti un 10 m gari, Vilces krasta nogāzē tuvāk Igates ietekai – aptuveni 3 m augsts un 30 m garš atsegums. Šie atsegumi atbilst Latvijā un Eiropas Savienībā aizsargājamam biotopam **smilšakmens atsegumi** (8220). Dolomīti Vilces krastā atsedzas uz augšu no ūdenslīnijas, atsegums ir aptuveni 1 m augsts un 3 m garš.

Vilces dabas parkā esošie saldūdeņu – upju un vecupju biotopi ir dabiski vai pēdējā laikā cilvēka darbības maz ietekmēti un līdz ar to dabiskojušies. Dabas parkā esošās upes ir svarīgas to palieņu biotopu pastāvēšanai, tās ir būtiska teritorijas bioloģiskās daudzveidības un ainavas daļa. Līdz ar to upes sekmē gan teritorijas dabas vērtību pastāvēšanu, gan teritorijas pievilcību apmeklētājiem.

Vilces dabas parkā sastopamie upju posmi ar akmeņainu gultni atbilst Latvijā un Eiropas Savienībā aizsargājamam biotopam **upju straujtecēs**, tie ir gan Latvijā, gan reģionā reti sastopami un bioloģiski vērtīgi.

sociālekonomiskā vērtība

Saldūdeņiem un iežu atsegumiem piemīt augsta estētiskā vērtība, tie paaugstina dabas parka kā rekreācijas objekta vērtību.

ietekmējošie faktori

Dabas parkā esošos upju biotopus ietekmē klimatiskie apstākļi, kas nosaka upju ūdens režīmu – iztrūkstoši pavasara pali, vairākas viena otrai sekojošas sausas vasaras un pazeminājies ūdens līmenis sekmē upju aizaugšanu un apdraud bioloģiski vērtīgo biotopu (straujteču) un tām raksturīgo sugu pastāvēšanu. Savukārt pali sekmē zaru krāvumu, bebru dambju un ūdensaugu audžu izskalošanu, lielāks caurplūdums un straume kavē upju aizaugšanu un sekmē straujteču saglabāšanos.

Upju biotopus dabas parkā ietekmē arī bebru darbība – uzbūvētie dambji un nogāztie koki aizsprosto upes, paaugstina ūdens līmeni augšpus aizsprostojuma, bet samazina caurplūdumu un pazemina ūdens līmeni leļpus aizsprostojuma. Jāatzīmē, ka bebru darbība nav vērtējama viennozīmīgi – izveidotie uzpludinājumi vasaras mazūdens periodā noder kā ūdens krātuves un paslēptuves ūdens dzīvniekiem, taču tiek izjaukts upes dabiskais caurplūdums un tiek izmainīti upes dabiskie biotopi gan augšpus, gan leļpus aizsprostojuma. Caurplūduma un straumes samazināšanās pasliktina skābekļa apstākļus upē un veicina upes izsusēšanu un aizaugšanu leļpus aizsprostojuma, savukārt augšpus aizsprostojuma veidojas stāvošiem ūdeņiem raksturīgs biotops. Jo lielāks uzpludinājums tiek veidots, jo būtiskāka ir tā ietekme uz upes biotopiem. Sevišķi negatīvi šāda bebru darbība ietekmē upju straujtecēs. Apsekojot teritoriju, Vilcē tika konstatēti 5 bebru dambji (iepretim "Silakuršiem", posmā starp skolu un Zaķu pļavu, leļpus Igates ietekas, augšpus ietekas Svētē), Rukūzē – 2 (iepretim pilskalnam), Igatē – 1 (netālu no ietekas Vilcē). Jāzīmē, ka Vilcē sastopami arī daži cilvēku veidoti akmeņu krāvumi un upei pārgāzti koki, kas rada nelielu bebru dambju efektu. Ūdens līmeni bebru dambji Vilcē paaugstina par 0,2 – 0,5 m, Rukūzē un Igatē par 0,7 – 1,0 m, uzpludinājumi nav plašāki par upes

gultni. Bebru dambji uzbūvēti upju posmos ar smilšainu gultni un samērā platu palieni – šādos posmos arī dabiski straume ir lēna. Akmeņainus straujteču posmus pašlaik bebru darbība tieši neietekmē. Jāatzīmē, ka Igates un Rukūzes posmi leļpus bebru dambjiem ir gandrīz pilnībā degradēti (sausī), taču uzpludinājumu ietekmes zonā izveidojusies salīdzinoši dziļa, bet tikpat kā netekoša upe.

Bebru darbības, vēja un palu ietekmē veidojas koku un zaru krāvumi, kas daļēji nosprosto upi, sekmē straumes nesto augu atlieku uzkrāšanos, veicina augu iesakņošanos un audžu veidošanos, un uzpludinājumu veidošanos. Palu laikā pie šādiem krāvumiem pastiprināti tiek izskaloti krastī. Taču upē iekritušie koki un zari veido paslēptuves ūdensdzīvniekiem, pie šādiem šķēršļiem tiek izskalotas bedres, kur ūdens ir pietiekami dziļš arī sausuma periodos. Jāatzīmē, ka šādu koku krāvumu veidošanās ir notikusi vienmēr – par to liecina ar upes nogulumiem klātās krastos redzamās koku atliekas. Iespējams, sevišķi intensīva šādu koku krāvumu veidošanās pašlaik Vilcē ir saistīta ar kādreiz klajo krastu (pļavu) aizaugšanu un bebru darbību.

Rukūzē un Vilcē tika konstatēts mehāniskais piesārņojums – metāla lūžņi, riepas un pudeles. Šis piesārņojums galvenokārt bojā upju izskatu un ainavu, taču piesārņojumam sadaloties, iespējama arī dažādu ķīmisku vielu ieskalosšanās ūdenī.

Iespējams, Vilce tiek piesārņota ar nepilnīgi attīrītiem notekūdeņiem – konstatēta izplūdes caurule iepretim ciematam (koordinātas pie upes 471769, 6252658, nogāzes augšējā malā 471804, 6252702). Jāseko arī, lai attīrīšanas iekārtu ūdeņi būtu pietiekoši attīrīti un neradītu upes piesārņošanu.

Svēti un Vilci ietekmē uz upēm uzbūvētie aizsprosti – uz Svētes pie Mūru dzirnavām un uz Vilces pie Vilces dzirnavām, kas izmainījuši upju dabisko caurplūdumu. Svētes caurplūdums pilnībā regulējams ar Mūru dzirnavu aizsprostu (apsekošanas laikā konstatēta minimāla ūdens plūsma pār aizsprostu). Vilces dzirnavu aizsprosts pašlaik darbojas tikai daļēji. Savulaik aizsprosts bijis arī uz Rukūzes – tieši uz dabas parka robežas. Iespējams, agrāk arī pirms Vilces ietekas Svētē ir bijis aizsprosts un Vilce šajā posmā regulēta. Atjaunojot Vilces dzirnavu un Rukūzes aizsprostus, tiktu ietekmētas upes gan leļpus, gan augšpus aizsprostiem. Dabas parka teritorijā leļpus šiem aizsprostiem atrodas bioloģiski vērtīgi akmeņaini upju (straujteču) posmi, kuru degradēšana nav pieļaujama. Jāņem vērā, ka upes negatīvi var tikt ietekmētas arī aizsprostu avāriju gadījumos.

Vecupes ietekmē stāvošiem ūdeņiem rakstrīgā dabiskā eitrofikācija, kas izpaužas kā pakāpeniska aizaugšana.

Meliorācijas objektu tieša saistība ar dabas parkā esošo upju biotopiem netika konstatēta.

Smilšakmens atsegumus bojā dabisko apstākļu izraisītā erozija, taču būtiskāki ir cilvēku radītie bojājumi – iegravētie uzraksti.

Vilces upes ieleja un tās pietekas kalpo par barošanās vietu melnajam stārķim.

II 3.4. Aizsargājamās platības dabas parkā

Dabas parka platība ir 144 ha, no tiem 17,5 ha veido Latvijā un Eiropā aizsargājami biotopi. Tikai aptuveni 10 ha no teritorijas nav konstatētas īpaši

aizsargājamas dabas vērtības, kur dominē cilvēka veidoti un uzturēti biotopi; apbūve, ūdens attīrīšanas iekārtas un ūdens nosēdināšanas dīķi, tīrumi un dārzi.

Muižas parks pieskaitāms bioloģiski vērtīgai platībai, lai arī tas ir cilvēka iekārtots un uzturēts, kalpo kā dzīvotne retām un aizsargājamām sugām, tam piemīt kultūrvēsturiska vērtība un vizuāla kvalitāte.

Dabas parka "Vilce" lielāko daļu veido dažādi meža biotopi, no tiem divi ir īpaši aizsargājami – **nogāžu un gravu meži** un **pārmitri platlapju meži**. Bez dažādiem mežu biotopiem dabas parkā nelielās platībās sastopamas pļavas, lielākā no tām ir Zaķu pļava un palieņu pļava parka vidus un ziemeļu daļa. No īpaši aizsargājamajiem pļavu biotopiem sastopamas **mēreni mitras pļavas**. Vēl ir sastopami saldūdens biotopi, kurus veido parka teritorijā esošās upes – Vilce un Rukūze. Līdz šim dabas parkā konstatētie īpaši aizsargājami biotopi apkopoti 4. tabulā.

4.tabula

Dabas parkā konstatētie īpaši aizsargājami biotopi

nosaukums	kods	ES prioritārs biotops	īpaši aizsargājams Latvijā	platība, %
Nogāžu un gravu meži – parka aizsardzības prioritāte, dominē parastais osis <i>Fraxinus excelsior</i>	9180*	+	+	45
Upju straujtecis	3260		+	1
Mēreni mitras pļavas	6510			3
Pārmitri platlapju meži	91E0*	+	+	1
Smilšakmens atsegumi	8220		+	0,1

II 4. SUGAS

Dabas parkā konstatētas reģionāla, nacionāla un Eiropas mēroga retas un īpaši aizsargājamas augu sugas un tām piemērotas dzīvotnes. Dabas aizsardzības plāna izstrādes laikā nebija atrodami dati par dabas parka sūnu un ķērpju floru, sēņu un zīdītāju sugām, tādēļ turpmākie zinātniskie pētījumi par šīm sugu grupām būtu ļoti vēlamī. Konstatēto reto un īpaši aizsargājamo sugu saraksts, norādot aizsardzības statusu, ietverts 5.5. un 5.6. pielikumā.

II 4.1. Augu sugas

Zemgales ģeobotāniskā rajona mūsdienu, tajā skaitā dabas parka vaskulāro augu flora ir diezgan savdabīga, jo tās veidošanās procesu ietekmējuši divi izteikti faktori – īpatnēji dabas apstākļi un sena, intensīva cilvēka darbība, pārvēršot dabīgas veģetācijas aizņemtas platības aramzemēs. Labvēlīgie dabas apstākļi sekmējuši ilgstošu platlapju mežu pastāvēšanu. Cilvēkā intensīvās darbības ietekmē izzuduši daži dabīgie biotopi un laika gaitā mainījies arī floras sastāvu.

meži

Gaidas Ābeles pētījumos norādīts (Ābele,1963), ka mistrājos, tajā skaitā dabas parka upes ieleju stāvajās nogāzēs dominējošā mežā, vaskulāro augu floru

reprezentē 202 sugas no 52 dzimtām un 136 ģintīm. Mistrāju floras sistemātiskā struktūra norāda, ka tās veidošanā lielāka nozīme bijusi nemorālās un boreālās grupas sugām ar izteiktu pirmās grupas sugu pārsvaru. Tas, savukārt, liecina par mūsdienās sastopamo mistrāju saistību ar kādreiz šeit plaši izplatītiem platlapju mežiem. Mistrāju floras ģeogrāfiskais raksturs liecina, ka vismaz ¼ daļai sugu areāli atrodas Eiropā, bet gandrīz 58 % sugu izplatība saistīta ar Eirāziju.

Mistrāju mežu raksturo liela sugu daudzveidība un bagātība. Floristiski bagātākais ir ošu mistrājs, kas dominē dabas parkā, to veido līdz 70 augu sugas, nabadzīgākais – baltalkšņu mistrājs – 15-20 sugas. Ošu mistrāja 1. stāva veidošanā piedalās *Fraxinus excelsior*, *Tilia cordata*, *Acer platanoides*, *Ulmus glabra*, *U. laevis*, *Betula pendula*. Audžu 2. stāvā bez dažām jau minētajām sugām parasti sastopamas *Malus sylvestris*, *Pyrus pyraeaster*, retumis *Pyrus communis*, *Cerasus avium*. Ošu mistrājā pamežu veido 17-22 sugas, dominē *Corylus avellana* ar dažu *Rubus* un *Ribes* ģinšu sugu ievērojamu līdzdalību, pakārtotā lomā – *Lonicera xylosteum*, *Viburnum opulus*, *Swida sanguinea*, *Grossularia reclinata*, vairākas *Rosa* un *Salix* sugas. Samērā blīvā zemsedzē dominē *Brachypodium sylvaticum*, kondominē *Carex sylvatica*. Zemsedzes daudzveidību nosaka nemorālo sugu loma cenozēs – *Aegopodium podagraria*, *Asarum europaeum*, *Hepatica nobilis*, *Mercurialis perennis*, *Primula veris*, *Pulmonaria obscura*, *Ranunculus cassubicus*, *R. lanuginosa*, *Sanicula europaea*, *Stellaria holostea*, *Viola mirabilis* u.c. Dabas parkā audzes veidošanā piedalās arī parastais kastanis *Aesculus hippocastanum*. Dažos meža nogabalos vērojama muižas parka ietekme – lapegles *Larix sp.*

Parkā nelielās platībās sastopamā dižsila 1. stāvu veido tikai *Pinus sylvestris*, bet 2. stāvs ir polidominants – *Acer platanoides*, *Tilia cordata*, *Quercus robur* (zemas bonitātes), *Ulmus glabra*, *Populus tremula*, *Alnus incana*, retumis *Fraxinus excelsior*. Pamežs ievērojami skrajāks nekā mistrājā. Zemsedzi veido galvenokārt boreālās un nemorālās grupas sugas, ar pirmās grupas sugu pārsvaru. Šo grupu pārstāv *Vaccinium myrtillus*, *V.vitis-idaea*, *Rubus saxatilis*, *Oxalis acetosella*, *Equisetum pratense*, *E.sylvaticum*, *Athyrium filix-femina*, *Dryopteris filix-mas*, *D.carthusiana*. Neliela, bet labi izteikta gan kvantitatīvi, gan vizuāli ir stepjveidīgo pļavu sugu klātbūtne dižsila cenozēs.

Izteikts pavasara aspekts. Interesanti, ka zemsedze floristiski interesanta visu veģetācijas periodu – sugas viena otru pakāpeniski nomaina, kas liecina par sistēmas ilgaicību un dabiskumu.

pļavas

Pļāvās dominē: *Medicago falcata*, *Centaurea scabiosa*, *Hypericum maculatum*, *Agrimonia eupatoria*, *Ononis arvensis*, *Ranunculus polyanthemis*, *R.bulbosus*, *Galium boreale*, *G.album*, *G.verum*, *Poa angustifolia*, *Fragaria viridis*, *Polygala comosa*, *Filipendula vulgaris*, *Potentilla argentea*, *P.impolita*, *Thymus ovatus* u.c. *Plantago media*, *P. lanceolata*.

Upju krastu nogāžu avoksnainās vietās sastopamas grīšļu pļavas, kuru cenožu veidošanā piedalās arī retais pleznveida grīslis *Carex ornithopoda* – lielākās platībās šada veida pļavas sastopamas Lietuvā.

Gar muižas parku upes pusē, veca grāvja vietā un tā krastos, monodominanta bastarda tūsklapes *Petasites hybridus* audze. Suga pieskaitāma dārzbēgļiem, Zemgales ģeobotāniskajā rajonā sastopama ļoti reti, bet tā nav īpaši aizsargājama.

Dabas parka teritorijā konstatētas piecas augu sugas, kas ir iekļautas Latvijas Sarkanās grāmatas 3. kategorijā: pleznveida grīslis *Carex ornithopoda*, pūkainā asinszāle *Hypericum hirsutum*, villainā gundega *Ranunculus lanuginosus*, melnā dedestiņa *Lathyrus niger*, Tatārijas stobulis *Conioselinum tataricum*. Četras pirmās no šīm augu sugām ir Latvijā īpaši aizsargājamas, un to aizsardzības nodrošināšanai ir veidojami mikrolieģumi.

Muižas parkā dominē kļavas, liepas, ozoli, lapegles, oši, Gar muižas nogāzi arī ruderāla veģetācija – izmet gružus, komposta kaudzes.

saldūdens flora

Vilces dabas parka upēm raksturīgas gan Latvijā bieži sastopamas barības vielām bagātām, lēni tekošām upēm tipiskas ūdensaugu sugas: stāvā ežgalvīte, vienkāršā ežgalvīte, parastā bultene un dzeltenā lēpe, gan arī upju straujtecēm raksturīgā avotsūna. Vilcē sastopama arī upju straujtecēm raksturīgā Latvijā reti sastopamā sārtaļģe *Hildebrandia rivularis*. Dabas parka vecupēm raksturīgas nelieliem ar barības vielām bagātiem stāvošiem ūdeņiem tipiskas ūdensaugu sugas: trīsdaivu un mazais ūdensziņģis, parastā spirodela un parastā mazlēpe, kā arī ezeros un upēs bieži sastopamā dzeltenā lēpe.

II 4.2. Bezmugurkaulnieki

2006. gadā, apsekojot Vilces dabas parka teritoriju, konstatētas sešas īpaši aizsargājamas bezmugurkaulnieku sugas – parka vīngliemezis *Helix pomatia*, marmora rožvabole *Liocola marmorata*, priežu sveķotājkoksngrauzis *Nothorhina punctata*, lapkoku praulgrauzis *Osmoderma eremita*, gāršas samtenis *Lopinga achine* un spožā skudra *Lasius fuliginosus*. Parka vīngliemezis ir sastopams visā Vilces ielejā, bet īpaši daudz sugas īpatņu ir sastopami parka vidusdaļā pļavā pie Vilces skolas. Marmora rožvabole atrasta skolas parkā dobumainā liepā un uz nogāzta, daļēji apzāģēta ozola. Lapkoku praulgrauzis atrasts liepā skolas parkā un nokaltušā osī dabas parka vidusdaļā. Konstatēts, ka lapkoku praulgrauzim ir maz piemērotu dobumainu koku. Priežu sveķotājkoksngrauzis konstatēts vairākās priedēs Zaķu pļavas malā, konstatētā populācija ir vitāla, tomēr uzskatāma par izolētu, jo apkārtnē nav atrasti sugai piemēroti koki.

Bez šīm sugām vēl konstatētas divas dabisko meža biotopu indikatorsugas - kroklūpas vārpstiņgliemezis *Lacinaria plicata* un robainais plakanis *Dendrophagus crenatus*, kā arī viena dabisko meža biotopu speciālistu suga – divpunktu šaurspārnkrāšņvabole *Agrius biguttatus*. Vēl konstatētas divas Latvijas Sarkanās grāmatas 4. kategorijas sugas, kuras gan nav īpaši aizsargājamas sugas – sarkanā krāšņspāre *Pyrrhosoma nymphula*, kura apdzīvo Vilces upi un Šrenka kamene *Bombus schrencki*.

II 4.3 Zivis

2006. gada apsekojumu laikā Vilces upē novērotas sekojošas zivju sugas – strauta nēģis *Lampetra planeri* (novērots divās vietās nārstojam), akmeņgrauži *Cobitis taenia*, grunduļi *Gobio gobio*, mailītes *Phoxinus phoxinus*. Visas minētās tipiskas upju (ritrāla) sugas. Dominējošā suga upē ir rauda *Rutilus rutilus*. Redzētas arī lidakas *Esox lucius*. Strauta nēģis un akmeņgrauzis ir Eiropas nozīmes aizsargājamas zivju sugas.

II 4.4. Putni

Parka teritorijā ir sastopamas deviņas īpaši aizsargājamas putnu sugas, kuru ligzdošana ir iespējama vai pierādīta – zivju gārnis *Ardea cinerea*, mežirbe *Bonasa bonasia*, apodziņš *Glaucidium passerinum*, zivju dzenītis *Alcedo atthis*, pelēkā dzilna *Picus canus*, melnā dzilna *Dryocopus martius*, baltmuguras dzenis *Dendrocopos leucotos*, vidējais dzenis *Dendrocopos medius*, mazais mušķērājs *Ficedula parva*.

Vairākas citas īpaši aizsargājamas putnu sugas uzturas periodiski – ielidojot baroties. Tādas ir, piemēram, melnais stārķis *Ciconia nigra* un dzērve *Grus grus*.

II 4.5. sugu sociālekonomiskā vērtība

Dabas parka sugām nepiemīt sociālekonomiska vērtība tradicionālā izpratnē, tās nav piemērots objekts pirkšanai un pārdošanai. Augsta ir sugu sabiedrību vērtība, tās veido dzīvotni, tās piedalās ainavas veidošanā un tām ir būtiska loma teritorijas mikroklimata un vizuālās kvalitātes nodrošināšanā.

Tāpat, izteiktais upes reljefs bez veģetācijas nebūtu pievilcīgs rekreācijai. Augu sega pasargā no erozijas visu upes ieleju, bez speciāliem nogāžu stiprināšanas pasākumiem Sugām piemīt augsta izzīņas un mācību vērtība, kas dabas parkā patreiz netiek izmantota.

II 4.6. sugas ietekmējošie faktori

Ligzdojošajām dzeņveidīgo sugām būtisks ietekmējošs faktors ir mirušās koksnes trūkums mežos. To izvēcot, tiek negatīvi ietekmēts ligzdojošo dzeņveidīgo skaits kā arī to putnu skaits, kas izmanto to veidotos dobumus, tāpēc mirušo koksnī mežaudzē pēc iespējas jācenšas saglabāt.

Analizējot īpaši aizsargājamo bezmugurkaulnieku sugu ekoloģiskās prasības, redzams, ka vairums no konstatētajām sugām apdzīvo lielas dimensijas vecus kokus, tāpēc visi šādi koki parka teritorijā ir saudzējami, pieļaujot to daļēju apzāģēšanu tikai drošības apsvērumu dēļ.

Dažām bezmugurkaulnieku sugām, kas apdzīvo augošus vai nokaltušus kokus (piemēram, priežu sveķotājkoksngrauzim) ir nepieciešams, lai to apdzīvotie koki būtu eksponēti saules gaismai, tādēļ vietās, kur sastopama iepriekšminētā suga, nepieciešams veikt priežu atēnošanu, pretējā gadījumā sugas populācija ar laiku var samazināties.

Pļavu augu sugu grupai negatīvs faktors ir apsaimniekošanas trūkums. Ēnaino mežu zemsedzes augu sugām svarīgi saglabāt esošo mikroklimatu, necērtot mežu un nenomīdot zemsedzi.

II 5. Citas vērtības

Dabas parkam piemīt liela ainaviska un kultūrvēsturiska vērtība.

2005. gadā apsekojot Vilces pilskalnu ar mērķi izstrādāt ieteikumus tā apsaimniekošanai, M. Urtāne atzīmējusi vairākus būtiskus pilskalnu ietekmējošus faktoros – mālaina augsne, pa kuru strauji notek ūdens un kura mitrā laikā tiek paliekoši izbradāta, izbradāšanas izraisīta plaša erozijas vieta pilskalna nogāzē pret

Vilces upi, pārāk blīvi pamežā saaugušās lazdas, kas aizsedz skatu uz pilskalna zemes veidojumiem – valni un grāvi.

Šobrīd vairums šo problēmu ir atrisinātas, izbūvējot koka kāpnes uz pilskalna plakumu un tajā ierīkojot skatu laukumu ar margām, kas novērš haotisku apmeklētāju pārvietošanos pa pilskalnu nogāzēm.

Nogāzē pret Rukūzas upi attīrīšanu no pameža ieteikts veikt izlases veidā 3 gadu periodā, lai neradītu atklātu augsni bez zemsedzes. Kā obligāti saglabājama tika rekomendēta pameža josla uz D no pilskalna, jo tā pilskalnu norobežo no plaša izcirtuma.

II 6. TERITORIJAS VĒRTĪBU APKOPOJUMS UN PRETNOSTATĪJUMS

dabas vērtības	sociālekonomiskās vērtības
Nogāžu un gravu meži Vilces un Rukūzes upju krastos	Koksnes krāja, nozīmīgs ainavas elements, potenciāla vieta rekreācijas aktivitātēm
Pļavu biotopi	Siena ieguve, nozīmīgs ainavas elements
tipiskas, retas un aizsargājamas augu sugas	piemērotas augu sugu mācīšanai, izglītībai, ārstniecisko augu ievākšanai, fotografēšanai
tipiskas retas un aizsargājamas bezmugurkaulnieku un putnu sugas	iespējas medīt un novērot dzīvniekus; iespēja izglītēt sabiedrību un veikt zinātniskus pētījumus

Kopumā, upes ielejas atzīstamas par ilgstoši aizsargātām, jo meži nav cirsti, teritorija nav apbūvēta u.c. Vieta izsenis iecienīta pastaigām un atpūtai, uzcelta Vilces muiža, iekārtots muižas parks. Arī nelieli tūrumi un piemājas saimniecības ierīkotas pārdomāti, neietekmējot vietas ainavisko kvalitāti.

Dabas parks valsts un Eiropas nozīmes aizsardzības statusu ieguva 2004. gadā, bet pēc būtības ir aizsargāts pat vairākus gadu simtus. Aizsardzību realizēja un realizē vietējie iedzīvotāji, Vilces muižas īpašnieki, Vilces pašvaldība un AS LVM Zemgales mežsaimniecība. Atsaucoties uz augstākminēto, līdz šim ar teritorijas aizsardzību un apsaimniekošanu nav iezīmējušies būtiski konflikti, tāpat, pirmā iniciatīva valsts nozīmes dabas parka izveidošanai bija sabiedrības (O.Dinka, Jelgavas RVP) ierosināta un atbalstīta.

Galvenais potenciālais drauds nākotnē ir dabas parka apmeklētāju skaita pieaugums, turpinot labiekārtot infrastruktūru. Rūpīgi plānojot un sekojot līdzi teritorijas izmantošanas tendencēm, arī šo problēmu ir iespējams atrisināt.

III INFORMĀCIJA PAR TERITORIJAS APSAIMNIEKOŠANU

III 1. Teritorijas apsaimniekošanas ilgtermiņa un īstermiņa mērķi 2007.-2017. apsaimniekošanas periodam

III 1.1. TERITORIJAS APSAIMNIEKOŠANAS IDEĀLIE JEB ILGTERMIŅA MĒRĶI

I saglabāta dabas parkam raksturīgā ainava - teritorijai raksturīgais reljefs un esošo zemes lietojuma veidu platības;

II saglabātas dzīvotspējīgas tipiskās un aizsargājamās upju nogāzēm un platlapju mežiem raksturīgās dabiskās augu sugu sabiedrības, dzīvnieku sugas un to dzīvotnes;

III saglabātas un uzturētas kultūrvēsturiskās vērtības, labiekārtota un pilnveidota atpūtas, dabas un kultūrvēsturisko vērtību apskates un izziņas infrastruktūra.

Dabas parka pastāvēšanai ir svarīgi saglabāt upes ielejas, nefragmentēta meža joslas, kas nodrošina stabilu mikroklimatu, kā priekšnosacījumu reto biotopu un sugu ilgtspējīgai pastāvēšanai. Organizēta atpūta un teritorijas apskate, pārvietojoties par labiekārtotām takām nav pretrunā ar dabas aizsardzības prasību nodrošināšanu konkrētajā teritorijā.

III 1.2. TERITORIJAS APSAIMNIEKOŠANAS ĪSTERMIŅA MĒRĶI PLĀNĀ APSKATĪTAJAM APSAIMNIEKOŠANAS PERIODAM

Mērķu realizācija paredzēta sākot no plāna apstiprināšanas, ja nav norādīts mērķa izpildes termiņš, tad tas jāveic regulāri, visu plāna darbības laiku.

ADMINISTRATĪVIE un ORGANIZATORISKIE JAUTĀJUMI

- A.1. Uzturētas dabas parka robežas zīmes;
- A.2. Jauna meža ierīcība privāto mežu platībās, gada laikā;
- A.3. Atzīmētas nepieciešamās izmaiņas Vilces pagasta teritorijas plānojumā, sešu mēnešu laikā pēc dabas aizsardzības plāna apstiprināšanas Vides ministrijā;
- A.4. Apzināta Vilces upē ieplūstošo attīrīto ūdeņu kvalitāte, gada laikā;
- A.5. Izstrādāts divu attīrīšanas iekārtu, un to teritoriju renovācijas projekts, divu gadu laikā;
- A.6. Izveidota dabas parka konsultatīvā padome, gada laikā.

TERITORIJAS BIOLOĢISKO UN AINAVISKO VĒRTĪBU SAGLABĀŠANA UN PALIELINĀŠANA

- B.1. Nodrošināts neiejaukšanās režīms bioloģiski vērtīgajos mežos 76 ha platībā
- B.2. Mežos veikti biotehniskie pasākumi 6 ha platībā, piecu gadu laikā (kukaiņi, DMB, ozolu atēnošana)
- B.3. Realizētas kopšanas cirtes 6,1 ha platībā valsts mežos
- B.4. Atēnotas taku malas 4420 metru garumā, 1-2 metru platumā
- B.5. Uzlabotas atsevišķas skatu perspektīvas
- B.6. Atjaunotas un uzturētas kvartālstigas 835 m garumā
- B.7. Mežos un mežmalās izlikti putnu būrīši
- B.8. Parkveida pļavas atjaunošana, veicot pirmreizējo pļaušanu un krūmu izciršanu 1,24 platībā, trīs gadu laikā
- B.9. Paliņu pļavu uzturēšana 16,86 ha platībā (3,2 ha AS LVM valdījumā, 13,66 ha – privātajās zemēs)
- B.10. Samazināts koku un zaru skaits upes posmā no Vilces skolas līdz Zaķu pļavai (aptuveni 480 metri), divu gadu laikā
- B.11. Izvākti sadzīves atkritumi no parka sauszemes daļas, un mehāniskais piesārņojums no upēm aptuveni 1000 metru garumā, gada laikā;
- B.12. Muižas parka uzturēšana

ATPŪTAS UN IZZIŅAS INFRASTRUKTŪRAS LABIEKĀRTOŠANA

- T.1. Labiekārtota teritorijas apskates un atpūtas infrastruktūra piecu gadu laikā un uzturēta visu plāna darbības laiku;

SABIEDRĪBAS IZGLĪTOŠANA UN INFORMĀCIJAS PIEEJAMĪBA

- S.1. Sabiedrībai pieejama informācija par dabas vērtībām parkā

MONITORINGS

- M.1 Izveidota un ieviesta monitoringa sistēma apsaimniekošanas pasākumu efektivitātes un teritorijas attīstības dinamikas novērtēšanai.

III 2. Apsaimniekošanas pasākumi

Apsaimniekošanas pasākumi plānoti laika periodam no 2007. līdz 2017. gadam. Pasākumi sakārtoti piecās tematiskās grupās:

A - administratīvi un organizatoriski pasākumi;

B - bioloģiskās daudzveidības saglabāšana un palielināšana;

T - tūrisma infrastruktūras uzlabošana;

S - sabiedrības informēšana;

M - izpēte un monitoringi

5. tabulā (43.- 49. lpp.) apkopoti visi ieteiktie apsaimniekošanas pasākumi, pasākuma pamatojums atrodams dabas aizsardzības plāna aprakstošajā un novērtējuma daļā (1. un 2. nodaļā), novērtēta pasākuma steidzamība (prioritāte)³ un vēlamais izpildes termiņš, kā arī nepieciešamie resursi un pasākuma potenciālais finansētājs⁴.

Pasākuma potenciālais izpildītājs ir konkrētās kadastra vienības īpašnieks, atkarībā no sabiedrības ieinteresētības, potenciālais izpildītājs var mainīties, vai tie var būt vairāki. Visi dabas parka apsaimniekošanas pasākumi un infrastruktūras izveidošanas un labiekārtošanas darbi jāveic, kopīgi saskaņojot pasākumu veikšanu, labiekārtojuma elementu vizuālo izskatu starp - Vilces pagasta pašvaldību, AS LVM Zemgales mežsaimniecību, kā arī privātīpašnieku/-iem, ja pasākums veicams uz privātas zemes. Mērķis ir izveidot vizuāli vienota izskata infrastruktūras objektus, saskaņojot informatīvo stendu un norāžu tekstu ar Dabas aizsardzības pārvaldi.

Tabulā norādīti arī pasākumu izpildes indikatori, lai novērtētu pasākumu efektivitāti un nepieciešamības gadījumā ieviestu korekcijas dabas aizsardzības plānā.

Apsaimniekošanas pasākumu veikšanas vietas parādītas 6.1. un 6.2. pielikumā. Konkrētu pasākuma veikšanas vietu fotogrāfijas - 6.3. pielikumā.

³ nodalītas 3 prioritātes. Pasākumu, kas identificēti kā I – prioritāri veikšanai aktīvi jāpiesaista līdzekļi

⁴ minēts pasākuma potenciālais finansētājs, jo izpildītāji var būt atkarīgi no konkursa rezultātiem un dotajā brīdī nav identificējami

5. tabula

Apsaimniekošanas pasākumu kopsavilkums

Nr. p.k.	Pasākuma nosaukums	Prioritāte un izpildes termiņš	potenciālais izpildītājs un nepieciešamie resursi – orientējoši	Izpildes indikatori	Pielikuma Nr.
A	ADMINISTRATĪVI UN ORGANIZATORISKI PASĀKUMI				
A.1.	Uzturētas dabas parka robežas zīmes	I, katru gadu	AS LVM sadarbībā ar DAP, atkarībā no labojamo zīmju skaita, viena zīme ~LVL 40	Dabas parka robežas ir redzamas dabā, tās ir labi saprotamas un uztveramas	6.2.
A.2.	Jauna meža ierīcība privāto mežu platībās	I, 2007. gads	Vienoti organizē zemju īpašnieki sadarbībā ar Zemgales virsmežniecību	Visām privātajām meža zemēm ir aktuāla, spēkā esoša meža ierīcība, kas atvieglos parka pārvaldi un aizsardzību.	-
A.3.	Atzīmētas nepieciešamās izmaiņas Vilces pagasta teritorijas plānojumā	I, 2007.gads	Vilces pagasta pašvaldība, izstrādājamā teritorijas plānojuma budžeta ietvaros	Vilces pagasta teritorijas plānā iekļautā informācija neatšķirs no dabas aizsardzības plānā atrunātā – dabas parka robeža, lielākās takas un atpūtas vietas.	6.2.
A.4.	Apzināta Vilces upē ieplūstošo attīrīto ūdeņu kvalitāte	I, 2007.gads	Vilces pagasta pašvaldība, pašvaldības līdzekļi	Informācija par Vilcē ieplūstošo attīrīto ūdeņu kvalitāti	6.1.

A.5.	Izstrādāts divu attīrīšanas iekārtu, un to teritoriju renovācijas projekts	II, 2007.-2009.gads	Vilces pagasta pašvaldība, LR Labklājības ministrija LVL 3000	Skaidri pamatoti un definēti nepieciešamie pasākumi un to secība, kā sakārtot divas attīrīšanas iekārtas un to teritorijas (žogs, piebrauktuves u.c.), atbilstoši mūsdienu prasībām un tehnoloģijām.	6.1.
A.6.	Izveidota dabas parka konsultatīvā padome	I, 2007.gads	Ar dabas parka pārvaldi saistītās organizācijas Minimums – LVL 50 gadā no katra iesaistītā, izņemot privātpašniekus	Vienota dabas parka aizsardzība, pārvalde un izmantošana. Informēti dabas parka īpašnieki, apsaimniekotāji, uzraudzību veicošās institūcijas un valdītāji.	-
B	TERITORIJAS BIOĻĪSKO UN AINAVISKO VĒRTĪBU SAGLABĀŠANA UN PALIELINĀŠANA				
B.1.	Nodrošināts neiejaukšanās režīms bioloģiski vērtīgajos mežos	I, visu laiku	AS LVM, Vilces pašvaldība, privātie īpašnieki LVL – neiegūtā peļņa, papildus līdzekļi nav jāiegulda	Nodrošināti dabiski procesi, kas ir pamatā stabilam mikroklimatam un rada dzīvotni tipiskām, retām un īpaši aizsargājamām bezmugurkaulnieku, augu un putnu sugām.	6.1.
B.2.	Mežos veikti biotehniskie pasākumi 6 ha platībā	I, 2007.-2011.	AS LVM; LVL 120/ha	Uzlaboti apstākļi konkrētu dabas vērtību pastāvēšanai un izplatībai ārpus tagadējām atradnēm.	6.1.
	Priežu atēnošana 4400 m ² platībā	I, 2007.-2011.	AS LVM; LVL 120/ha	Paaugstināta dzīvotnes kvalitāte priežu sveķotājkoksngrauzim	6.1.
	Dabisko meža biotopu kopšana – priežu atēnošana 0,4 ha platībā	I, 2007.-2011.	AS LVM; LVL 120/ha	Priedes atēnotas no egļu noēnojuma	

	Ozolu atēnošana 2,4 ha platībā	I, 2007.-2011.	AS LVM; LVL 120/ha	Nākotnē atēnotajās vietās labvēlīgos apstākļos attīstās platlapju – ozolu mežs	
B.3.	Realizētas kopšanas cirtes 6,1 ha platībā valsts mežos	II, visu laiku	AS LVM; LVL 120/ha	Retinātas jaunās un vidēja vecuma audzes.	6.1.
B.4.	Atēnotas taku malas 4420 metru garumā, 1-2 metru platumā	II, visu laiku	AS LVM, sadarbībā ar Vilces pašvaldību	Taku malas ir ainaviski pievilcīgas, paver plašakas skatu perspektīvas.	6.1.
B.5.	Uzlabotas atsevišķas skatu perspektīvas	II, visu laiku	AS LVM	Atklātas atsevišķas skatu perspektīvas, paaugstināta teritorijas ainaviskā vērtība un rekreācijas resursu kvalitāte	6.1.
B.6.	Atjaunotas un uzturētas kvartālsīgas 835m garumā	III, visu laiku	AS LVM; LVL 100/ha	Nodrošināta teritorijas apsaimniekošana.	6.1.
B.7.	Mežos un mežmalās izlikti putnu būriši	II, atkarībā no ieinteresētības	Atkarībā no ieinteresētības / Vilces pamatskola darbmācības stundu ietvaros	Paagstināta dabas parka piemērotība putnu sugām	-
B.8.	Parkveida pļavas atjaunošana, veicot pirmreizējo pļaušanu un krūmu izciršanu 1,24 ha platībā	I, 2007.-2009.	Vilces pagasta pašvaldība LVL 70/ha	Atjaunota aizaugošā parkveida palieņu pļava	6.1.
B.9.	Palieņu pļavu uzturēšana 16,86 ha platībā	I, katru gadu	AS LVM, Vilces pašvaldība, privātie īpašnieki LVL 60/ha pļaušana	Visas dabas parka pļavas ir uzturētas, nopļautas un / vai noganītas	6.1.
B.	Samazināts koku un zaru	II, 2007.-	AS LVM, Vilces	Samazināts dabisko aizkritumu skaits Vilces	6.1.

10.	skaits upes posmā no Vilces skolas līdz Zaķu pļavai (aptuveni 480 metri)	2008., pēc vajadzības – katru gadu	pašvaldība, privātie īpašnieki Sabiedriskā talka, LVL 100	upē, posmā no Vilces skolas līdz Zaķu pļavai.	
B. 11.	Izvākti sadzīves atkritumi no parka sauszemes daļas, un mehāniskais piesārņojums no upēm aptuveni 1000 metru garumā	I, 2007 Jāatkarāto pēc nepieciešamības	AS LVM, Vilces pašvaldība, privātie īpašnieki Sabiedriskā talka, LVL 100	Dabas parkā nav izmētāti sadzīves, celtniecības un atkritumi, upēs nav mehāniskais piesārņojums.	6.1.
B. 12.	Muižas parka uzturēšana	II, 2007 un turpmāk	Vilces pamatskola, Vilces pašvaldība	Parks ir uzturēts tādā stāvoklī kā līdz šim, izņemot koku zāģēšanu un zaru apzāģēšanu	
T. ATPŪTAS UN IZZIŅAS INFRASTRUKTŪRAS LABIEKĀRTOŠANA					
T.1.	Labiekārtota teritorijas apskates un atpūtas infrastruktūra	I, 2007.-2011., uzturēšana visu laiku	AS LVM sadarbībā ar Vilces pagasta pašvaldību un Vilces skolu	Labiekārtota teritorijas apskates un atpūtas infrastruktūra, ar tās palīdzību tiek samazināta antropogēna slodze – netiek izbrādāta zemsedze, erodētas stāvās nogāzes.	6.2.
	Dabas taka 2600 m garumā	I, 2007/	–		6.2.
	Dabas takas atzars ar skatu platformu	III, atkarībā no līdzekļiem	LVL 1000	Var ierīkot, ja ir pieejami finansu līdzekļi	6.2.
	Atpūtas vietas Zaķu pļavā	I, 2007	AS LVM; LVL 900	Norādītas divas alternatīvas atrašanās vietas	6.2.
	Trepes nogāzē pie Vilces skolas	I, 2007	AS LVM; LVL 1000	Dabas takas sastāvdaļa	6.2.
	Otras sausās tualetes ierīkošana Zuķu pļavā	I, 2007	AS LVM; LVL 200	Nodrošināta sanitārā higiēna lielāku masu pasākumu laikā	6.2.
	Tiltiņš pār Vilci	I, 2007	AS LVM; LVL 1000	Dabas takas sastāvdaļa	6.2.

	Zīmju "Iebraukt aizliegts" uzstādīšana	I, 2007	Vilces pagasta pašvaldība sadarbībā ar VAS LVM; LVL 150/gab.	Dabas parkā ar autotransportu iebrauc tikai tā aizsardzības un apsaimniekošanas nodrošināšanai (alternatīva norobežojošo barjeru uzstādīšanai)	6.2.
	Trīs barjeras autotransporta kustības ierobežošanai	II, 2007	Vilces pagasta pašvaldība sadarbībā ar VAS LVM; LVL 200/gab.	Dabas parkā ar autotransportu iebrauc tikai tā aizsardzības un apsaimniekošanas nodrošināšanai (alternatīva "Iebraukt aizliegts" zīmju uzstādīšanai)	--
	Caurtekas rekonstrukcija	I,2007	AS LVM sadarbībā ar Vilces pagasta pašvaldību; LVL 400	No Vilces uz Zaķu pļavu ved drošs ceļš, kas nepieciešamības gadījumā ir piemērotas arī autotransporta kustībai, tā malas nav izskalotas	--
	Avota labiekārtošana	II,2007	AS LVM sadarbībā ar Vilces pamatskolu; izmaksas atkarīgas no eksperta ieteikumiem	Avota ūdens kvalitāte ir apzināta, pieaicināts speciālists un atbilstoši tā rekomendācijām veikti apkopšanas pasākumi	6.2.
S	SABIEDRĪBAS IZGLĪTOŠANA UN INFORMĀCIJAS PIEEJAMĪBA				
S.1.	Sabiedrībai pieejama informācija par dabas vērtībām parkā	I, visu laiku	AS LVM sadarbībā ar Vilces pagasta pašvaldību un Vilces skolu	Dabas takas malās	6.2.
	Trīs informācijas stendi	I, 2007	LVL 300 par vienu stendu, finansē AS LVM un DAP	Pie Vilces skolas, blakus klubam un Zaķu pļavā pieejama informācija par dabas parku	
	Informatīvas norādes un nelieli stendi Dabas takas malās	II, 2007, regulāri uztur	Aktīvi iesaistāma Vilces skola; izmaksas	Dabas takas apmeklētāji tiek informēti par interesantiem objektiem takas malās	

			precizējamas		
	Maināmas dažādas tematikas ekspozīcijas Zaķu pļavā	III, 2007	Vilces skola, sadarbībā ar AS LVM		
	Zaķu pļavā – Zaķa skulptūra	III, 2007	Vilces skola, sadarbībā ar AS LVM; LVL 1000	Maināma un atjaunojama, atkarībā no apstākļiem	
	Dabas aizsardzības plāna populārzinātnisks kopsavilkums	I, 2007	AS LVM, sadarbībā ar Vilces pašvaldību un Vilces skolu, kā arī piesaistot plāna izstrādātāju; LVL 400	Vienkāršoti, bet loģiski pasniegta informācija par parka vērtībām un tām nepieciešamajiem apsaimniekošanas pasākumiem	
	Buklets par dabas parku, ar dabas takas maršrutu	II, 2007	AS LVM, kopā ar DAP, Vilces pašvaldību un Vilces skolu, kā arī piesaistot plāna izstrādātāju; LVL 600	Plaši pieejama informācija par atpūtas un dabas izglītības iespējām Vilces parkā	
M.	MONITORINGS				
M.1	Izveidota un ieviesta monitoringa sistēma apsaimniekošanas pasākumu efektivitātes un teritorijas attīstības dinamikas novērtēšanai	I, ieteicams 2007.-2009.gads	Piesaistot attiecīgās nozares ekspertus AS LVM, sadarbībā ar Vilces pašvaldību; izmaksas precizējamas		
	Antropogēnā ietekme	–	–	Skaidras nostaiģāšanas tendences takās un ārpus tām	

	Infrastrukturāras elementi	–	–	Regulāri uzturēti infrastruktūras elementi, pēc nepieciešamības jaunas norobežojošas barjeras – cilvēku plūsmas virzīšanai un autotransporta kustības ierobežošanai	
	Veģetācija, retās un īpaši aizsargājamās augu, kukaiņu un putnu sugas	–	–	Zināma aktuāla informācija par retajām kukaiņu, putnu un augu sugām dabas parkā un to vitalitāti. Zināms, kurās vietās veģetāciju ietekmē nomīdīšana, kāda ir nomīdīšanas dinamika. Zināms, kuras pļavas tiek uzturētas.	
	Smilšakmens un dolomīta atsegumi	–	–	Zināms atsegumu stāvoklis, pēc nepieciešamības, tie norobežojami, lai novērstu uzrakstu un attēlu skrāpēšanu.	

III 2.1. Apsaimniekošanas pasākumu apraksts

ADMINISTRATĪVIE UN ORGANIZATORISKIE JAUTĀJUMI

A.1. Uzturētas dabas parka robežas zīmes;

Prioritārās robežzīmju uzstādīšanas vietas ir parādītas 6.2. pielikuma kartē, tās ir vietas, kur obligāti nepieciešams uzstādīt parka robežsīmes. Tomēr, ja plānā aprakstītajā laika periodā ir pieejams papildus finansējums, robežzīmes var uzstādīt arī citās vietās uz parka robežas, kur to uzstādīšana būtu uzskatāma par lietderīgu.

A.2. Jauna meža ierīcība privāto mežu platībās, gada laikā;

Nepieciešams veikt, lai atvieglotu dabas parka aizsardzības un apsaimniekošanas pasākumus.

A.3. Atzīmētas nepieciešamās izmaiņas Vilces pagasta teritorijas plānojumā, sešu mēnešu laikā pēc dabas aizsardzības plāna apstiprināšanas Vides ministrijā;

Vilces pagastam šobrīd (2006. gadā) tiek izstrādāts teritorijas attīstības plānojums. Pēc DA plāna apstiprināšanas, tā noteikto teritorijas zonējumu un individuālo aizsardzības un izmantošanas noteikumu normas ir iestrādājamas teritorijas attīstības plānojuma sastāvā.

A.4. Apzināta Vilces upē ieplūstošo attīrīto ūdeņu kvalitāte, gada laikā;

Vilces upē ieplūstošo attīrīto notekūdeņu kvalitāte ir būtiska, lai novērstu upes eitrofikāciju, kas jau tā ir visai augsta.

A.5. Izstrādāts divu attīrīšanas iekārtu, un to teritoriju renovācijas projekts, divu gadu laikā;

Attīrīšanas iekārtu teritorijas sakopšana un renovācija nepieciešama, lai pēc iespējas samazinātu Vilces upē ieplūstošo notekūdeņu radīto eitrofikāciju, uzlabotu teritorijas estētisko vērtību.

A.6. Izveidota dabas parka konsultatīvā padome, gada laikā;

Dabas parka konsultatīvā padome sekmēs informācijas apmaiņu starp zemju īpašniekiem, palīdzēs kopīgi plānot apsaimniekošanas pasākumus un lemt par infrastruktūras un reklāmas objektu ierīkošanu. Konsultatīvās grupas locekļi sanāk kopā ne retāk kā reizi gadā vai biežāk, vadoties pēc nepieciešamības, sanāksmes organizēšanu vajadzētu koordinēt pagasta pārstāvim, pieaicinot AS LVM, reģionālās vides pārvaldes, pamatskolas un privātpašnieku pārstāvjus. Konsultatīvā padome veic atpūtas infrastruktūras monitoringu un lemj par to, vai nepieciešams pieaicināt kādu nozares speciālistu.

TERITORIJAS BIOLOĢISKO UN AINAVISKO VĒRTĪBU SAGLABĀŠANA UN PALIELINĀŠANA

B.1. Nodrošināts neiejaukšanās režīms (bez saimnieciskās darbības) bioloģiski vērtīgajos mežos 76 ha platībā

Neiejaukšanās režīms nepieciešams, lai saglabātu biotopus un novērstu cilvēka radīto traucējumu dabas parka teritorijā sastopamajām īpaši aizsargājamām putnu,

bezmugurkaulnieku un augu sugām. Ieviešot neiejaukšanās režīmu, potenciāli ir sagaidāms, ka minēto sugu populācijas saglabāsies iepriekšējā skaitliskajā līmenī vai ar laiku to populācijas pieaug.

B.2. Mežos veikti biotehniskie pasākumi 6 ha platībā, piecu gadu laikā (kukaiņi, DMB, ozolu atēnošana)

Pasākumi nepieciešami DMB un tos apdzīvojošo sugu uzturēšanai, to veikšanas vietas norādītas 6.1.pielikuma kartē.

Priežu sveķotājkoksngrauža populācijas uzturēšanai ir jāveic priežu atēnošana 159. kvartāla 16. nogabala malā, kas vērsta pret Zaķu pļavu. Ap priedēm ir izcērtami krūmi un koki līdz 20 cm diametram, izvēcot tos no mežaudzes.

Dabiskie meža biotopi ir apsaimniekojami saskaņā ar to kartiņām.

B.3. Realizētas kopšanas cirtes 6,1 ha platībā valsts mežos

Pasākums jaunaudžu un vidēja vecuma audžu apsaimniekošanai. Nekādas specifiskas prasības veicot kopšanas cirtes netiek izvirzītas, tās veicamas, ievērojot īpaši aizsargājamo teritoriju vispārīgo aizsardzības un izmantošanas noteikumu prasības un normatīvos aktus, kas attiecas uz meža apsaimniekošanu.

B.4. Atēnotas taku malas 4420 metru garumā, 1-2 metru platumā;

Taku atēnošana veicama 1 – 2 m platumā skatoties pēc nepieciešamības, nozāģēto materiālu pieļaujams izvākt no apsaimniekojamās teritorijas, ja atstājot tas bojā takas ainavu. Cērtami ir krūmi un koki, ja to diametrs nepārsniedz 20 cm, resnāki ir saudzējami, bet ir pieļaujama to apzāģēšana drošības apsvērumu dēļ.

Dabas aizsardzības plāna ietvaros īpaša uzmanība vērsta uz esošās izziņas dabas takas (pagasta klubs – Zaķu pļava – Vilces muiža, 2600) labiekārtošanu, tomēr potenciāli pastaigām un dabas izziņai ir izmantojama arī taka gar Rukūzes krastu uz "Bīrsargu mājām" (530 m) un taka no Zaķu pļavas uz Mūrmuižu (1300 m), kuras arī iespējams atēnot (6.2. pielikums).

B.5. Uzlabotas atsevišķas skatu perspektīvas

No Vilces pilskalna un tā pakājē esošās Zaķu pļavas šobrīd paveras viens no potenciāli izcilākajiem skatiem parka teritorijā. Tā uzlabošanai būtu vēlams nocirst atsevišķus kokus Vilces un Rukūzes krastā, kas ļautu būtiski palielināt skatu kvalitāti (6.3. pielikuma 6., 7. att.).

B.6. Atjaunotas un uzturētas kvartālstīgas 835 m garumā

Pasākums meža infrastruktūras uzturēšanai un biotehnisko pasākumu veikšanas atvieglošanai.

B.7. Mežos un mežmalās izlikti putnu būrīši

Putnu būrīšu izvietošana rada putniem jaunas ligzdošanas un uzturēšanās vietas, tādējādi sekmējot ligzdojošo putnu skaita pieaugumu dabas parka teritorijā. Būrīšus var izgatavot skolnieki amatu mācības stundu laikā, sadarbojoties AS LVM ar Vilces pamatskolu. Konsultācijas par būrīšu izgatavošanu vai konkrētu paraugu iegādi var veikt, sazinoties ar Latvijas Ornitoloģijas biedrību.

B.8. Parkveida pļavas atjaunošana, veicot pirmreizējo pļaušanu un krūmu izciršanu 1,24 ha platībā, trīs gadu laikā

Parkveida pļavas līdzīgi citiem pļavu biotopiem eksistē pateicoties cilvēka darbībai (pļaušanai, ganīšanai) un ir cieši ar to saistīta. Pārtraucot apsaimniekošanas pasākumus, tās pakāpeniski aizaug ar krūmiem, zaudē savu estētisko vērtību un pārvēršas par mežu. Tāpēc, ja parkveida pļava nav bijusi kādu laiku apsaimniekota, pirms to sāk regulāri pļaut, ir nepieciešama krūmu izciršana. Pēc atjaunošanas pļavā veicama regulāra pļaušana.

B.9. Palieņu pļavu uzturēšana 16,86 ha platībā

Dabas parka teritorijā ir kopumā 16,86 ha palieņu pļavu, no tām 3,2 ha AS LVM valdījumā, pārējās – privātajās zemēs.

Pļavu biotopu uzturēšanai ir nepieciešama to pļaušana vai noganīšana. Ņemot vērā apstākli, ka lopu skaits ar katru gadu samazinās, ilglaicīgas apsaimniekošanas kontekstā raugoties, ir skaidrs, ka pļavu uzturēšanu varēs veikt praktiski tikai ar pļaušanas palīdzību. Pļaušanas darbi veicami pēc 15. jūlija, pļaušana veicama no pļavas vidus uz malām (6.3. pielikums).

B.10. Samazināts koku un zaru skaits upes posmā no Vilces skolas līdz Začu pļavai (aptuveni 480 metri), divu gadu laikā

Vēlams daļēji atbrīvot upi no koku un zaru krāvumiem, tomēr ir svarīgi neizvēkt pilnībā visus upē iekritušos kokus un zarus! Novācami tikai koku un zaru krāvumi, kas pilnībā aizšķērso upi, taču ir atstājamas upē nogrimušās atsevišķās siekstas, koki un krāvumi, kas saistīti tikai ar vienu krastu un neaizņem vairāk kā pusi no upes platuma. Atsevišķiem upei pārkritušajiem kokiem izvēicama tikai galotnes daļa, resnāko daļu atstājot tā, lai tā nebūtu garāka par pusi no upes platuma. Pasākums veicams Vilces upes posmā no 160. kvartāla 11. nogabala A robežas līdz 159. kvartāla 18. nogabala R robežai. Piemērs vietai, kur daļēji jāizvāc koki un zari no upes parādīta 6.3. pielikuma 1. att.

B.11. Izvēkti sadzīves atkritumi no parka sauszemes daļas, un no upēm aptuveni 1000 metru garumā, gada laikā;

Nepieciešams izvēkt no Vilces un Rukūzes un dabas parka teritorijas sadzīves atkritumus – riepas, lūžņus, pudeles u.c. – aktuālākais ir Vilces posms iepretim ciematam (lejpus "Silakuršiem" līdz skolai), kā arī bijušo Rukūzes dzirnavu drupās uz dabas parka robežas. Pasākuma veikšanai vēlams organizēt sabiedrisko talku

B.12. Muižas parka uzturēšana;

Parku vēlams kopt kā līdz šim ar nosacījumu, ka ja parkā nepieciešams nozāgēt kādu bīstamu koku, tad kokam ir atstājams vismaz 5 m garš stumbrs. Visumā vēlams lielas dimensijas kokus maksimāli saudzēt, izvairoties apzāgēt tiem zarus vai nozāgēt pašus kokus. Šis nosacījums ir nepieciešams īpaši aizsargājamo bezmugurkaulnieku sugu biotopu saglabāšanai.

ATPŪTAS UN IZZIŅAS INFRASTRUKTŪRAS LABIEKĀRTOŠANA

T.1. Labiekārtota teritorijas apskates un atpūtas infrastruktūra piecu gadu laikā un uzturēta visu plāna darbības laiku;

Papildus jau esošajai, Zaķu pļavā būtu jāierīko vēl viena sausā tualete līdzīgi jau esošajai. Lai plānotā dabas taka varētu optimāli funkcionēt, nepieciešama laipas pie Vilces muižas rekonstrukcija par stacionāru tiltiņu un turpat krasta nogāzē esošo kāpņu rekonstrukcija. Jāveic caurtekas nostiprināšanas darbi ceļā uz Zaķu pļavu, lai novērstu ceļa malu izskalošanu. Infrastruktūras ierīkošanas vietas norādītas 6.2. pielikumā.

Vilces upes nogāzē pretim muižas parkam atrodas avots, kurš tiek izmantots dzeramā ūdens ieguvei. Apsekojumu laikā tā stāvoklis nav bijis pietiekoši labs, pastāv aizdomas, ka tajā varētu ieplūst virszemes ūdeņi ar piesārņojumu. Ir nepieciešams pieaicināt kompetentu speciālistu, kas varētu veikt avota apsekošanu un izstrādāt tehnisku risinājumu kompleksu tā stāvokļa uzlabošanai.

SABIEDRĪBAS IZGLĪTOŠANA UN INFORMĀCIJAS PIEEJAMĪBA

S.1. Sabiedrībai pieejama informācija par dabas vērtībām parkā

Lai sabiedrībai būtu maksimāli pieejama informācija par dabas parku un tā vērtībām, dabas aizsardzības plānā paredzēti vairāki pasākumi. Parka teritorijā ir uzstādāmi divi informatīvie stendi, informatīvas norādes dabas takas malās, izdodams buklets par Vilces dabas parku un dabas aizsardzības plāna populārzinātnisks kopsavilkums. Informatīvo stendu saturs saskaņojams ar DAP pārstāvjiem, norādēs gar takas malām, kuras var izveidot Vilces pamatskolas skolnieki, varētu norādīt interesantākos objektus un iekļaut informāciju par tiem.

MONITORINGS

M.1 Izveidota un ieviesta monitoringa sistēma apsaimniekošanas pasākumu efektivitātes un teritorijas attīstības dinamikas novērtēšanai.

Monitoringa sistēma nepieciešama, lai sekotu īpaši aizsargājamo sugu populāciju līmenim, īpaši aizsargājamo biotopu stāvoklim un novērtētu apmeklētāju radītās antropogēnās slodzes apmēru, kā rezultātā ir iespējams koriģēt apsaimniekošanas pasākumus tā, lai šo slodzi maksimāli mazinātu.

Īpaši aizsargājamo sugu un biotopu monitoringa sistēma Latvijā tiek veikta nacionālās monitoringa programmas ietvaros. Datus, kas ir attiecināmi uz Vilces dabas parka teritoriju var izmantot, lai novērtētu īpaši aizsargājamo biotopu un sugu stāvokli. Ja šie dati ir nepietiekoši vai nav pietiekoši vispusīgi, nepieciešams veikt regulāru papildus monitoringu. Neatkarīgi no nacionālās monitoringa programmas rezultātiem parka teritorijā īpaši aizsargājamo sugu un biotopu apsekošana jāveic vismaz reizi 5 gados. Par papildus monitoringa veikšanas nepieciešamību lemj parka konsultatīvā padome. Konsultatīvā padome arī patstāvīgi veic rekreācijas infrastruktūras monitoringu, nepieciešamības gadījumā izlemjot par labu nozares speciālista pieaicināšanai.

Apsekošanas metodiku īpaši aizsargājamām sugām un biotopiem izvēlas nozares eksperts.

III 3. Nepieciešamie grozījumi Vilces pagasta teritorijas plānojumā

Vilces pagastam 2006. gadā tiek izstrādāts teritorijas attīstības plānojums. Pēc plāna apstiprināšanas Vides ministrijā, pagasta plānojumā nepieciešams ietvert informāciju par dabas parku, tajā skaitā tā robežu, zonējumu, atļautajām un aizliegtajām darbībām, kā arī informāciju par rekreācijas infrastruktūru – atpūtas vietām un takām.

III 4. Individuālo aizsardzības un izmantošanas noteikumu projekts un zonējums

III 4.1. Ieteikumi dabas parka individuālajiem aizsardzības un izmantošanas noteikumiem

Turpmāk šajā apakšnodaļā ĪADT vispārējo aizsardzības un apsaimniekošanas noteikumu prasības aprakstītas, izmantojot fontu *Times New Roman* (Normal), bet individuālo aizsardzības un izmantošanas noteikumu prasības – izmantojot fontu *Times New Roman (Italic)*. ĪADT vispārējo aizsardzības un izmantošanas noteikumu prasības, kuras dabas parka teritorijā aizstātas ar individuālo aizsardzības un izmantošanas noteikumu prasībām vai nav teritorijai saistošas, ir ~~pārsvītrotas~~.

1. *Noteikumi nosaka dabas parka "Vilce" (turpmāk – dabas parks) individuālo aizsardzības un izmantošanas kārtību un tā funkcionālo zonējumu, lai nodrošinātu bioloģiski vērtīga dabas kompleksa – izteiktu upju ieleju ar nogāžu un gravu mežiem, smilšakmens atsegumu, Latvijā retu un aizsargājamu biotopu un sugu aizsardzību.*

2. *Dabas parka platība ir 144 ha.*

3. *Dabas parkā noteiktas šādas funkcionālās zonas:*

3.1.1. *zona (dabas parka zona);*

3.2.2. *zona (neitrālā zona);*

4. *Dabas parka funkcionālo zonu shēma noteikta šo Priekšlikumu 1. pielikumā (7.1. pielikums).*

5. *Visā dabas parka teritorijā ir aizliegts:*

5.1. *ierīkot jaunus atkritumu poligonus un izgāztuves;*

5.2. *bez attiecīgas atļaujas vai iepriekšējas rakstiskas saskaņošanas ar aizsargājamās teritorijas administrāciju vai ja tādas nav, ar reģionālo vides pārvaldi:*

5.2.1. *veikt darbības, kas izraisa pazemes ūdeņu, gruntsūdeņu un virszemes ūdeņu līmeņa maiņu;*

5.2.2. *veikt arheoloģiskās izpētes darbus;*

5.2.3. *izsniegt zemes dzīļu izmantošanas atļauju (licenci);*

5.3. *veikt jebkādas darbības, par kurām saskaņā ar šo aizsardzības un izmantošanas noteikumu 10.punktu pieņemts lēmums, ka tām ir vai var būt:*

5.3.1. *būtiska negatīva ietekme uz dabiskajiem biotopiem, savvaļas dzīvnieku, augu un sēņu sugām un to dzīvotnēm vai savvaļas dzīvnieku populāciju vairošanos, atpūtu un barošanos, kā arī pulcēšanos migrācijas periodā;*

5.3.2. *negatīva ietekme uz īpaši aizsargājamiem biotopiem, īpaši aizsargājamām sugām un un to dzīvotnēm;*

5.4. *plaut virzienā no lauka malām uz centru;*

5.5. ~~nosusināt purvus;~~

- 5.6. dedzināt sauso zāli un niedres, ~~izņemot gadījumus, ja tas nepieciešams dabas aizsardzības plānā paredzēto dabas apsaimniekošanas pasākumu veikšanai un rakstiski saskaņots ar aizsargājamās teritorijas administrāciju vai, ja tādas nav, ar reģionālo vides pārvaldi;~~
- 5.7. ~~cirst kokus galvenajā cirtē un rekonstruktīvajā cirtē~~
- 5.8. cirst kokus kopšanas cirtē (izņemot slimību inficētos, kaitēkļu invadētos vai citādi bojātos kokus saskaņā ar šo noteikumu 5.17.apakšpunktu un citiem normatīvajiem aktiem), ja valdaudzes vecums pārsniedz:
- 5.8.1. priežu un ozolu audzēm – 60 gadus;
 - 5.8.2. egļu, bērzu, melnalkšņu, ošu un liepu audzēm – 50 gadus;
 - 5.8.3. apšu audzēm - 30 gadus;
- 5.9. nobraukt no ceļiem un pārvietoties ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem, mopēdiem, motorrolleriem un pajūgiem pa meža un lauksaimniecības zemēm, ja tas nav saistīts ar šo teritoriju apsaimniekošanu vai uzraudzību vai valsts aizsardzības uzdevumu veikšanu;
- 5.10. kurināt ugunscurus ārpus īpaši norādītām vai speciāli ierīkotām vietām;
- 5.11. izmantot speciālas vākšanas palīgierīces savvaļas ogu un sēņu lasīšanā;
- 5.12. uzstādīt vēja ģeneratorus;
- 5.13. pieļaut suņu atrašanos brīvā dabā bez pavadas un uzpurņa, izņemot medības un valsts robežas apsardzību regulējošajos normatīvajos aktos noteiktos gadījumus un kārtību;
- 5.14. sadalīt zemes īpašumus zemes vienībās, kas mazākas par 10 hektāriem;
- 5.15. celt un ierīkot jaunus aizsprostus un citas ūdens regulēšanas ietaises, izņemot gadījumus, ja tas nepieciešams dabas aizsardzības plānā paredzēto biotopu atjaunošanas pasākumu veikšanai un rakstiski saskaņots ar ~~aizsargājamās teritorijas administrāciju vai, ja tādas nav, ar reģionālo vides pārvaldi;~~
- 5.16. bez rakstiskas saskaņošanas ar ~~aizsargājamās teritorijas administrāciju vai, ja tādas nav, ar reģionālo vides pārvaldi:~~
- 5.16.1. organizēt brīvā dabā masu sporta, izklaides un atpūtas pasākumus, kuros piedalās vairāk nekā 50 cilvēku;
 - 5.16.2. ~~veikt zemes transformāciju un mainīt zemes lietošanas mērķi;~~
 - 5.16.3. veikt ceļu ~~(arī sliežu ceļu)~~, inženierkomunikāciju un citu inženierbūvju restaurāciju, renovāciju vai rekonstrukciju;
 - 5.16.4. ierīkot izziņas, atpūtas un tūrisma infrastruktūras objektus;
 - 5.16.5. ierīkot jaunas iežogotas savvaļas dzīvnieku sugu brīvdabas audzētavas;
 - 5.16.6. rīkot autosacensības, motosacensības, ūdensmotosporta un ūdensslēpošanas sacensības, kā arī rallijus, treniņbraucienus un izmēģinājuma braucienus;
- 5.17. cirst kokus sanitārajā cirtē ~~un galvenajā cirtē~~ pēc Valsts meža dienesta sanitārā atzinuma bez rakstiskas saskaņošanas ar reģionālo vides pārvaldi, ~~izņemot koku eiršanu aizsargājamās teritorijās, kurām ir izveidota administrācija, kas izsniedz koku eiršanas apliecinājumus;~~
6. *1.zona (dabas parka zona) izveidota, lai saglabātu īpaši aizsargājamus biotopus un sugas, parka ainavu un nodrošinātu dabas parku atpūtai un izglītošanai.*
7. *1.zonā (dabas parka zonā) aizliegts:*
- 7.1. *veikt jebkādu mežsaimniecisko darbību, izņemot dabas aizsardzības plānā paredzēto biotehnisko pasākumu veikšanu un kvartālstīgu uzturēšanu;*

7.2.veikt zemes transformāciju un būvniecību, izņemot dabas aizsardzības plānā atzīmētas (6.1.pielikums) teritorijas apskates, izziņas un atpūtas infrastruktūras objektu iekārtošanai.

8. 2.zona (neitrālā zona) izveidota, lai veicinātu dabas parka teritorijā esošo apdzīvoto vietu līdzsvarotu un ilgtspējīgu attīstību. Neitrālajā zonā ir spēkā īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējo aizsardzības un izmantošanas noteikumu pirmajā nodaļā "Vispārīgie jautājumi" noteiktās prasības.

9. Zemes transformācija un apbūve ainavu aizsardzības zonā pieļaujama pēc rakstiskas saskaņošanas ar RVP un saskaņā ar teritorijas attīstības plānojumu u.c. normatīvajiem aktiem.

10. Ja par vides aizsardzību atbildīgā valsts vai pašvaldības institūcija atbilstoši tās kompetencei pieņem pārvaldes lēmumu, ka kādai darbībai ir vai var būt būtiska negatīva ietekme uz aizsargājamo teritoriju dabas parku, tās tā ekosistēmām vai dabas procesiem tajā, vai darbība ir pretrunā ar aizsargājamās teritorijas dabas parka izveidošanas un aizsardzības mērķiem un uzdevumiem, šo darbību veikt aizliegts.

11. Zemes īpašniekiem (lietotājiem) aizliegts savā īpašumā (lietojumā) ierobežot apmeklētāju pārvietošanos pa ceļiem, takām, ūdenstecēm un ūdenstilpēm, kas norādīti attiecīgās aizsargājamās teritorijas dabas parka dabas aizsardzības plānā (turpmāk – dabas aizsardzības plāns) un paredzēti aizsargājamās teritorijas dabas parka apskatei.

12. Jebkāda veida reklāma dabas rezervātos, dabas liegumos, dabas parkos, kā arī nacionālo parku un biosfēras rezervātu dabas lieguma zonās dabas parka teritorijā dabā izvietojama pēc saskaņošanas ar aizsargājamās teritorijas administrāciju vai, ja tādas nav, ar reģionālo vides pārvaldi.

13. Informāciju par aizsargājamās teritorijas dabas parka īpaši aizsargājamo sugu dzīvotnēm un īpaši aizsargājamiem biotopiem drīkst izplatīt tikai ar attiecīgās aizsargājamās teritorijas administrācijas vai, ja tādas nav, ar Dabas aizsardzības pārvaldes rakstisku atļauju.

III 4.2. Ieteicamais dabas parka funkcionālais zonējums

Dabas parkā ir izdalītas divas funkcionālās zonas:

- 1) dabas parka zona ar platību 135 ha (skat. 7.1. pielikumu),
- 2) neitrālā zona ar platību 9 ha (skat. 7.1. pielikumu).

III 5. Izmantotie informācijas avoti

Literatūra

- Ābele G. 1961. Piezīmes par Zemgales līdzenuma dienvidu daļas floru. – P.Stučkas LVU Botāniskā dārza raksti. 17.sēj.-45.-50.lpp.
- Ābele G. 1963. Mistrāja pētīšanas vēsture Latvijas PSR.-P.Stučkas LVU Zin. raksti. Bioloģijas zinātnes, 2.Botānika I 49.sēj.-31.-41.lpp.
- Āva R. 1975. Augsnes. –Grām.: Latvijas PSR ģeogrāfija. 2.izd. – Rīga.-93.-100.lpp.
- Brīvkalns K. 1959. Latvijas PSR augsnes. –Rīga-180 lpp.
- Buhse F. 1857. Zur Flora Livlands. –In.: Korr.-Bl. Naturf.-Ver. Zu Riga, Jg.9 –S6-13.
- Eihe V. 1936. Latvijas meži. Grām.: Latvijas zeme, daba un tauta. 2.sēj.-Rīga.-153.-258.lpp.
- Kalniņa A. 1995. Klimatiskā rajonēšana. – Latvijas daba. Enciklopēdija. 2. sēj. Rīga, Latvijas enciklopēdija, 245. lpp.
- Kabucis I. 1998. Zemgales ģeobotāniskais rajons. – Latvijas daba. Enciklopēdija. 6. sēj. Rīga, Preses nams, 126. lpp.
- „Latvijas pagasti”. Enciklopēdija. 2 sēj., 2002. g., Rīga, Preses nams.
- Nikodemus O., Kūmiņš R., Zvaigzne E. 1998. Augšņu karte. – Latvijas daba. Enciklopēdija. 6. sēj. Rīga, Preses nams.
- Nikodemus O. 1998. FAO augšņu klasifikācija. – Latvijas daba. Enciklopēdija. 6. sēj. Rīga, Preses nams, 401. lpp.
- Nikodemus O., Krūmiņš R., Ozoliņa I. 1998. Augšņu karte (FAO klasifikācija). – Latvijas daba. Enciklopēdija. 6. sēj. Rīga, Preses nams.
- Pastors A. 1995. Hidroloģiskā rajonēšana. – Latvijas daba. Enciklopēdija. 2. sēj. Rīga, Latvijas enciklopēdija, 149.-151. lpp.
- Ramans K. 1975. Viduslatvija. –Grām.:Latvijas PSR ģeogrāfija. 2.izd. –Rīga. –164.-171.lpp.
- Ramans K., Zelčs V. 1995. Fizioģeogrāfiskā rajonēšana. – Latvijas daba. Enciklopēdija. 2. sēj. Rīga, Latvijas enciklopēdija, 74.-76. lpp.
- Rusmanis S. 2003. Gar Vilces krastiem. Zemgales ziņas, Nr. 3017
- Rusmanis S. 2006. Zeme starp Rundāli un Tērveti. Rīga, Jumava, 183
- Sarma P. 1960. Mežu tipi dažās saliktās priežu audzēs Latvijas PSR. –Grām.: Latvijas PSR veģetācija. 3.sēj. –43.-57.lpp.
- Tabaka L. Rīga 2001. Latvijas flora un veģetācija, Zemgales ģeobotāniskais rajons. LU Bioloģijas institūts, Botānikas laboratorija, 97
- Temņikova N. 1958. Latvijas agroklimatiskais raksturojums. –Rīga. –39 lpp.

- Urtāne M. 2005. Priekšlikumi Vilces pilskalna ainavas sakopšanai un erozijas novēršanai. Atskaite
- „Vilces pagasts”. Buklets. Izplatītājs – Vilces pagasta informācijas centrs „Vecā pagastmāja”.
- „Vilces pamatskola”. Buklets. Izplatītājs – Vilces pagasta Vilces pamatskola.
- Vimba E. 1958. Piezīmes par Tērvetes un tās apkārtnes floru. –Latv. PSR ZA Vēstis. Nr.49. –103.-106.lpp.
- Vimba E. 1961. Materiāli Latvijas PSR augstāko augu florai. Grām.: P.Stučkas LVU Botāniskā dārza Raksti. 17.sēj. –31.-44.lpp.
- Vimba E., Damberga R., Vītoliņa A. 1961. Materiāli par Tērvetes mežu veģetāciju. – Grām.: P.Stučkas LVU Zin. Raksti. 49.sēj. Bioloģijas zinātnes, 2.Botānika, I –43.*-63.lpp.
- Vimba E., 1975. Tērvetes flora un tās aizsardzība. –Mežsaimn. un Mežrūpn. Nr.2. –40.-42.lpp.
- Vimba E. 1981. Materiāli Latvijas PSR reto un aizsargājamo augu izplatībai. –Grām.: Retie augi un dzīvnieki. –22.-24.lpp.
- Zelčs V. 1998. Zemgales līdzenums. – Latvijas daba. Enciklopēdija. 6. sēj. Rīga, Preses nams, 126.-128. lpp.
- Zīverts A. 1998. Vilce. – Latvijas daba. Enciklopēdija. 6. sēj. Rīga, Preses nams, 85. lpp.
- Wiedemann F.J., Weber F. 1852. Beschreibung der phanerogamischen Gewasche Esth-, Liv- und Curlands. –Reval. –664 S.
- Наткевичайте-Иванаускиене М.П. 1969. Флористико-фитоценологическое районирование Литвы. -Ботан.журню -Т.54.Ию1 - Сю14-20.
- Сабардина Г.С. 1957. Луговая растительность Латвийской ССР. -Рига. -303 с.

Projektu materiāli

- Projekta „**Latvijas īpaši aizsargājamo teritoriju sistēmas saskaņošana ar EMERALD/NATURA 2000 aizsargājamo teritoriju tīklu**” lauka darba anketas. Projekta norises laiks 2001-2003. gads, izpildītājs Latvijas Dabas fonds, finansētājs DANCEE.

Interneta adreses

- www.dap.gov.lv
www.lvgma.gov.lv

PIELIKUMS

Pielikumu saraksts

Sabiedrības informēšana un plāna izstrādes process

- 1.1. 21.04.2006. informatīvās sēdes protokols
- 1.2. 29.06.2006. uzraudzības grupas sēdes protokols
- 1.3. 14.09.2006. uzraudzības grupas sēdes protokols
- 1.4. Plāna 1. redakcijas sabiedriskās apspriešanas (09.10.2006.) pārskats
 - 1.4.1. sabiedrības informēšana
 - 1.4.2. plāna 1. redakcijas sabiedriskās apspriešanas protokols
 - 1.4.3. sabiedriskās apspriešanas laikā izskatīto jautājumu un ieteikumu kopsavilkums
- 1.5. Vilces pagasta pašvaldības sēdes protokola izraksta kopija
- 1.6. 30.11.2006. uzraudzības grupas sēdes protokols

Teritorijas apraksts

2. Dabas parka robeža
 - 3.1. Zemes īpašumi dabas parkā "Vilce", tabula
 - 3.2. Zemes īpašumu veidu karte
 - 3.3. Zemes lietošanas veidu karte
4. Augšņu grupas (*FAO* klasifikācija)

Bioloģiskais apraksts

- 5.1. Mežaudžu plāns, karte
- 5.2. Biotopi pēc Latvijas biotopu klasifikācijas, karte
- 5.3. Aizsargājамie biotopi, karte
- 5.4. Retās un aizsargājamās augu, bezmugurkaulnieku un putnu sugas, karte
- 5.5. Retās un aizsargājamās augu, bezmugurkaulnieku un putnu sugas, tabula

Plānotie pasākumi

- 6.1. Apsaimniekošanas pasākumi, karte
- 6.2. Esošo un plānoto infrastruktūras elementu karte
- 6.3. Plānoto pasākumu vietas fotogrāfijās

Dabas parka zonējums

- 7.1. Dabas parka funkcionālo zonu shēma

1.1. PIELIKUMS

Informatīvā sanāksme Dabas aizsardzības plāna izstrādes uzsākšana dabas parkam „Vilce”

2006. gada 21. aprīlī, pl. 11:00, Vilces pagasta kluba telpās

Dalībnieku saraksts:

Nr. p.k.	Vārds, uzvārds	Organizācija / ģipašums
1	Gundega Freimane	Dabas aizsardzības pārvalde
2	Madara Ozoliņa	Dabas aizsardzības pārvalde
3	Edīte Eihenbauma	SIA „Energo klubs”
4	Biruta Kovere	Piemājas saimn. „Afomi”
5	Aija Šuķeviča	Piemājas saimn. „Gaismas”
6	Augusts Šuķevičs	Piemājas saimn. „Gaismas”
7	Sandra Grava	VMD Zemgales VM Svirlaukas M
8	Pēteris Blleidels	Vilces pag. Ausmas-3
9	Agris Zaķis	Vilces pamatskola, saimnieks
10	Jānis Verenieks	Vilces pagasta padome
11	Anda Šmiukše	VMD Zemgales VM ekoloģs
12	Ilze Bergmane	Zemgales reģ. I/s pārvalde
13	Līga Laveniece	Zemgales reģ. I/s pārvalde
14	Elīta Fridrihsone	Zemgales RVP vec. vides inspektore
15	Sandra Galiņa	VAS LVM Zemgales MS
16	Aija Petuhova	„Rūķīši”
17	Aija Petuhova	SAC „Ziedkalne”
18	Mārtiņš Vīpulis	„Mūrakrogs”
19	Gitija Šuķe	Vilces pagasta klubs
20	Ieva Rove	Latvijas Dabas fonds
21	Marina Čičendajeva	Latvijas Dabas fonds

Informatīvās sanāksmes protokols Dabas aizsardzības plāna izstrādes uzsākšana dabas parkam „Vilce”

2006. gada 21. aprīlī, pl. 11:00, Vilces pagasta kluba telpās

Sanāksmi vada: Ieva Rove
LR VM DAP: Gundega Freimane, Madara Ozoliņa
Protokolē: Marina Čičendajeva
Sanāksmes sākums: pl. 11:10

Sanāksmi atklāj I. Rove iepazīstinot klātesošos ar dabas parka robežu, kā arī izstāstot par teritorijas aizsardzības vēsturi un statusu Latvijā un ES. Dabas parkam piemīt gan bioloģiska (aizsargājami biotopi, augu sugas), gan kultūrvēsturiska (Vilces pilskalns – valsts nozīmes kultūrvēsturiskais piemineklis), gan arī augsta ainaviska vērtība. Par teritorijas bioloģisko vērtību gūts priekšstats, to apsekojot *EMERALD* projekta ietvaros, kā arī LDF 2003. gadā veiktā projekta ietvaros. Ievērojot teritorijas augsto rekreācijas vērtību, ieteikts tai piešķirt dabas parka statusu.

I. Rove īsi izstāsta par jau paveiktajiem darbiem dabas parka apsaimniekošanā (pilskalna nogāžu stiprināšana, kāpņu ierīkošana; Zaķu pļavas labiekārtošana). Tad tiek raksturota dabas aizsardzības plāna būtība, tā izstrādes mērķi (sabalansēt dabas aizsardzības un rekreācijas vērtības). I. Rove izstāsta par DA plāna izstrādes procesu, tā etapiem un termiņiem, iesaistītajiem ekspertiem, kā arī iespējām sabiedrībai iesaistīties plāna izstrādē.

G. Freimane izstāsta par Dabas aizsardzības pārvaldes funkcijām (ĪADT pārvaldes koordinēšana, DA plānu izstrādes uzraudzība, sabiedrības informēšana). Klātesošiem tiek piedāvāti informatīvie bukleti un atstarotāji. G. Freimane izstāsta par *NATURA 2000* teritoriju tīklu Eiropā un Latvijā, ĪADT kategorijām. Īpaši tiek uzsvērts, ka, saskaņā ar Orhūsas konvencijas prasībām, sabiedrībai ir tiesības iesaistīties ar vidi saistīto jautājumu risināšanā. Sanāksmes dalībnieki tiek aicināti iesaistīties DA plāna izstrādes uzraudzības grupā. G. Freimane uzsver, ka uzraudzības grupas sanāksmes ir atklātas, un tajās var piedalīties jebkurš interesents.

G. Freimane izstāsta par topošo ES Regulu, kura noteiks vienotu ikgadēju maksājumu īpašniekiem *NATURA 2000* teritorijās par saimnieciskās darbības ierobežojumiem. Tad tiek piedāvāts klātesošajiem uzdot jautājumus.

G. Šuķe: Zaķu pļavā bieži notiek ekskursijas u.c. pasākumi, dalībnieki atbrauc autobusus un šaurajā ceļā nevar apgriezties, kā arī reizēm iebrauc pļavā ar transportu. Būtu labi uzstādīt norādi ar uzrakstu, ka ceļā nedrīkst iebraukt lielle transportlīdzekļi.

J. Vereniņš piedāvā vienu norādi (stendu ar karti) uzstādīt pie ceļa, kas ved uz Zaķu pļavu; pļavā uzstādīt barjeru, lai autobusi un mašīnas nebrauktu iekšā. Pagastam bieži lūdz atļauju masu pasākumu rīkošanai dabas parka teritorijā, taču nav skaidrs, kā pēc šādiem pasākumiem būs ar sakopšanu. Pasākumi – sporta nometnes (uz 1-2 dienām), orientieristi, atpūtnieki, arī no Rīgas; grib celt teltis, kurināt ugunsgrākus, utt.

S. Galiņa: šādi pasākumi ir jāaskaņo arī ar VAS „LVM” un RVP. Ir jāizdomā, kur var atļaut rekreācijas pasākumus; iespējams, ir jāuzstāda zīme „Iebraukt aizliegts”. Informatīvie stendi tiks sagatavoti pēc DA plāna izstrādes.

G. Šuķe: ceļš kļūst aizvien šaurāks, ir jāizdomā, ko darīt ar krūmu zariem.

G. Freimane: Eiropā bieži pie ĪADT kādu kilometru ir jāiet ar kājām, tur aizliegts iebraukt ar transportu.

G. Šuķe: iespējams, ir jāparedz ceļa paplašinājums, kur transportam apgriezties.

S. Galiņa: varbūt pagasts varētu izdomāt pagaidu risinājumu attiecībā uz atpūtniekiem. 2005. gadā VAS „LVM” noslēdza līgumu ar atkritumu savācējiem; atkritumi tiek savākti reizi nedēļā, ja darbu izpilde neapmierina, var par to informēt. Jā kāda atpūtnieku grupa ļoti piesārņo teritoriju, tiem var turpmāk nedot atļauju teritorijā uzturēties. Ja atbrauc vairāk kā 50 cilvēki, vajadzīga tualete.

Jautājums par veco zviedru pieminekli: tur arī brauc ar tehniku, apmaldās; vai nav iespējams regulēt šo plūsmu.

G. Freimane: DA plānā transporta kustības virziens tiks izskatīts.

I. Rove piebilst, ka privātīpašumos nekādas darbības (takas u.tml.) nevar plānot bez īpašnieku līdzdalības un piekrišanas.

Zemes īpašnieks: vietējie zēni skrien no skolas uz veikalu, nolauž koku zarus, piesārņo teritoriju.

Izvēršas diskusija par iespējamo atpūtas infrastruktūru Zaķu pļavā. S. Galiņa piedāvā pļavā uzstādīt šūpoles; I. Rove – uzstādīt lielu koka zaķi.

S. Galiņa: būtu labi saņemt informāciju par atpūtnieku uzvedību (troksnis, atkritumi utt.), jo viņiem tiek doti uzturēšanās noteikumi teritorijā, bet kā tie tiek izpildīti?

E. Eihenbauma: Mūru dzirnavu īpašnieki nākotnē, iespējams, ēku pārvērtīs par atpūtas namu. – S. Galiņa norāda, ka šajā gadījumā informāciju par atpūtas namu būtu vērts iekļaut bukletos.

Zemes īpašnieks: pļavas vietām aizaug ar krūmiem. Pie ceļa uz dabas parku stāv tukša veikala ēka, vai tur nevarētu taisīt ēdnīcu, vai atvērt strādājošu veikalu?

J. Verenieks skaidro, ka veikala ēka ir privātīpašums. Īpašnieks dzīvo Jelgavā. Vairāk informācijas varētu sniegt Anželes k-dze (vadītāja).

Zemes īpašnieks: zviedru piemineklis – nav dabas parkā, bet arī ir apskates objekts.

S. Grava: Vilces senkapi un akmens tilts (barona tiltiņš) – potenciāli apskates objekti, bet tie ir jāsakopj. Jautājums par privātīpašumiem – vai dabas parkam pieguļošajā teritorijā ir kādi saimniekošanas (pļaušanas, ciršanas) ierobežojumi?

G. Freimane: ierobežojumu nav, ja vien paredzētās darbības nevar izraisīt negatīvu ietekmi uz dabas parku. *NATURA* 2000 teritorijā, par atbilstošu pļavu apsaimniekošanu (pļaušanas termiņi, paņēmieni) var saņemt LAD maksājumus.

LAD pārstāve: dabas parkā atrodas grāvis, kurā ūdens saplūst no lauksaimniecības zemēm. Kādas ir iespējas grāvi tīrīt? Arī drenāžas notekas nedrīkst aizaugt ar krūmiem.

G. Freimane: grāvja tīrīšanai, iespējams, būs jāveic sākotnējais ietekmes uz NATURA2000 vietas novērtējums. Daudz atkarīgs no plānoto darbību veida (renovācija, rekonstrukcija). Par krūmu ciršanu, ir jāvienojas ar DA plāna izstrādē iesaistītajiem ekspertiem.

I. Rove atgādina, ka ĪADT aizliegts veikt melioratīvas darbības.

Jautājums: viena avotiņa ūdenim ir sēra smaka. Iespējams, tas būtu jāapseko. Dabas parka robeža – vai nevajadzētu tajā iekļaut arī pauguru, kas tajā ainaviski labi iekļaujas?

S. Galiņa: nepieciešamās izmaiņas teritorijas robežās var paredzēt DA plānā.

Zemes īpašnieks: norāda, ka dabas parkā notiek orientieristu sacensības; grūtākais posms ietver stāvu pilskalna nogāzi. Vienā vietā krasta nogāzi pārskalo; tur ir savesti akmeņi nostiprināšanai, bet tie ir noslīdējuši, un ir jāatved vēl. Upes krastos saimnieko bebri; vai nevajadzētu paredzēt krastu attīrīšanu no sagāztiem kokiem? Dabas parka tuvumā notiek asfalta ražošana (nepatīkama smaka). Vai šo procesu iespējams ietekmēt?

S. Galiņa piedāvā akmens kaudzes atrašanās vietu atzīmēt daļplānā. Ir jāskatās, cik tuvu asfalta ražošanas uzņēmums ir dabas parkam, kāda ir ietekme.

Zemes īpašnieks: uzņēmums ir dabas parkam līdzās; arī upe tam garām tek uz dabas parku. Vēl viens kultūrvēsturiskais piemineklis – Barona kapi.

I. Rove: iespējams izlikt norādi uz kapiem.

Diskusija par atpūtniekiem dabas parkā; S. Galiņa piedāvā J. Vereniekam sagatavot noteikumus atpūtniekiem, kas ir atļauts un aizliegts dabas parka teritorijā.

J. Verenieks jautā par meža tiltu: koki, kas aug tuvu tilta malām, cilā akmeņus un tādējādi bojā tiltiņu. Jāizvērtē iespēja šos kokus nozāgēt. Vēlams arī izlikt norādi, lai pa tiltu nebrauc smagais transports.

A. Zaķis: Vilces pamatskola – valsts nozīmes kultūrvēsturiskais piemineklis; tiek apsaimniekoti 14 ha zemes; skolēnu spēkiem dabas parkā uzturēta „Barona taka”, kas iet līdz pilskalnam; ir arī avotiņš, pāri upei – tilts. (Piebilde no zemes īpašnieka: palu laikā tilts izjaukts).

S. Galiņa: taka „jālegalizē”, lai to varētu vēl labiekārtot. Ir vērts paskatīties, kā tā izskatās dabā.

S. Galiņa piedāvā, lai iedzīvotāji divu nedēļu laikā vēl griežas ar priekšlikumiem pie padomes priekšsēdētāja; pēc tam ieteikumu apkopojumu varēs iesniegt LDF.

Ieteikums: būtu jāpajautā iedzīvotājiem par avotu atrašanās vietām, jo ar laiku parādās arvien jauni avotiņi.

Seko diskusija par Zaķu pļavu labiekārtošanu. M. Ozoliņa piedāvā rosināt skolēnus uzzīmēt zaķa skici; pļavā var organizēt pat Zaķu dienas. Ieteikums – zaķi taisīt no ģipša, nevis koka, un uz kārtīga pamata. G. Šuķe: vēlams šiem darbiem pieslēgt skolēnus. E. Fridrihsone: visvairāk jāstrādā tieši ar skolēniem, lai bērni ir parka „sargātāji”.

I. Rove informē par sekojošās sanāksmes aptuveniem termiņiem (maiņa beigās).

M. Ozoliņa: sanāksmē varētu piedalīties arī kāds skolēnu pārstāvis.

Sanāksmes oficiālās daļās nobeigums pl. 12:55.

1.2. PIELIKUMS

Uzraudzības grupas sanāksme Dabas aizsardzības plāna izstrāde dabas parkam „Vilce”

2006. gada 29. jūnijā, pl. 10:00, dabas parka teritorijā

Dalībnieku saraksts:

N.p.k.	Vārds, uzvārds	Organizācija/īpašums
1	Mārtiņš Vīpulis	Mūra Krogs
2	Līga Laveniece	Zemgales RLP
3	Agris Zaķis	Vilces pamatsk. d. vietn. saimn. jaut.
4	Elita Fridrihsone	Jelgavas RVP vec. vides insp.
5	Sandra Galiņa	A/S LVM Zemgales mežsaimniecība
6	Jānis Kaprāns	Svirlaukas iec. vad. vietnieks
7	Sandra Grava	Zemgales VM
8	Viktors Jefimovs	Latvijas Dabas fonds

Uzraudzības grupas sanāksmes protokols Dabas aizsardzības plāna izstrāde dabas parkam „Vilce”

2006. gada 29. jūnijā, pl. 10:00, dabas parka teritorijā

Sanāksmi vada: LR VM DAP pārstāve: nevarēja ierasties

Protokolē: Viktors Jefimovs

Sanāksmes sākums: pl. 10:00

Sanāksmes dalībnieki dodas pa iecerētās takas maršrutu, pa ceļam tiek diskutēts par pasākumiem, kas veicami.

Apspriežam zīmes "Iebraukt aizliegts" vai "Braukt aizliegts" nepieciešamību ceļa uz Zaķu pļavu sākumā. Ja tādu zīmi liek pie pagasta padomes, tad nepieciešama arī otra ceļa Vilce – Augstkalne pusē, jo tur arī var iebraukt. Seko ierosinājums, ka nepieciešama arī barjera un pēc diskusijas tiek nolemts, ka visoptimālākais variants būtu tāds, ka tiek algots viens cilvēks, kas atbild par atkritumu izvākšanu un teritorijas apkopšanu un tas arī atslēgtu barjeru, ja ir nepieciešams iebraukt pļavā ar transportu. Ideālā tāds cilvēks būtu vietējais iedzīvotājs, kas dzīvo turpat blakus. Tiek izteikta ideja, ko visi atbalsta, ka LVM vajadzētu iekasēt samaksu no lielām apmeklētāju grupām, to varētu veikt teritorijas uzkopšanai algotais cilvēks.

Pa ceļam uz pļavu tiek apskatīta daļēji izskalotā caurteka zem ceļa, tiek nolemts, ka tā jānolaiž zemāk un jānostiprina no abām pusēm, LVM pārstāvji, piesaistot speciālistus, sola to paveikt. Tāpat LVM sola rudens pusē grāvi iztīrīt no krūmiem.

Ejot uz Zaķu pļavu tiek vēlreiz pārrunāts jautājums par skatu ciršu nepieciešamību atsevišķās vietās un lielo koku atēnošanu, šis ierosinājums izskan daudzās takas vietās attiecībā uz atsevišķiem lielas dimensijas veciem kokiem (īpaši ozoliem, arī kļavām u.c.) un šo priekšlikumu tiek solīts sniegt visiem plāna ekspertiem pēc kārtas un par katru vietu izspriest individuāli.

Runājot par palikušajiem elektrības stabiem, visi vienprātīgi piekrīt, ka tie jānovāc.

Plāvā tiek pārspriests jautājums par tās krastu pļaušanu, tiek norunāts, ka plānā būs aprakstīts cik sektoros to sadalam un tad pa vienam sektoram gadā to nopļauj. Tiek spriests par nepieciešamību nocirst krūmus gar pļavas malām un, iespējams, arī dažus kokus, lai atsegtu skatam Vilces un Rukūzes sateces vietu. Klātesošajiem tiek parādīti koki pļavas malā, kurus apdzīvo sveķotājkoksngrauzis un kuri steidzami būtu jāatēno.

Vēlreiz kopīgi tiek nolemts neatbalstīt orientēšanās sacensības parka teritorijā ārpus plānā norādītajām takām, jo savādāk tiek izbradāta zemsedze upju krastu nogāzēs.

Vilces pilskalnā raisās diskusija par atkritumu urnu nepieciešamību, lai novērstu grūžu uzkrāšanos pilskalna nogāzēs. Vairums domā, ka tādu šeit būtu likumsakarīgi uzstādīt, jo labiekārtojot infrastruktūru, būs vairāk apmeklētāju un tātad arī atkritumu, savukārt izvākt atkritumus no atsevišķām konkrētām vietām ir ērtāk nekā lasīt pa visu teritoriju, īpaši stāvajās upju nogāzēs.

Turpinot maršrutu, tiek nolemts, ka vietās, kur takas tuvumā ir skudrupūžņi, jāveic to norobežošana ar dabiska materiāla (piem. lazdas) kārtīm.

Barona tiltiņš būtu remontējams, savedams kārtībā, tā apkārtnē izcērtami krūmi kā arī vairāki koki (baltalkšņi), lai veidotu skatu perspektīvu. Pie lielas sausas priedes takas malā varētu uzstādīt stendiņu, kāpēc tādi koki mežā nepieciešami. Šādus stendiņus ar paskaidrojumiem varētu izgatavot Vilces skolas skolnieki darbmācības stundās un uzstādīt taku malās pie dažādiem interesantiem mežā sastopamajiem objektiem. Takas sākumā tad uzstādītu informatīvu stendu, ka taku iekārtojuši LVM sadarbībā ar Vilces pamatskolu.

No esošās takas aptuveni tās pusceļā pa stigu perpendikulāri upei varētu izbūvēt laipu līdz upei un tai pāri uz otru krastu tiltu, tādējādi izveidojot īso pastaigu taku, savukārt tālāk līdz Vilces skolai turpinātos otra garāka pastaigu taka. Vairums izsakās tieši par tilta, nevis skatu platformas izveidi, jo tiltiņš kalpotu arī kā skatu laukums un vienlaikus ļautu izveidot 2 takas – vienu īsu un otru garāku.

Nonākot pie tilta pār Vilces upi pie skolas, notiek diskusija par krastā uzstādīto tualeti. Vienojas, ka skola to izvietos savā pusē, izvēloties kādu neapplūstošu vietu, savukārt LVM izbūvēs tiltiņu pār Vilces upi un savedīs kārtībā krasta nogāzē izveidotās kāpnes.

Pie tiltiņa pār Vilces upi atrodas Lielmātes avots – iecienīta ūdens ņemšanas vieta. Klātesošie vērtē, ka būtu lietderīgi paņemt ūdens paraugu analīzēm un iztīrīt tā izteku uz upi, jo straute ūdens plūšanas ātrums ir niecīgs un ūdens, kas plūst pa augsnes virskārtu jauca kopā ar avota ūdeni. Ieteikts izstrādājot plānu pieaicināt speciālistu, kas veiktu avota ekspertīzi un ieteiktu pasākumus tā uzturēšanai.

Ejot pār Vilces upi, tiek jautāts, vai tā būtu jātīra. Šo jautājumu tiek solīts izdiskutēt ar plāna izstrādē iesaistītajiem ekspertiem.

Skolas parkā tiek diskutēts par to, ka lai gan šeit beidzas dabas parka robeža, būtu vēlams sakopt visu skolas apkārtni, lai radītu pozitīvu iespaidu uz takas apmeklētājiem. Skolas direktora vietnieks rāda, kurš ir tā sauktais Ulmaņa ozols.

Atpakaļceļā līdz stāvlaukumam pie pagasta padomes ēkas no kurienes sākas ceļš uz Zaķupļavu tiek diskutēts par to, vai dažus īpašumus vai to daļas nevajadzētu izņemt no lieguma, jo tur neesot nekādu dabas vērtību, savukārt citas (meža) teritorijas uz augšu pa

upi no Vilces ūdensdzirnavām varētu iekļaut dabas parkā. Šos jautājumus solīts apspriest ar ekspertiem.

Tālāk daļa grupas locekļu dodas apskatīt kultūrvēsturiskus objektus parka teritorijā – akmens tiltu, bijušo Mūra krogu un Mūra dzirnavas, kā arī atsevišķas takas, kuras būtu iespējams labiekārtot un iekļaut pastaigu maršrutos.

Akmens tilts pie Mūra kroga ir samērā sliktā stāvoklī – tajā ir plaisas, kas plešas ar katru gadu lielākas, tādēļ tiltam nepieciešams remonts, tomēr vispirms tiek ieteikts pieaicināt ekspertu, kas dotu slēdzienu par tilta stāvokli un nepieciešamajiem pasākumiem. Savulaik tilts bijis aizsargājams kultūras piemineklis, bet vēlāk šis statuss noņemts. Būtu vēlams šo aizsardzības statusu atkal atjaunot.

Tiek apmeklētas arī bijušās Mūra dzirnavas, kuras tagad nodegušas, to vietā strādā elektrostacija, kas šobrīd ir privātīpašums. Dzirnavu ēkas un teritorijas tālākais liktenis ir neskaidri, jo īpašnieki nedzīvo uz vietas.

Tiek izieta taka no Vilces pilskalna gar Rukūzi uz Birzsargiem. Taka plata, piemērota pārgājieniem, bet to vēlams labiekārtot ar atkritumu urnām un norādēm. Līdzīga situācija ir ar taku no Zaķu pļavas uz Vilces – Augstkalnes šoseju un taku no zviedru pieminekļa līdz šosejai uz Dobeli. Tās abas būtu jālabiekārto un veicot ainavu cirtes jāatēno Vilces krasti, gar kuriem tās iet. Šo ierosinājumu paredzēts apspriest ar ekspertiem, lai noskaidrotu viņu viedokli šajā jautājumā.

Grupās sanāksme tiek noslēgta līdz nākamai tikšanās reizei.

1.3. PIELIKUMS

Uzraudzības grupas sanāksme Dabas aizsardzības plāna izstrāde dabas parkam „Vilce”

2006. gada 14. septembrī, pl. 13:00, pagasta kluba ēkā

Dalībnieku saraksts:

N.p.k.	Vārds, uzvārds	Organizācija/īpašums
1	Madara Ozoliņa	Dabas aizsardzības pārvalde, vec. referents
2	Jānis Kaprāns	Svirlaukas iec. vad. vietnieks
3	Agris Zaķis	Vilces pamatsk. d. vietn. saimn. jaut.
4	Elīta Fridrihsone	Jelgavas RVP vec. vides insp.
5	Viktors Jefimovs	Latvijas Dabas fonds

Uzraudzības grupas sanāksmes protokols Dabas aizsardzības plāna izstrāde dabas parkam „Vilce”

2006. gada 14. septembrī, pl. 13:00, pagasta kluba ēkā

Sanāksmi vada: LR VM DAP pārstāve: Madara Ozoliņa

Protokolē: Viktors Jefimovs

Sanāksmes sākums: pl. 13:00

Sanāksmes dalībnieki tiek iepazīstināti ar paredzētajiem apsaimniekošanas pasākumiem, kādi ir paredzēti dabas parka teritorijā un ietver neiejaukšanos, DMB apsaimniekošanu, parkveida pļavu atjaunošanu, pļaušanu, daļēju upes koku un zaru krāvumu izvākšanu u.c.

Nākamais diskusijas punkts ir infrastruktūra parka teritorijā. Kā jau iepriekšējo tikšanos laikā ir izrunāts, paredzēts labiekārtot taku, kas ved no Zaķu pļavas uz Vilces muižu, nebūvējot takas vidusdaļā atsevišķu loku, jo tilts pār upi varētu sekmēt apmeklētāju pārvietošanos pa upes malā esošajām takām un sekmēt to eroziju. Tilta vietā upes malā būtu vēlams ierīkot skatu platformu. Paredzēta tiltiņa izbūve pār Vilces upi pie muižas, kā arī nogāzē ierīkoto kāpņu rekonstrukcija. Tiek diskutēts un nolemts, ka Zaķu pļavā būtu ierīkojama otra tualete, tāpat tiek nolemts, ka plānā tiks atrunāts, ka sadarbībā ar vietējiem iedzīvotājiem var tikt tirgota malka ugunsgrābekļa kurināšanai.

Tiek spriests par vairāku apskates objektu uzturēšanu. Vilces upes krastā nogāzes pakājē atrodas Lielmātes avotiņš, kurš tiek izmantots par ūdens ņemšanas vietu, tomēr tā ūdens kvalitāte nav skaidri zināma un pārbaudīta. Avotiņu un tā izteku uz upi regulāri tīra Vilces skola, tomēr būtu vēlams atrunāt nepieciešamību veikt tā apsekošanu, pieaicinot ekspertu un veikt viņa ieteiktos apsaimniekošanas pasākumus. Otrs objekts, kura stāvoklis nav apmierinošs, ir akmens tilts (saukts arī par Zviedru tiltu) pie Mūra kroga. Kaut arī tilts ir vēsturiski nozīmīgs objekts, tas nav iekļauts kultūrvēsturisko pieminekļu sarakstā, tāpēc tā apsaimniekošana ir problemātiska. Lai samazinātu negatīvo iespaidu, ko uz tilta konstrukciju atstāj autotransports, paredzēts tā tuvumā uzstādīt zīmi "Iebraukt

aizliegts". To paredzēts arī uzstādīt ceļā uz Zaķu pļavu, jo barjeras uzstādīšana pašlaik nav nepieciešama, tomēr plānā tā būs atrunāta.

Tiek runāts arī par robežzīmju uzstādīšanu. Plānā apsaimniekošanas pasākumu kartē būs atzīmētas vietas, kur tās būtu nepieciešams uzstādīt. Iespējams, ka tuvākajā laikā būs pieejams finansējums tieši šādiem administratīviem mērķiem un plānā varētu atrunāt vietas, kur robežzīmes jāuzstāda obligāti, bet kur var uzstādīt, ja ir papildus finansējums.

Dabas parka funkcionālo zonējumu tiek lemts veidot tā, lai novērstu tā iespējamu jaunu apbūvi, vienlaikus netraucējot parka teritorijā jau esošo privāto nekustamo īpašumu apsaimniekošanu, tādēļ paredzēts esošo apbūvi, dārzus, pagalmus izdalīt no pārējās teritorijas un tur, saskaņojot ar RVP varētu veikt būvniecību vai zemes transformāciju.

Pulksten 14:20 sēde tiek noslēgta.

1.4.1. PIELIKUMS

Pārskats par sabiedrisko apspriešanu dabas aizsardzības plānam dabas parkam "Vilce"

2006. gadā Latvijas Dabas fonds izstrādāja dabas aizsardzības plānu dabas parkam "Vilce". Saskaņā ar MK noteikumiem Nr. 234 (28.03.2006) "Noteikumi par īpaši aizsargājamās dabas teritorijas dabas aizsardzības plāna saturu un izstrādes kārtību" dabas aizsardzības plāna 1. redakcijai tika rīkota sabiedriskā apspriešana, atbilstoši noteikumu prasībām iepriekš sniedzot informāciju par tās norises vietu un laiku.

Informācija par sabiedrisko apspriešanu tika publicēta Latvijas Republikas oficiālā laikraksta "Latvijas Vēstnesis" 2006. gada 22. septembra numurā (1. att.) un reģionālā laikraksta "Zemgales Ziņas" 2006. gada 22. septembra numurā (2. att.).

Sabiedriskā apspriešana dabas aizsardzības plānam tika rīkota 09. oktobrī Vilces pagasta klubā. Visām ieinteresētajām personām iepriekš tika nodrošināta iespēja iepazīties ar plāna saturu blakus esošajā Vilces pagasta padomes ēkā.

Sabiedriskās apspriešanas dalībnieku saraksts, protokols un tās laikā izskatīto jautājumu un ieteikumu kopsavilkums iekļauts dabas aizsardzības plāna pielikumā.

Paziņojums par Vietalvas pagasta teritorijas plānojuma 2007.-2019. sabiedriskās apspriešanas pirmā posma organizēšanu

Aizkraukles rajona Vietalvas pagasta padome informē, ka saskaņā ar Vietalvas pagasta padomes 2006. gada 31. augusta sēdes lēmumu (sēdes protokola izraksts, nr.9, 1.p.) nolēms:

- uzskāt Vietalvas pagasta teritorijas plānojuma izstrādi;
 - no 31.08.2006. par izstrādes vadītāju apstiprināja Jāni Usānu.
- Vietalvas pagasta padome atbilstoši 2004.gada 19.oktobra noteikuma nr.883 "Vietējās pašvaldības teritorijas plānošanas noteikumi" 33.punktam paziņo, ka sabiedriskās apspriešanas pirmajam posmam noteikts termiņš vismaz četras nedēļas no publikācijas laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" – no 2006.gada 1.oktobra līdz 1.novembrim. Sabiedriskās apspriešanas pasākumi notiks un iesniegumi adresējami Vietalvas pagasta padomei, adrese: "Pagastmāja", Vietalva, Vietalvas pagasta, Aizkraukles rajonā, LV-5109; fakss 5123043, tālr: 5135122.

Apmeklētāju teritorijas plānojuma pirmā posma ietvaros padomes priekšsēdētājs pieņem apmeklētāju pieņemšanas laikos pirmdienās no pulksten 9 līdz 12 un no 13 līdz 17 un piektdienās no pulksten 9 līdz 12 un no 13 līdz 15.

Vietalvas pagasta padome paziņo, ka sabiedriskās apspriešanas norisei noteikta vieta – pagasta padome, "Pagastmāja", Vietalva, Vietalvas pagasta, Aizkraukles rajonā, LV-5109.

Paziņojums par teritorijas plānojuma redakcijas pilnveidošanu

Jaunauces pagasta padome ir pieņēmusi lēmumu (22.08.2006. prot.nr.9, 1.§) par Jaunauces pagasta teritorijas plānojuma redakcijas pilnveidošanu atbilstoši institūciju atziņumiem un sabiedriskās apspriešanas rezultātiem un teritorijas plānojuma galīgās redakcijas sagatavošanu.

5109, kur adresēt priekšlikumus vai tos personīgi iesniegt kancelejā darba laikā no pulksten 9 līdz 12 un no 13 līdz 17.

Sabiedriskās apspriešanas 1.posma ietvaros notiks divas tikšanās ar kaimiņu pašvaldību un institūciju pārstāvjiem Vietalvas pagasta padomes sēžu zālē 2006.gada 31.oktobrī pulksten 11, bet ar iedzīvotājiem pulksten 13.30.

Vietalvas pagasta padome sabiedriskās apspriešanas pirmajā posmā padomes apmeklētāju pieņemšanas laikos pirmdienās un piektdienās no pulksten 9 līdz 12 un no 13 līdz 15 tiek izstrādāti šādi materiāli:

- a) Vietalvas pagasta teritorijas attīstības programma;
- b) 2003.gada 9.decembra MK noteikumi nr.684 "Noteikumi par nacionālās nozīmes lauksaimniecības teritorijām";
- c) ar Aizkraukles rajona attīstības plānu var iepazīties internetā.

Rakstiskus priekšlikumus var iesniegt darba laikā no pulksten 9 līdz 12 un no 13 līdz 17 visa pirmā posma termiņā padomes kancelejā vai adresēt Vietalvas pagasta padomei ("Priekšlikumu teritorijas plānojumam"). Rakstiskiem priekšlikumiem jābūt atbilstošiem Informācijas atklātības likumam un noformētiem saskaņā ar lietvedības noteikumiem.

Sīkākā informāciju var saņemt Vietalvas pagasta padomē pa tālr: 5135122. Iesnieguma anketu var pieprasīt pa e-pastu – vietalvaspagpad@inbox.lv.

Iepazīties ar pilnveidoto Jaunauces pagasta teritorijas plānojuma redakciju var Jaunauces pagasta padomē, adrese: "Tautas nams", Jaunauces pagasts, Saldus rajons, LV-3883, no 02.10.2006. līdz 23.10.2006. darbdienās no pulksten 9 līdz 16.

Jaunauces pagasta teritorijas plānojuma pilnveidotā redakcija tiks izskatīta Jaunauces pagasta padomes sēdē 24.10.2006. Jaunauces pagasta padomes telpās "Tautas nams", Jaunauces pagastā, Saldus rajonā, LV-3883.

Dažādi sludinājumi

Valsts iepirkumu dienesta informācija

Valsts iepirkumu dienests paziņo, ka šādiem personām ir anulēta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamās personas reģistrācijas apliecība:

Nr. p.k.	Reģistrācijas kods	Nosaukums / Vārds, uzvārds
1.	40003793028	Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "ALEKS-CENTRS"
2.	41203011493	SIA "BELTEH"
3.	40003786721	Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "BIRZELIS"
4.	26036514659	JAN BRINK
5.	40003246807	Kooperatīva krājziedveņu sabiedrība "Dzelzceļnieks KS"
6.	40003490813	SIA "EIROPAS CEĻTNIĒKS"
7.	40003799389	Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "ERBIX"
8.	40003783458	Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "ERSI"
9.	40003658159	Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "GABB1"
10.	40003239464	Inovatīvas uzņēmējdarbības atbalsta centrs LATGALE
11.	40003720221	SIA "JURSOLINE"
12.	40003768641	Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "KRAI"
13.	40003804285	Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "MAKANTS"
14.	45403006275	SIA "Mežaudze M"
15.	48543010128	SIA "MIBO"
16.	41102913799	SIA "OEL"
17.	40003416295	Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "OLIMA un Ko"
18.	40001011213	Ventpils rajona Usmas pagasta A.Rieksīgas zemnieku saimniecība "PLUČI"
19.	40003739002	SIA "PROMTEH"
20.	50003452851	SIA "RIGDAVA"
21.	40002106846	Individuālais komersants "RURIDA"
22.	50003516621	Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "S & R LINE"
23.	41503011063	Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "TEA"
24.	42403011743	Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "VALES LATGALE"
25.	41203023473	SIA "VentEs"

26.	40003712807	Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "WUTSCH"
27.	40003629840	Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "ZALJE VARTI"

Saskaņā ar likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta 8. daļu ar pievienotās vērtības nodokli apliekamā persona uzskatāma par izslēgtu no apliekamo personu reģistra, sākot no dienas, kad Valsts iepirkumu dienests ir publicējis laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" paziņojumu par apliekamās personas reģistrācijas apliecības anulēšanu.

Nr. p.k.	Reģistrācijas kods	Nosaukums / Vārds, uzvārds	Izslēgšanas datums
1.	41503021147	Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "GRAND P"	13.09.2006.
2.	41502910856	Kraslavas rajona A.Baļuba individuālais uzņēmums "ILZES KRASTS"	06.09.2006.
3.	48501013844	Dobele rajona Iles pagasta zemnieku saimniecība "MEŽMAĻI"	06.09.2006.
4.	4240209084	Individuālais komersants "SKJF"	13.09.2006.
5.	40003160750	Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "VALANTIS"	13.09.2006.
6.	40001013407	Rīgas rajona Saulkrastu pilsētas Gunāra Leišovnika zvejnieka saimniecība "ZVEJNIEKS GI"	06.09.2006.

Saskaņā ar likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta 8. daļu ar pievienotās vērtības nodokli apliekamā persona likvidācijas gadījumā uzskatāma par izslēgtu no apliekamo personu reģistra, sākot no likvidācijas pabeigšanas dienas.

Paziņojums

Sī gada 9.oktobrī pulksten 13 klubā pie Vilces pagasta padomes Vilcē notiks dabas parka "Vilce" dabas aizsardzības plāna sabiedriskā apspriešana. Dabas parks atrodas Jēlgavas rajonā, Vilces pagastā; plāna izstrādātājs – Latvijas Dabas fonds. Ar plānu, sākot no 25.oktobra, var iepazīties Vilces pagasta padomē un rakstiskus priekšlikumus iesniegt līdz 6.oktobrim. Izstrādātājs – Latvijas Dabas fonds (Raīna bulvāris 31-6, Rīga, tālr. 78330999, www.ldf.lv). Aicināti visi interesenti.

1. attēls. Sludinājums par sabiedrisko apspriešanu Latvijas Republikas oficiālā laikraksta "Latvijas Vēstnesis" (22.09.2006.)

1.4.2. PIELIKUMS

Sabiedriskā apspriešana Dabas aizsardzības plāna izstrāde dabas parkam „Vilce”

2006. gada 9. oktobrī, pl. 13:00, Vilces pagasta klubā

Dalībnieku saraksts:

N.p.k.	Vārds, uzvārds	Organizācija/īpašums
1	Sandra Galiņa	A/s “Latvijas Valsts meži” Zemgales mežsaimniecība
2	Elīta Fridrihsone	Jelgavas RVP, vecākais vides inspektors
3	Ārija Gudžus	“Tekas” Vilces pagasta iedzīvotāja
4	Mārīte Horitončuka	“Ceriņi” Vilces pagasta iedzīvotāja
5	Ara Vindele	Austrumu iela 13-6, Vilce
6	Edmunds Linde	A/s “Latvijas Valsts meži” Zemgales mežsaimniecības 11. iecirkņa vadītājs
7	Sandra Grava	Zemgales virsmežniecība
8	Maija Irbīte	Jelgavas rajona galvenais kultūras pieminekļu aizsardzības inspektors
9	Aivars Igals	VKPAI vecākais speciālists
10	Madara Ozoliņa	Dabas aizsardzības pārvalde, vecākā referente
11	Agris Zaķis	Vilces pamatskola, direktora vietnieks saimnieciskajā darbā
12	Lelde Eņģele	Latvijas Dabas fonds
13	Viktors Jefimovs	Latvijas Dabas fonds

Sabiedriskā apspriešana Dabas aizsardzības plāna izstrāde dabas parkam „Vilce”

2006. gada 9. oktobrī, pl. 13:00, Vilces klubā

Sanāksmi vada: LR VM DAP pārstāve: Madara Ozoliņa

Protokolē: Lelde Eņģele

Sanāksmes sākums: pl. 10:00

Sēdi atklāj Viktors Jefimovs, informē par teritoriju, tās dibināšanas mērķiem, demonstrē teritorijas novietojumu reģionā un vietējā mērogā.

Ieteikums – papildināt teritorijas novietojuma karti ar ceļu numuriem un to maršrutiem (no kādas pilsētas līdz kādai), Z virziena norādi un mērogu.

Tiek stāstīts par dabas vērtībām, kas sastopamas – nogāžu un gravu meži, pārmitri platlapju meži, mēreni mitras pļavas, straujtecēs, smilšakmens atsegumi, DMB, īpaši aizsargājamās augu un dzīvnieku sugas.

Ierosinājums – vajag kopēju visu aizsargājamo sugu karti. Tāda būs plāna pielikumā.

Tiek stāstīts par īpaši aizsargājamajām bezmugurkaulnieku sugām – lapkoku praulgrauzi, priežu sveķotājkoksngrauzi.

Jautājums: vai attiecībā uz bezmugurk. Ir vajadzīgi kādi aizsardzības un apsaimniekošanas pasākumi, vai tādi ir plānā? – Jā, plānā aprakstīts, kādi pasākumi veicami īpaši aizsargājamo bezmugurk. aizsardzībai.

Ierosinājums: precizēt par ainavu cirtēm, takas maršrutu atainot uz mežaudžu plāna, DMB karti vajadzētu divos variantos – atsevišķi un ar apsaimniekošanas pasākumiem, kā arī norādīt nogabalus, kur nepieciešams atēnot ozolus.

Attiecībā uz meža platībām gar ceļu uz Zaķu pļavu gan ornitoloģijas, gan entomoloģijas eksperta ieteikums ir atstāt tieši šo teritoriju neskartu, neveicot nekādus apsaimniekošanas pasākumus.

Turpinās diskusija par atēnošanas veikšanu. Tiek norādīts, ka lielo ozolu vainagos aug iekšā mazie koki, tāpēc jānorāda, kur pieļaujama/nepieciešama ozolu atēnošana.

Tiek turpināts stāstīt par dabas parka vērtībām, tajā ir sastopamas arī kultūrvēsturiskas vērtības.

Komentārs: Mūru ūdensdzirnavas ir vietējas nozīmes kultūrvēsturisks piemineklis, to nosaukums – Mūrmuižas dzirnavas, tas pats attiecas arī uz Mūrmuižas dzirnavu dzīvojamo ēku.

Tiek runāts par apsaimniekošanas pasākumiem. Kā pirmais tiek izrunāts jautājums par robežzīmēm, seko jautājums par mežu ierīcību privātajās zemēs.

Komentārs: ir veiktas 2 jaunas inventarizācijas, kur neparādās aizsardzības pazīmes, būtu jāpievieno šīs pazīmes.

Ierosinājums: vajag tabulu ar īpaši aizsargājamo sugu aizsardzības statusiem. – Tāda tabula ir plāna pielikumā, jo sugu skaits liels.

Tiek turpināts stāstīt par apsaimniekošanas pasākumiem

Jautājums: vai būs norādīti atbildīgie par pasākuma veikšanu? – Jā, apsaimniekošanas pasākumu tabulā tiek norādīts pasākuma veicējs, finansētājs.

Tiek jautāts par konsultatīvo padomi, vai tāda ir nepieciešama? – Vienojas, ka ir nepieciešams sanākt visiem apsaimniekotājiem kopā, lai izrunātu veicamos darbus, saskaņotu to veikšanu ar zemes īpašnieku. Padomes koordinātoram vajadzētu būt pagastam, diemžēl pagasta pārstāvja nav sanāksmē.

Tiek turpināts stāstīt par apsaimniekošanas pasākumiem.

Ierosinājums: “neiejaukšanās režīms...mežos” – vajag citu nosaukumu, piemēram, “bez mežsaimnieciskās darbības” vai kā līdzīgi. Arī par veicamajām kopšanas cirtēm – vajag skaidri definēt, kādas kopšanas cirtes un to visu detalizēti aprakstīt plānā, katram nogabalam uzrādīt, kā jākopj. Jānorāda ciršu veidus un nosacījumus – var veikt ar tehniku vai tomēr ar rokām.

Komentārs pie taku atēnošanas: vai pļaujami ir krūmi un zāle, ja vajag cirst kokus, vajag ciršanas apliecinājumu, tāpēc precīzi jāatrunā koku ciršanas nosacījumi, vai tikai bīstamos cērt, jeb arī citus. Katrai takai vajadzētu norādīt garumu un savus apsaimniekošanas pasākumus.

Tiek turpināts stāstīt par pasākumiem.

Komentārs pie palieņu pļavu uzturēšanas: jānorāda, cik liela ir LVM platība, cik privātajiem. – Jā, tas tiek ietverts plānā, tāpat kā rekomendācijas par pļaušanas biežumu un veidu.

Komentārs pie pasākuma "samazināts koku un zaru skaits upes posmā...": vajadzētu precizēt pasākuma nosaukumu un detalizēti aprakstīt, kas to darīs, kurā gadalaikā, kas uzraudzīs, lai neiztīra par daudz. Jāprecizē, starp kuriem nogabaliem veicams. Varētu, iespējams, rīkot talku.

Diskusija veidojas par mehāniskā piesārņojuma izvākšanu no Vilces upes. Tiek ierosināts, ka nosaukums būtu jāprecizē, piemēram – "cieto sadzīves atkritumu izvākšana". Kas pasākumu veiks? Vajadzētu rīkot talku. Šeit būtu vietā konsultatīvā padome, tad pagasts varētu organizēt pasākumu, iesaistot tajā skolu, LVM u.c. Derētu norādīt arī laiku, kad tas veicams.

Tiek diskutēts par atkritumu urnām taku maršrutos. Jau atrodas Zaķu pļavā un pie muižas parka, tās tiek regulāri tīrītas. Vienu vēl vajadzētu Vilces pilskalna platformā, bet plānā tomēr būtu jāatrunā, ka nepieciešamības gadījumā, ja taku apkārtne veidojas piesārņojums, būtu ierīkojamas papildus atkritumu urnas.

Tiek stāstīts par muižas parku – to apsaimniekot var kā līdz šim, vienīgais būtu jā saglabā visi vecie, resnie koki, tie jāapzāģē tikai drošības apsvērumu dēļ, ja jānozāģē viss koks, jāatstāj 5-6 m garš stubenis.

Ierosinājums pie taku ierīkošanas un labiekārtošanas: takas sadalīt pa posmiem, minēt nosaukumu vai no kurienes uz kurieni, garumus katram posmam, varētu būt 1) "Barona taka", 2) taka gar Rukūzi – "Rukūzes taka", 3) taka no Vilces pilskalna uz Mūrmuižu. Kartē tās norādīt ar dažādām krāsām, lai atšķiramas.

Tiek runāts par "Iebraukt aizliegts" zīmju uzstādīšanu.

Komentārs: ko darīt, ja konstatē pārkāpumu? Kas kontrolēs kārtību? Pagastā viens kārtībnieks... Tomēr zīmes vajadzīgas. Pie Zaķu pļavas varētu likt zīmi ar papildzīmi "Izņemot ar atļaujām". Kā alternatīva nākotnei plānā tiek minēta slēdzamas barjeras ierīkošana. Ja brauc pļavā, tad taka no pagasta kluba līdz Zaķu pļavai zaudē jēgu.

Cilvēku skaits pasākumos Zaķu pļavā – vajag ekspertu viedokli, cik var maksimāli pieļaut, šobrīd ir gadījumi, kad saskaņo ~150-200 cilvēku. Iespējams, ka nav vairs tāda ietekme kā agrāk, jo paredzēts, ka pārvietošanās ārpus takām un Zaķu pļavas nebūs atļauta.

Avota labiekārtošana – jāpieaicina eksperts, LVM atbalsta pasākumu.

Stendus paredzēts uzstādīt vienu Zaķu pļavā, otru pagasta kluba tuvumā. Dabas aizsardzības pārvaldei paredzēts projekts, kura ietvaros paredzēts uzstādīt arī info stendus, tāpēc varētu paredzēt vienu arī pie Vilces skolas. Stendi un informatīvās norādes taku malās jāveido pēc vienota stila.

Apspriežot jautājumu par maināmām ekspozīcijām dabas takas malās, tiek ierosināts, ka to nevajag gar taku, bet varētu ierīkot Zaķu pļavā un ne visu laiku, bet teiksim uz dienu ierīko tematisku ekspozīciju.

Zaķu pļavā jāparedz iespēja ierīkot šūpoles un "zaķīšu pirtiņu".

Bukletu varētu izdot, tas būtu papildinājums tai informācijai ko liek uz stenda. Dabas aizsardzības pārvalde iespējams varētu daļēji finansēt tā izdošanu.

Tiek diskutēts par monitoringu – būtu jāveic infrastruktūrai un īpaši aizsargājamiem biotopiem un sugām, bet cik tas maksās? Vairāku ekspertu algošana izmaksā ļoti dārgi, varbūt var veikt reizi divos vai trijos gados? Tiek solīts apkopot ekspertu ieteikumus

saistībā ar monitoringa veikšanu. Ierosinājums: varbūt konsultatīvā padome var pati veikt aptuvenu apsaimniekošanas pasākumu monitoringu, nepieciešamības gadījumā pieaicinot nozares ekspertu?

Tiek stāstīts par zonējumu – būs dabas parka un neitrālā zona – pagalmi, piemājas dārzi, aramzeme. Dabas parka zonā būs aizliegta zemes transformācija un apbūve, neitrālajā zonā ar RVP atzinumu to varēs veikt, lai cilvēki, kam īpašumi dabas parkā varētu veikt kādu saimniecisko darbību.

Komentārs: zonējums noteikti jāiestrādā teritorijas plānojumā. – Jā, tas noteikti tiks veikts, jo teritorijas plānojums tieši šobrīd tiek izstrādāts, izstrādātāji ir izrādījuši interesi par parka zonējumu. Jebkurā gadījumā DA plāns ir saistošs teritorijas plānojumiem.

Notiek plāna detaļu apspriešana. Par DMB – datu bāzē neprecīza informācija, jāvadās pēc kartes.

Kultūras pieminekļiem atsevišķu karti ar to robežām un aizsargjoslām, jāveic plāna pasākumu saskaņošana ar VKPAI.

Sanāksme tiek noslēgta 15:00.

1.4.3. PIELIKUMS

Sabiedriskās apspriešanas laikā izskatīto jautājumu un ieteikumu kopsavilkums

Sabiedriskās apspriešanas laikā izskatītie jautājumi un priekšlikumi apkopoti 1. tabulā, aprakstot priekšlikumu un Latvijas Dabas fonda ieteikumus.

1. tabula

Jautājumi, priekšlikumi un Latvijas Dabas fonda ieteikumi par dabas parka "Vilce" dabas aizsardzības plāna 1. redakciju

N.p.k.	Priekšlikums/komentārs/iebildums	LDF ieteikumi
1.	Papildināt teritorijas novietojuma karti ar ceļu numuriem un to maršrutiem (no kādas pilsētas līdz kādai), Z virziena norādi un mērogu	Karte precizēta
2.	Nepieciešama kopēja visu aizsargājamo sugu karte	Karte plāna pielikumā
3.	Takas maršrutu un pasākumu karti papildināt ar kvartālu un nogabalu tīklu	Karte precizēta
4.	Vai attiecībā uz bezmugurkaulniekiem ir vajadzīgi kādi aizsardzības un apsaimniekošanas pasākumi, vai tādi ir plānā?	Plāna ietvaros paredzēti un aprakstīti atsevišķi pasākumi bezmugurkaulnieku sugu biotopu kvalitātes uzturēšanai un uzlabošanai
5.	Precizējami kultūrvēsturisko objektu nosaukumi un skaits (Mūrmuižas dzirnavas un dzīvojamā ēka)	Apraksts un nosaukumi precizēti
6.	Nepieciešama tabula ar īpaši aizsargājamo sugu aizsardzības statusiem	Tabula ir iekļauta plāna pielikumā
7.	"Neiejaukšanās režīms...mežos" – nepieciešams cits nosaukums, piemēram, "bez mežsaimnieciskās darbības" vai kāds līdzīgs	Formulējums precizēts
8.	Nepieciešams apraksts par veicamajām kopšanas cirtēm	Plāns papildināms ar norādi, ka kopšanas cirtēm nav paredzētas nekādas specifiskas prasības, tās veicamas pēc normatīvo aktu prasībām
9.	Pie taku atēnošanas jānorāda, vai pļaujami ir tikai krūmi un zāle vai atļauts arī cirst kokus, tam nepieciešams ciršanas apliecinājums	Pasākuma apraksts papildināts
10.	Pie palieņu pļavu uzturēšanas jānorāda, cik liela ir LVM platība, cik privātajiem	Platības precizētas un pievienotas aprakstam

11.	“Samazināts koku un zaru skaits upes posmā...”: vajadzētu precizēt pasākuma nosaukumu un detalizēti aprakstīt, kas to darīs, kā un kad. Jāprecizē, starp kuriem nogabaliem veicams	Nosaukums saglabājams iepriekšējais, jo pietiekoši precīzi norāda pasākuma būtību, apraksts precizēts, ietverot detalizētu informāciju par norises laiku, veidu un vietu
12.	“Mehāniskā piesārņojuma izvākšana no Vilces upes” vajadzētu precizēt nosaukumu, piemēram, “cieto sadzīves atkritumu izvākšana”	Nosaukums precizēts
13.	Pie taku ierīkošanas un labiekārtošanas: takas sadalīt pa posmiem, minēt nosaukumu vai no kurienes uz kurieni, garumus katram posmam	Pasākuma apraksts papildināts un precizēts

1.5. PIELIKUMS

Vilces pagasta pašvaldības sēdes protokola izraksta kopija

1.6. PIELIKUMS

Uzraudzības grupas sanāksme Dabas aizsardzības plāna izstrāde dabas parkam „Vilce”

2006. gada 30. novembrī, pl. 13:00, Vilces pagasta klubā
Dalībnieku saraksts:

N.p.k.	Vārds, uzvārds	Organizācija/īpašums
1	Sandra Galiņa	A/s “Latvijas Valsts meži” Zemgales mežsaimniecība
2	Elīta Fridrihsone	Jelgavas RVP, vecākais vides inspektors
3	Edmunds Linde	A/s “Latvijas Valsts meži” Zemgales mežsaimniecības 11. iecirkņa vadītājs
4	Sandra Grava	Zemgales virsmežniecība
5	Aivars Igals	VKPAL vecākais speciālists
6	Madara Ozoliņa	Dabas aizsardzības pārvalde, vecākā referente
7	Agris Zaķis	Vilces pamatskola, direktora vietnieks saimnieciskajā darbā
8	Mārtiņš Vīpulis	Zemes īpašnieks “Mūra Krogs”
9	Pēteris Bleidelis	Zemes īpašnieks
10	Jānis Verenieks	Vilces pagasta padome
11	Ilze Bergmane	ZRLP
12	Līga Laveniece	ZRLP
13	Viktors Jefimovs	Latvijas Dabas fonds

Uzraudzības grupas sanāksmes protokols Dabas aizsardzības plāna izstrāde dabas parkam „Vilce”

2006. gada 30. novembrī, pl. 13:00, Vilces pagasta klubā

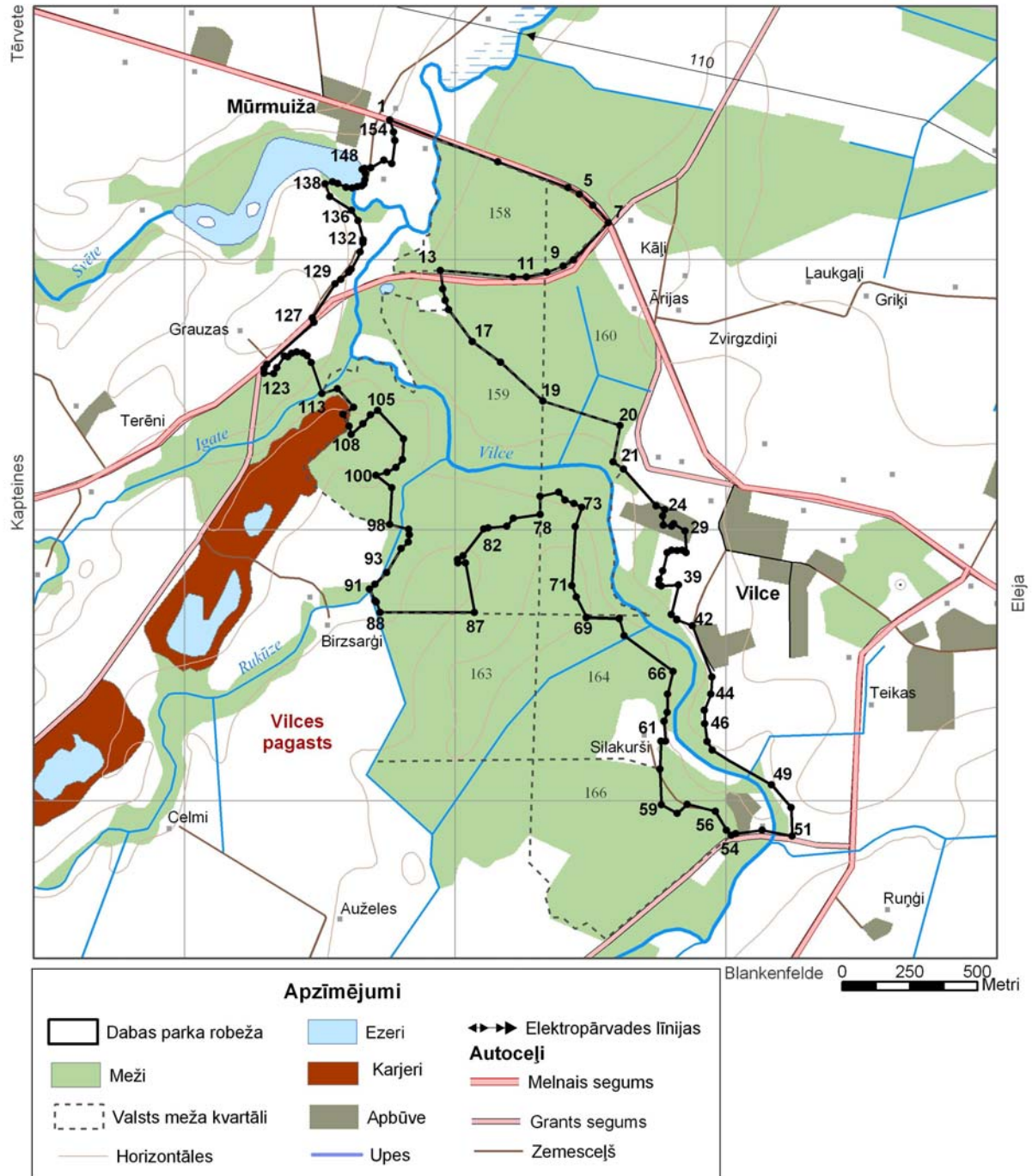
Sanāksmi vada: Viktors Jefimovs
LR VM DAP pārstāve: Madara Ozoliņa
Protokolē: Viktors Jefimovs
Sanāksmes sākums: pl. 13:00

Sēdi atklāj Viktors Jefimovs, informē par to, ka pagasts ir apstiprinājis dabas aizsardzības plānu bez precizējumiem vai iebildēm. Ņemot vērā, ka uzraudzības grupas dalībniekiem arī nav iebildumu par plāna saturu, tiek nolemts parakstīt pēdējās uzraudzības grupas sēdes protokola pielikumu.

2. PIELIKUMS

"30.pielikums
Ministru kabineta
1999.gada 9.marta
noteikumiem Nr.83

Dabas parka "Vilce" shēma

2. PIELIKUMA TURPINĀJUMS

Dabas parka "Vilce" robežpunktu koordinātas

Nr.p.k.	Robežpunkts	X koordināta	Y koordināta
1.	1	470694	254682
2.	2	470759	254517
3.	3	471158	254362
4.	4	471418	254266
5.	5	471459	254242
6.	6	471509	254202
7.	7	471567	254137
8.	8	471439	253999
9.	9	471400	253976
10.	10	471340	253953
11.	11	471264	253935
12.	12	471215	253935
13.	13	470946	253959
14.	14	470955	253891
15.	15	470964	253850
16.	16	470977	253814
17.	17	471065	253697
18.	18	471169	253620
19.	19	471325	253477
20.	20	471610	253386
21.	21	471585	253251
22.	22	471623	253224
23.	23	471744	253088
24.	24	471776	253074
25.	25	471767	253051
26.	26	471770	253017
27.	27	471801	253013
28.	28	471809	253022
29.	29	471850	252995
30.	30	471855	252915
31.	31	471840	252925
32.	32	471821	252924
33.	33	471800	252925
34.	34	471784	252915
35.	35	471767	252848
36.	36	471755	252816
37.	37	471753	252797
38.	38	471763	252792
39.	39	471826	252796
40.	40	471800	252686
41.	41	471820	252669

2. PIELIKUMA TURPINĀJUMS

Dabas parka "Vilce" robežpunktu koordinātas

Nr.p.k.	Robežpunkts	X koordināta	Y koordināta
42.	42	471878	252647
43.	43	471950	252458
44.	44	471946	252394
45.	45	471922	252335
46.	46	471922	252285
47.	47	471932	252218
48.	48	471951	252186
49.	49	472170	252057
50.	50	472243	251974
51.	51	472246	251868
52.	52	472135	251891
53.	53	472037	251877
54.	54	472021	251871
55.	55	472003	251891
56.	56	471962	251960
57.	57	471858	251986
58.	58	471821	251953
59.	59	471763	251985
60.	60	471757	252116
61.	61	471761	252219
62.	62	471778	252220
63.	63	471773	252294
64.	64	471784	252327
65.	65	471785	252394
66.	66	471806	252477
67.	67	471626	252610
68.	68	471607	252672
69.	69	471485	252676
70.	70	471449	252751
71.	71	471432	252793
72.	72	471444	253012
73.	73	471468	253083
74.	74	471440	253097
75.	75	471407	253109
76.	76	471384	253139
77.	77	471315	253124
78.	78	471315	253057
79.	79	471216	253042
80.	80	471191	253014
81.	81	471123	253007
82.	82	471107	253003

2. PIELIKUMA TURPINĀJUMS

Dabas parka "Vilce" robežpunktu koordinātas

Nr.p.k.	Robežpunkts	X koordināta	Y koordināta
83.	83	471030	252904
84.	84	471010	252890
85.	85	471011	252877
86.	86	471039	252877
87.	87	471072	252694
88.	88	470723	252694
89.	89	470710	252733
90.	90	470704	252738
91.	91	470684	252780
92.	92	470705	252799
93.	93	470748	252842
94.	94	470802	252930
95.	95	470828	252954
96.	96	470832	252982
97.	97	470829	253002
98.	98	470759	253019
99.	99	470767	253156
100.	100	470708	253202
101.	101	470750	253213
102.	102	470783	253230
103.	103	470806	253260
104.	104	470810	253337
105.	105	470714	253441
106.	106	470688	253425
107.	107	470661	253393
108.	108	470617	253353
109.	109	470610	253384
110.	110	470586	253428
111.	111	470626	253454
112.	112	470566	253521
113.	113	470509	253504
114.	114	470469	253618
115.	115	470454	253644
116.	116	470438	253654
117.	117	470416	253659
118.	118	470397	253653
119.	119	470383	253641
120.	120	470370	253643
121.	121	470341	253600
122.	122	470330	253578
123.	123	470294	253579

2. PIELIKUMA TURPINĀJUMS

Dabas parka "Vilce" robežpunktu koordinātas

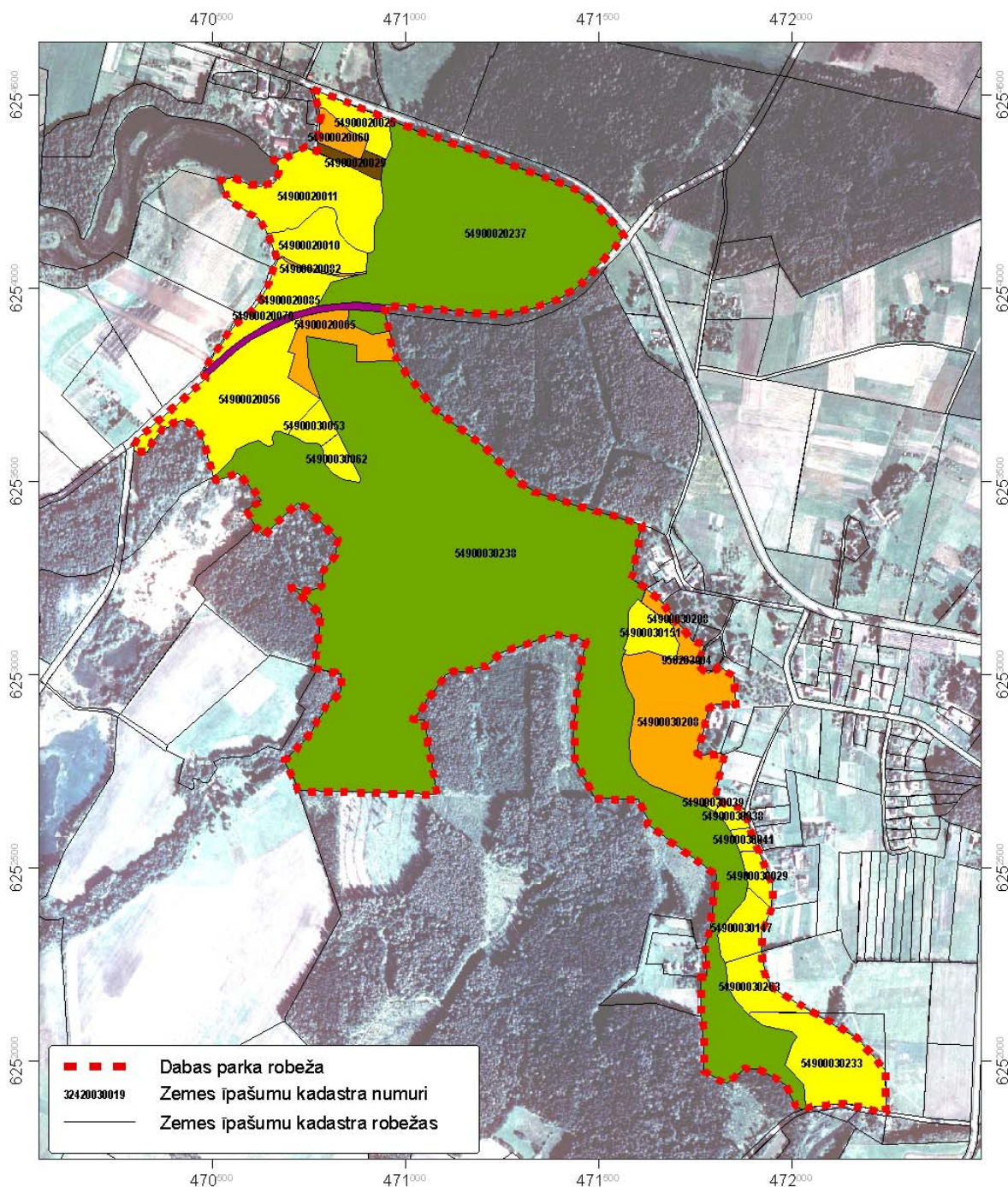
Nr.p.k.	Robežpunkts	X koordināta	Y koordināta
124.	124	470295	253596
125.	125	470306	253612
126.	126	470479	253768
127.	127	470473	253785
128.	128	470556	253909
129.	129	470578	253927
130.	130	470608	253953
131.	131	470617	253964
132.	132	470649	254028
133.	133	470660	254062
134.	134	470661	254073
135.	135	470642	254144
136.	136	470618	254182
137.	137	470538	254233
138.	138	470520	254280
139.	139	470548	254288
140.	140	470567	254281
141.	141	470597	254267
142.	142	470621	254265
143.	143	470640	254269
144.	144	470656	254273
145.	145	470663	254280
146.	146	470667	254295
147.	147	470669	254318
148.	148	470657	254334
149.	149	470666	254337
150.	150	470689	254340
151.	151	470737	254368
152.	152	470767	254355
153.	153	470778	254441
154.	154	470774	254473

3.1. PIELIKUMS

Dabas parka "Vilce" zemes īpašumu kadastrs (2006. gada maijs)

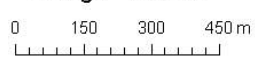
Nr. p. k.	Kadastra Nr.	Īpašuma nosaukums	Īpašnieks	Zemes gabala kopējā platība, ha	DP esošās teritorijas platība, ha
1	54900020010	"Rūķīši"	Privātpersona	6.60	2.57
2	54900020011	"Mūru ūdensdzirnavas"	Privātpersona	18.26	5.89
3	54900020025	"Atomi"	Privātpersona	1.20	1.20
4	54900020029	Ziedkalnes 3, Mūrmuiža	LR Labklāj. min.	8.70	0.67
5	54900020056	"Jaunmūri"	Privātpersona	11.20	7.67
6	54900020060	"Mūru ūdensdzirnavas"	Pašvaldība	1.0	0.88
7	54900020065	Attīrīšanas ietaises	Pašvaldība	2.10	2.35
8	54900020070	Šoseja Svēte-Augstkalne	LR Satiksm. min.	1.0	0.93
9	54900020082	Ceļš Grauzas-Mūra krogs	Pašvaldība	0.30	0.13
10	54900020085	Mūra krogs	Privātpersona	2.55	2.55
11	54900020237	Valsts meži	VAS LVM	23.00	23.00
12	54900030029	"Madaras"	Privātpersona	2.50	0.70
13	54900030038	"Avotiņi"	Privātpersona	0.45	0.41
14	54900030039	"Senlejas"	Privātpersona	1.31	0.10
15	54900030041	"Irbes"	Privātpersona	0.20	0.20
16	54900030053	"Tekas"	Privātpersona	0.70	0,70
17	54900030062	"Kvieši"	Privātpersona	0.70	0.70
18	54900030147	"Kuguri"	Privātpersona	1.70	1.54
19	54900030151	"Gaismas"	Privātpersona	1.40	1.40
20	54900030208	Vilces pamatskola	Pašvaldība	12.67	8.51
21	54900030233	Vilces ūdensdzirnavas	Privātpersona	6.02	4.92
22	54900030238	Valsts meži	VAS LVM	228.30	74.94
23	54900030263	"Indras"	Privātpersona	11.02	1.75

Zemes īpašumu veidi Vilces dabas parkā

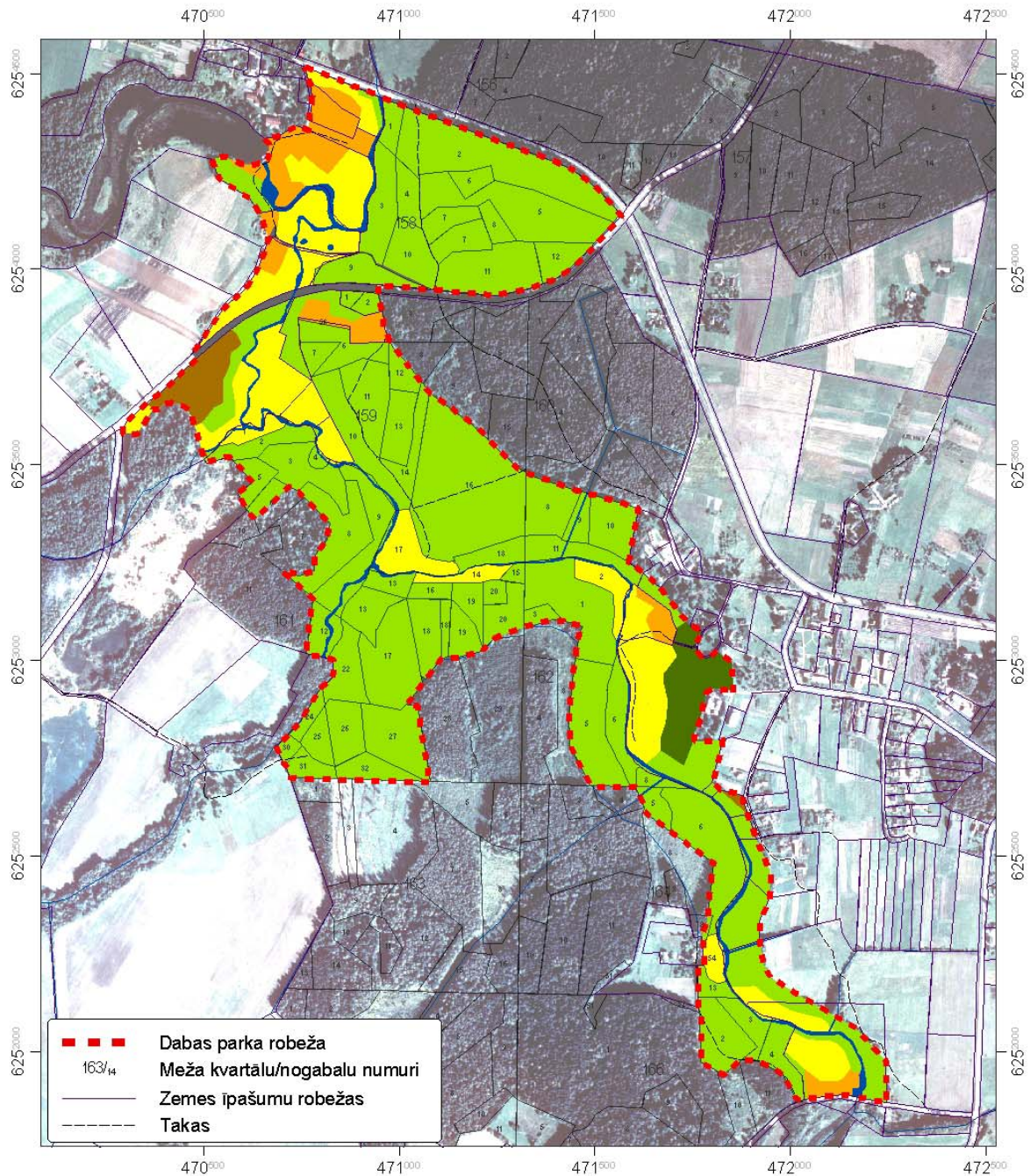
- Valsts zeme, a/s "LVM" tiesiskajā valdījumā
- Valsts zeme, LR Satiksmes ministrijas tiesiskajā valdījumā
- Valsts zeme, LR Labklājības ministrijas tiesiskajā valdījumā
- Vilces pagasta pašvaldības zeme
- Privātpašnieku zeme

Mērogs 1:15 000

Latvijas koordinātu sistēma LKS-92.
 Ortofoto, 2003. gads, LR Valsts zemes dienests
 Digitāla zemes īpašumu karte, 2005. gads, LR Valsts zemes dienests

Zemes lietojuma veidi Vilces dabas parkā

Upes, grāvji, ezeri	Viensētas, piemājas dārzi, saimnieciskas teritorijas
Palienes un pļavas	Tīrumi
Meži	Ceļi
Vilces muižas komplekss ar parku	

Mērogs 1:15 000
 0 150 300 450 m

Latvijas koordinātu sistēma LKS-92
 Ortofoto, 2003. gads, LR Valsts zemes dienests
 Digitāla zemes īpašumu karte, 2005. gads, LR Valsts zemes dienests
 Digitāls mežu nogabalu un kvartālu tīkls, 2002. gada ierīcība, a/s "LVM" Zemgales mežsaimniecība
LATVIJAS VALSTS MEŽI

4. PIELIKUMS

FAO augšņu klasifikācijas terminu atšifrējums

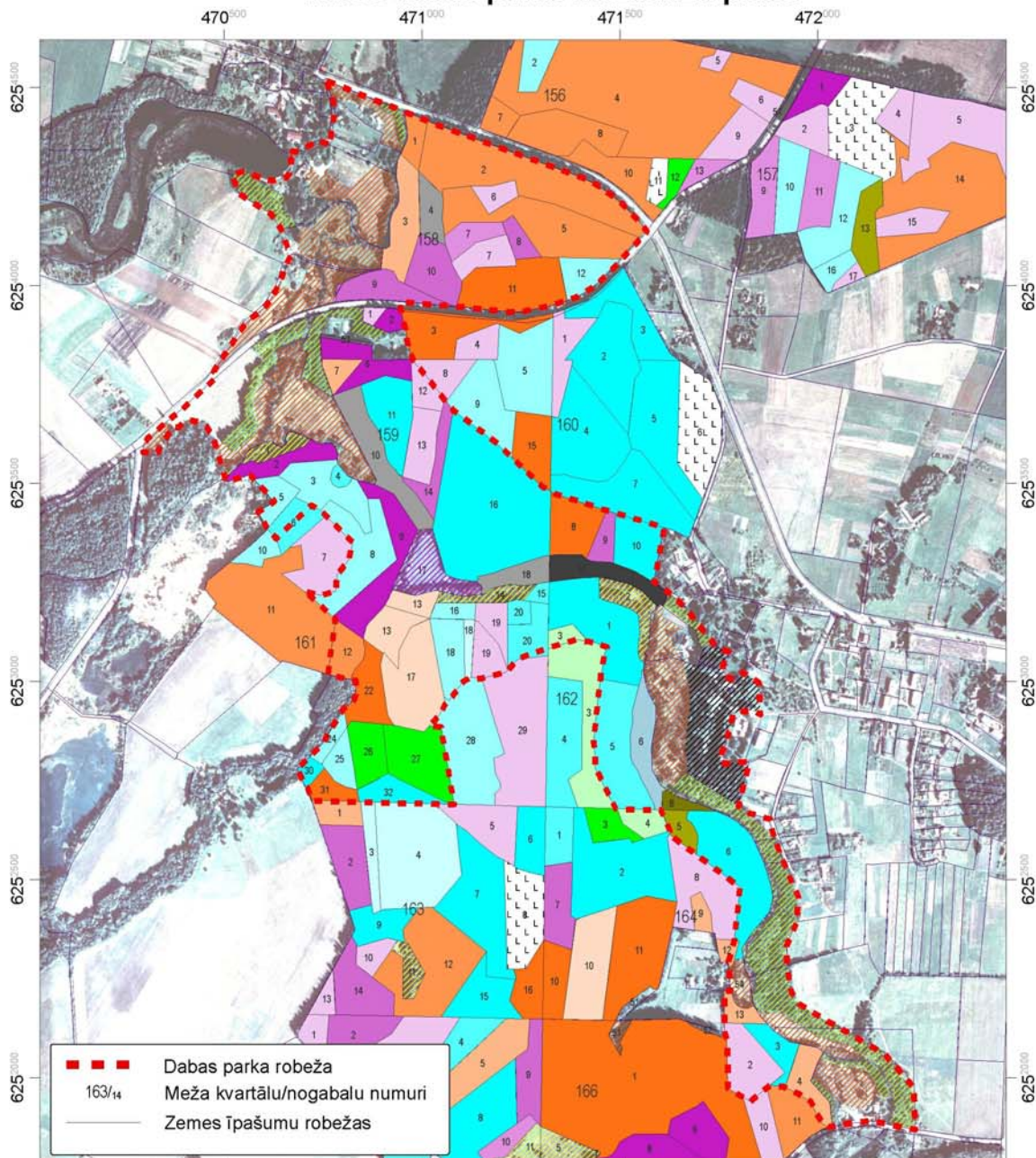
Augšņu grupas	
Gleysols	Augsnes, kam raksturīgs izteikts gleja horizonts 50 cm dziļā slānī. Tas veidojies anaerobos un pārmitros apstākļos uz dažādas ģenēzes nogulumiem reljefa pazeminājumos vai līdzenumos ar augstu gruntsūdens līmeni. Latvijas augšņu klasifikācijā tām atbilst podzolētā glejaugsne, glejaugsne un citi augsnes tipi
Luvisols	Augsnes, kam raksturīga mālu izskalošanās no virsējiem horizontiem un akumulācija dziļākajos horizontos. Veidojušās uz morēnas un limnoglaciālajiem nogulumiem. Latvijas augšņu klasifikācijā tām atbilst brūnaugsne, podzolaugsne, glejaugsne un citi augsnes tipi
Podzoluvisols	Augsnes, kam raksturīga plāna humusa kārtā un gaišas krāsas podzolācijas horizonts. Veidojušās uz morēnas un fluvioglaciālajiem nogulumiem. Latvijas augšņu klasifikācijā tām atbilst podzolaugsne, podzolētā glejaugsne un citi augsnes tipi

Augšņu apakšgrupas	
Eutric	Augsne, kurai raksturīga piesātinātība ar bāzēm
Haplic	Augsne, kurai raksturīgs vienkāršs un normāls augsnes horizontu sakārtojums; veidojusies uz brīvos karbonātus saturošiem nogulumiem
Mollic	Augsne, kuras virskārtai raksturīgs augsts humusa saturs un laba struktūra
Stagnic	Augsne, kas veidojusies uz vāji caurlaidīgiem (māla, smaga smilšmāla) nogulumiem, kuru necaurlaidības dēļ notikusi augsnes virspusējā glejošanās

O. Nikodemus, R. Krūmiņš
Enciklopēdija „Latvijas Daba”, 6. sēj.

5.1. pielikums

Vilces dabas parka mežaudžu plāns

	Priedes jaunaudze		Bērza vidēja vecuma audze		Ozola vidēja vecuma audze
	Priedes vidēja vecuma audze		Bērza briestaudze		Ozola pieaubusi audze
	Priedes briestaudze		Bērza pieaugusi audze		Izcirtums
	Priedes pieaugusi audze		Apses jaunaudze		Dzīvnieku barošanās lauce
	Egles jaunaudze		Apses pieaugusi audze		Atpūtas vieta
	Egles vidēja vecuma audze		Baltalkšņa jaunaudze		Pļava
	Egles briestaudze		Baltalkšņa vidēja vecuma audze		Muižas parks
	Egles pieaugusi audze		Baltalkšņa briestaudze		Meža zeme, kurai nav veikta meža ierīcība
	Oša vidēja vecuma audze				
	Bērza jaunaudze				

Mērogs 1:15 000

0 150 300 450 m

Latvijas koordinātu sistēma LKS-92.

Ortofoto, 2003. gads, LR Valsts zemes dienests

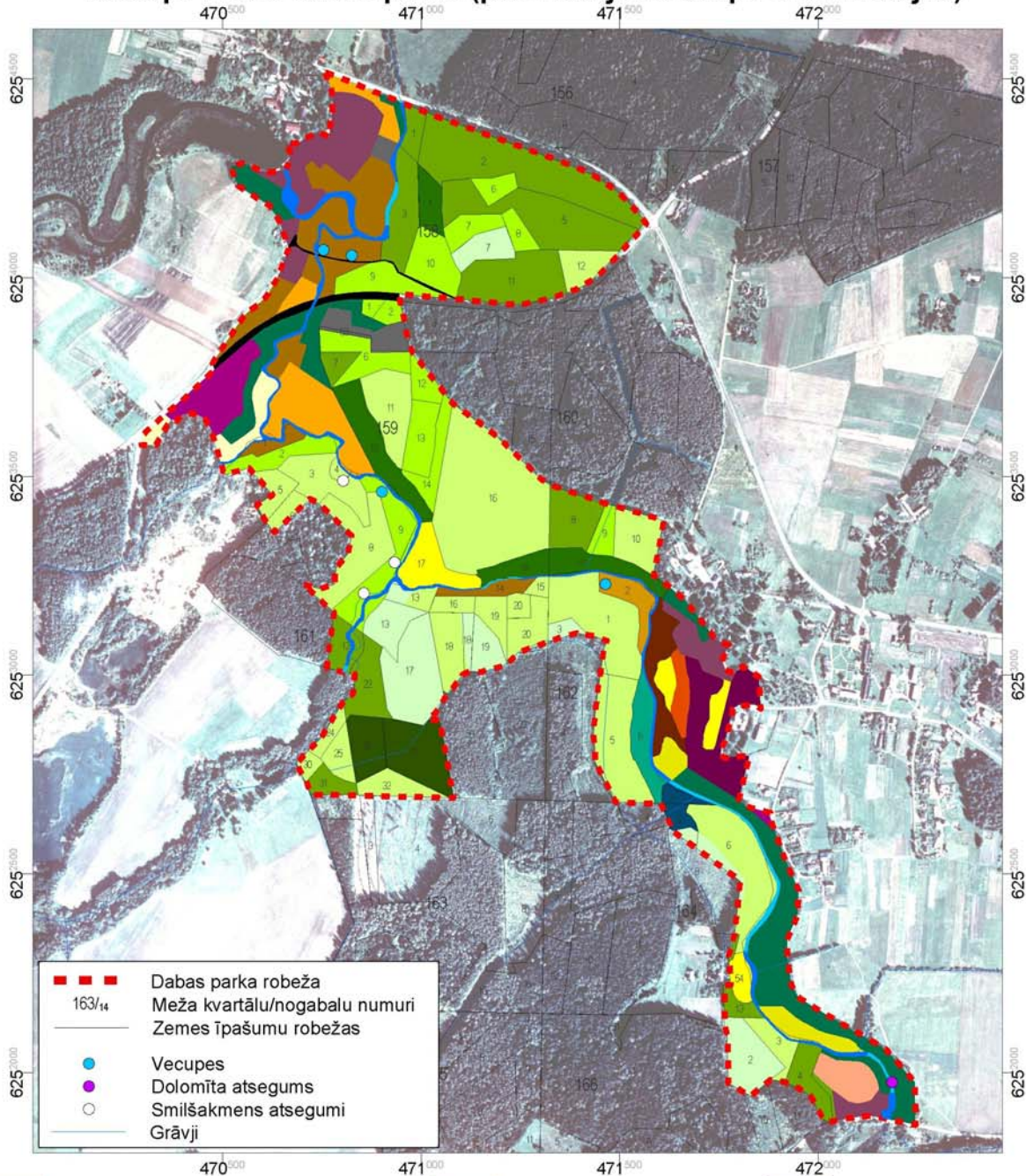
Digitāla zemes īpašumu karte, 2005. gads, LR Valsts zemes dienests

Digitāls meža nogabalu un kvartālu tīkls, 2002. gada ierīcība, a/s "LVM" Zemgales mežsaimniecība

5.2. pielikums

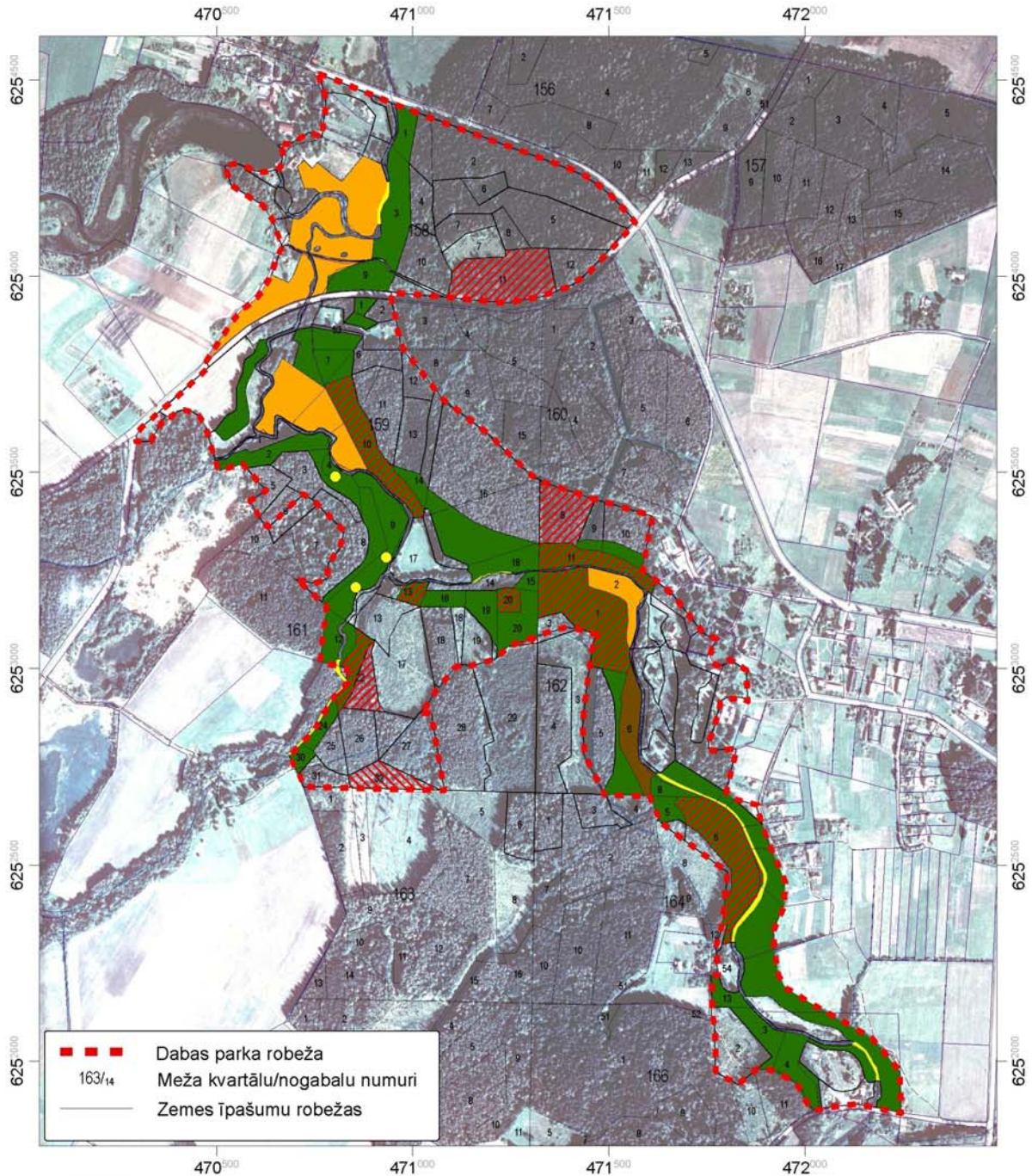
Biotopi Vilces dabas parkā (pēc Latvijas biotopu klasifikācijas)

Mērogs 1:15 000
0 150 300 450 m

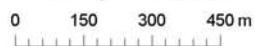
Latvijas koordinātu sistēma LKS-92.
Ortofoto, 2003. gads, LR Valsts zemes dienests
Digitāls meža nogabalu un kvartālu tīkls, 2002. gada ierīcība, a/s "LVM" Zemgales mežsaimniecība

Aizsargājāmie biotopi Vilces dabas parkā

	Upju straujtecēs		DMB		Smilšakmens atsegumi
	Mēreni mitras pļavas		pot. DMB		
	Pārmitri platlapju meži				
	Nogāžu un gravu meži				

Mērogs 1:15 000

Latvijas koordinātu sistēma LKS-92.

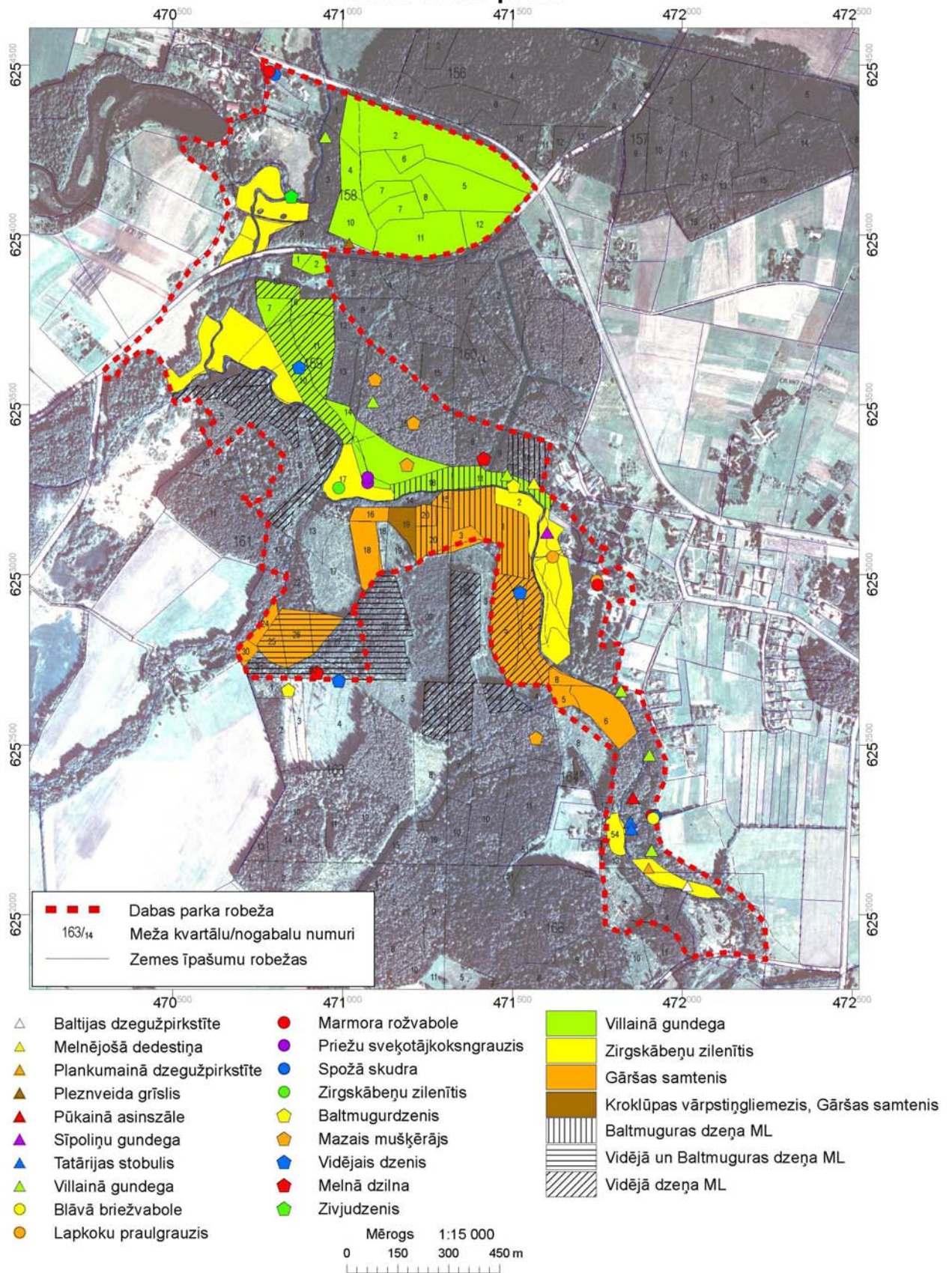
Ortofoto, 2003. gads, LR Valsts zemes dienests

Digitāla zemes īpašumu karte, 2005. gads, LR Valsts zemes dienests

Digitāls meža nogabalu un kvartālu tīkls, 2002. gada ierīcība, a/s "LVM" Zemgales mežsaimniecība

5.4. pielikums

Retās un aizsargājamās augu, bezmugurkaulnieku un putnu sugas Vilces dabas parkā

Latvijas koordinātu sistēma LKS-92.
Ortofoto, 2003. gads, LR Valsts zemes dienests
Digitāla zemes īpašumu karte, 2005. gads, LR Valsts zemes dienests
Digitāls meža nogabalu un kvartālu tīkls, a/s "LVM" Zemgales mežsaimniecība"

5.5. PIELIKUMS

Retās un īpaši aizsargājamās augu un dzīvnieku sugas dabas parkā „Vilce”

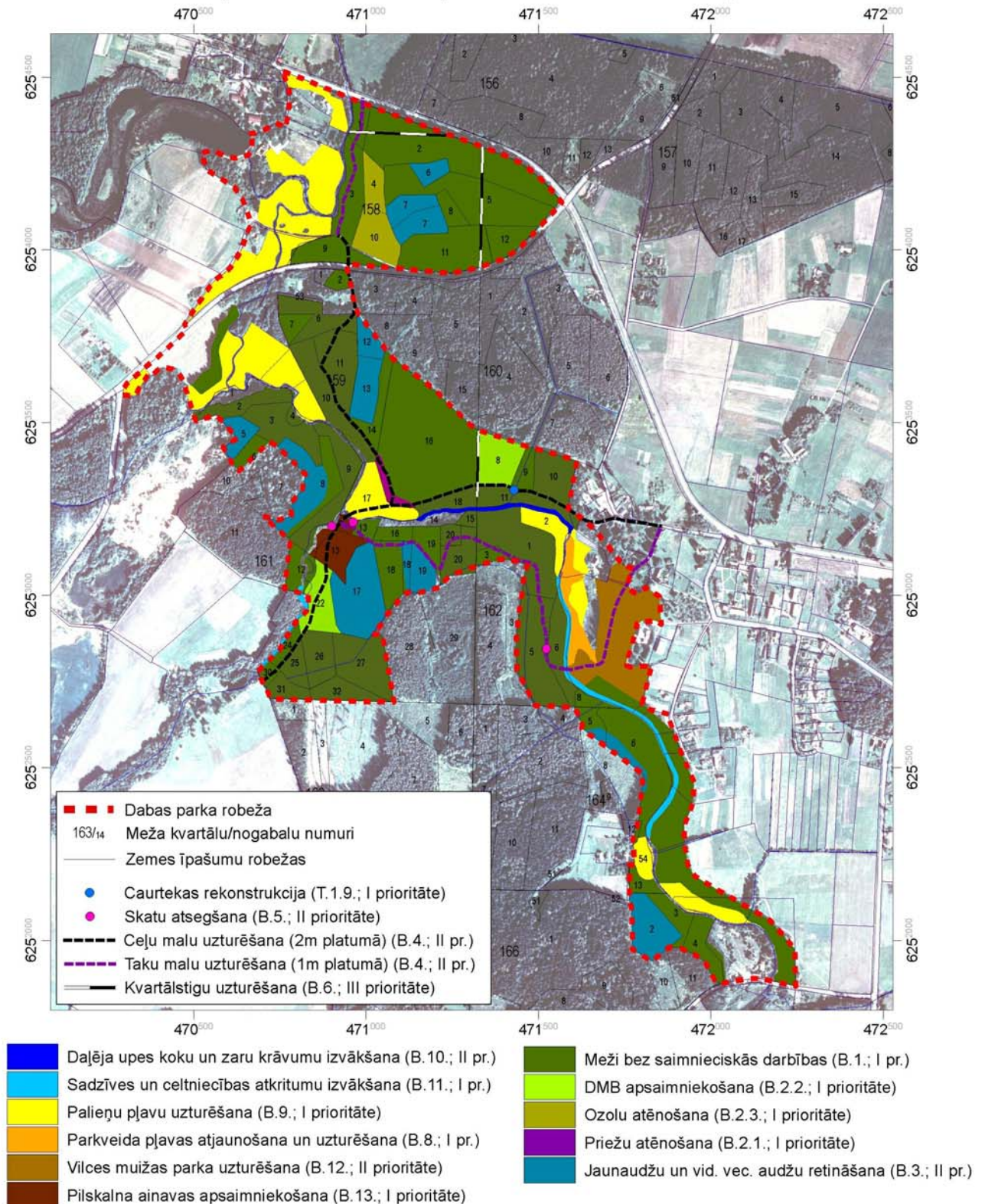
Nosaukums	LSG	ES	BK	ĪAS	MIK
Vaskulārie augi					
Pleznveida grīslis <i>Carex ornithopoda</i>	3			+	+
Pūkainā asinszāle <i>Hypericum hirsutum</i>	3			+	+
Villainā gundega <i>Ranunculus lanuginosus</i>	3			+	+
Tatārijas stobulis <i>Conioselinum tataricum</i>	3				
Melnā dedestiņa <i>Lathyrus niger</i>	3			+	+
Bezmugurkaulnieki					
Parka vīngliemezis <i>Helix pomatia</i>		HD V	III		
Sarkanā krāšņspāre <i>Pyrrhosoma nymphula</i>	4				
Marmora rožvabole <i>Liocola marmorata</i>	2			+	
Priežu sveķotājkoksngrauzis <i>Nothorhina punctata</i>				+	+
Lapkoku praulgrauzis <i>Osmoderma eremita</i>	1	HD	I	+	+
Gāršas samtenis <i>Lopinga achine</i>		HD IV	II	+	
Šrenka kamene <i>Bombus schrencki</i>	4				
Spožā skudra <i>Lasius fuliginosus</i>				+	
Putni					
Melnais stārķis <i>Ciconia nigra</i>	3	BD I	II	+	+
Zivju gārnis <i>Ardea cinerea</i>					
Mežirbe <i>Bonasa bonasia</i>		BD I	III	+	
Dzērve <i>Grus grus</i>	3	BD I	II	+	
Apodziņš <i>Glaucidium passerinum</i>	4	BD I	II	+	+
Zivju dzenītis <i>Alcedo atthis</i>	3	BD I	II	+	
Pelēkā dzilna <i>Picus canus</i>		BD I	II	+	
Melnā dzilna <i>Dryocopus martius</i>		BD I	II	+	
Baltmuguras dzenis <i>Dendrocopos leucotos</i>	3	BD I	II	+	+
Vidējais dzenis <i>Dendrocopos medius</i>	3	BD I	II	+	+
Grieze <i>Crex crex</i>	2	BD I	II	+	
Mazais mušķērājs <i>Ficedula parva</i>		BD I	II	+	
Zivis					
Strauta nēģis <i>Lampetra planeri</i>		HD II	III		
Akmeņgrauzis <i>Cobitis taenia</i>		HD II	III		

Apzīmējumi:

- LSG Latvijas Sarkanās Grāmatas kategorija
 ES Eiropas Savienības direktīvas (BD – Padomes Direktīva 79/409/EEK “par savvaļas putnu aizsardzību”, HD – Eiropas Padomes direktīva 92/43/EEK “par dabisko biotopu un savvaļas dzīvnieku un augu aizsardzību”)
 BK Bernes Konvencijas pielikums
 ĪAS īpaši aizsargājamā suga (MK noteikumi Nr. 396, 14.11.2000., groz. 27.07.2004.)
 MIK sugai veidojami mikrolieģumi (MK noteikumi Nr. 45, 30.01.2001., groz. 31.05.2005.)

6.1. pielikums

Apsaimniekošanas pasākumi Vilces dabas parkā

Mērogs 1:15 000

0 150 300 450 m

Latvijas koordinātu sistēma LKS-92.

Ortofoto, 2003. gads, LR Valsts zemes dienests

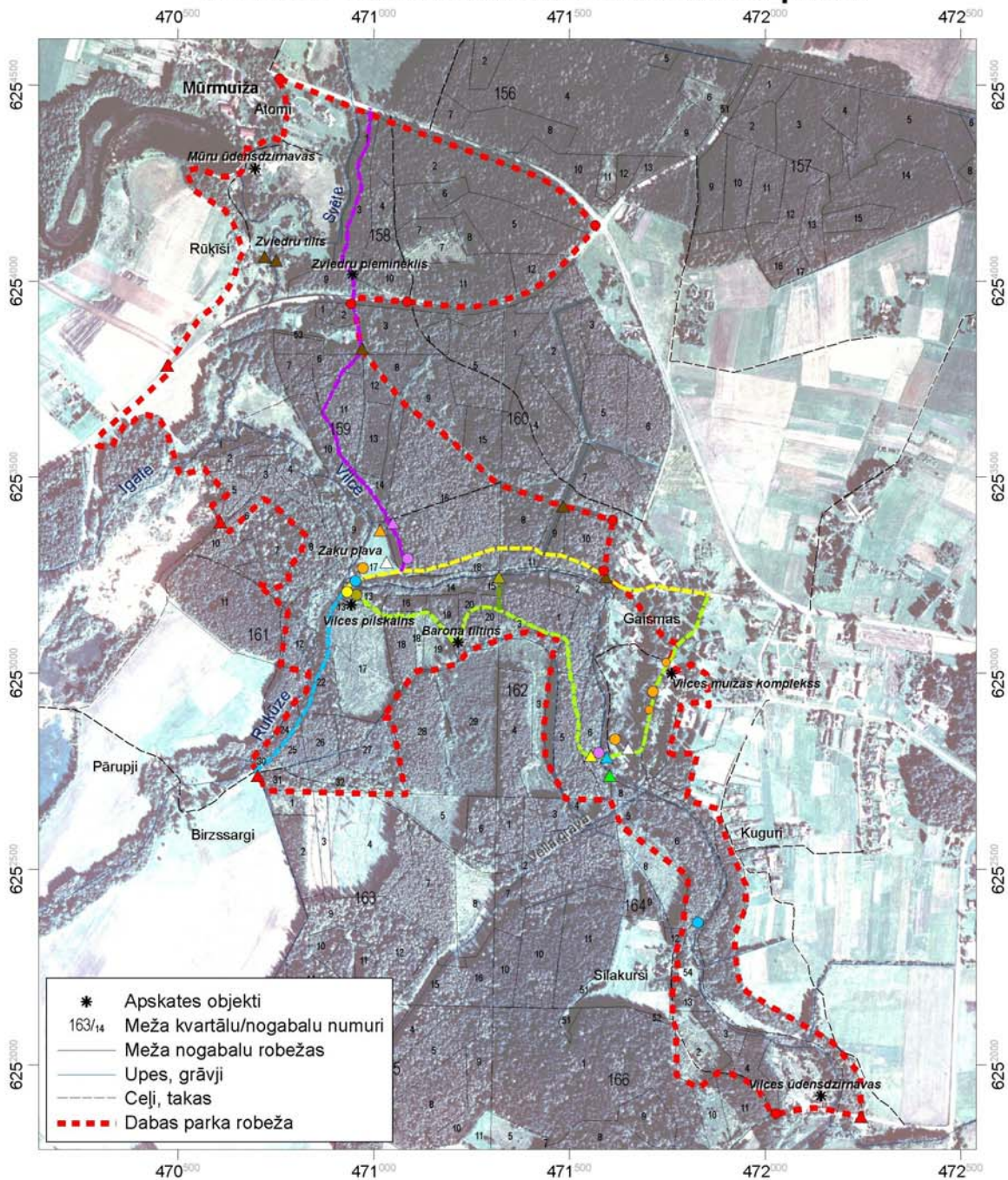
Digitāla zemes īpašumu karte, 2005. gads, LR Valsts zemes dienests

Digitāls meža nogabalu un kvartālu tīkls, 2002. gada ierīcība, a/s "LVM" Zemgales mežsaimniecība

LATVIJAS VALSTS MEŽI

6.2. pielikums

Tūrisma infrastruktūra Vilces dabas parkā

Dabas parka infrastruktūra

- Skatu platforma
- Tilts, laipa
- Atpūtas vieta
- Tualete
- Kāpnes
- Parka robežzīme

Potenciālie infrastruktūras objekti

- △ Informācijas stends
- ▲ Parka robežzīme
- ▲ Atpūtas vieta, nojume, šūpoles
- ▲ Tualete
- ▲ Ūdens ņemšanas vietas labiekārtošana
- Dabas taka uz Zaku plavu
- Barona taka
- ▲ Skatu platforma
- ▲ Rekonstruēts tilts
- ▲ Kāpņu rekonstrukcija
- ▲ Zīme "Iebraukt aizliegts"
- Barona takas atzars
- Rukūzes taka
- Dabas taka "Zaku plava - Mūrmuiža"

Mērogs 1:15 000

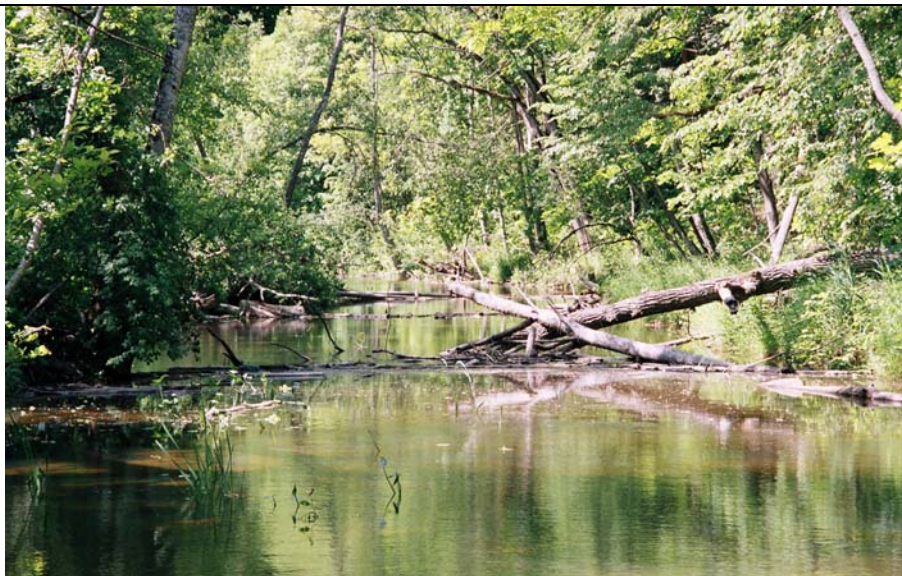
0 150 300 450 m

Latvijas koordinātu sistēma LKS-92.
 Ortofoto, 2003. gads, LR Valsts zemes dienests
 Digitāla zemes īpašumu karte, 2005. gads, LR Valsts zemes dienests
 Digitāls mežu nogabalu un kvartālu tīkls, a/s "LVM" Zemgales mežsaimniecība

6.3. PIELIKUMS

Apsaimniekošanas pasākumu veikšanas vietu fotogrāfijas

1.att. Daļēji izvācami koku un zaru krāvumi Vilces upē

2.att. Atjaunojamā caurteka ceļā uz Zaķu pļavu

6.3. PIELIKUMA TURPINĀJUMS

Apsaimniekošanas pasākumu veikšanas vietu fotogrāfijas

3.att. Šīs laipas vietā paredzēts tiltiņš pār Vilci.

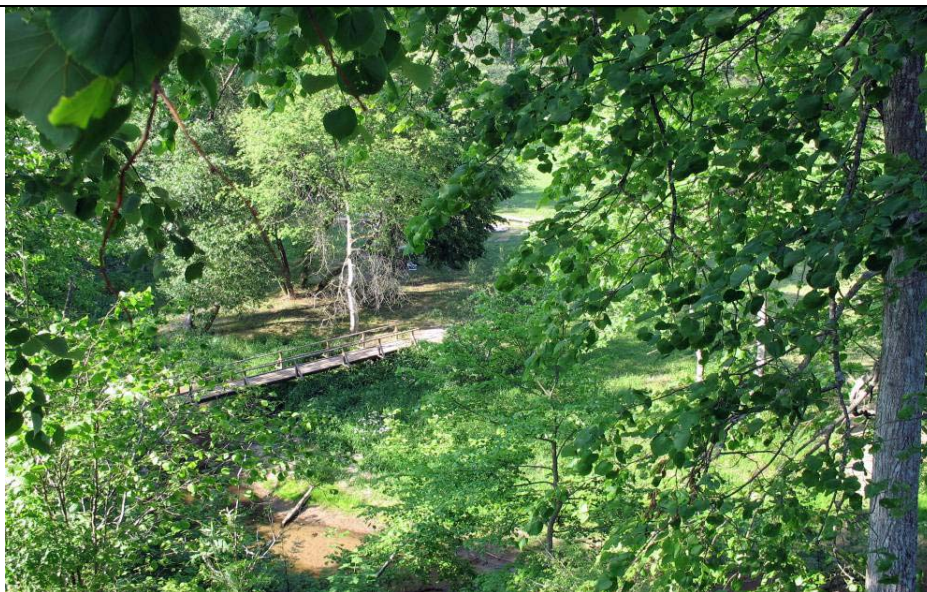
4.att.Rekonstruējamās kāpnes nogāzē pretim Vilces muižai

6.3. PIELIKUMA TURPINĀJUMS

Apsaimniekošanas pasākumu veikšanas vietu fotogrāfijas

5.att. Pļavu apsaimniekošanas pasākumu piemērs

6.att. Nocērtot koku, kura galotne redzama attēla centrā, iespējams paaugstināt skatu estētisko kvalitāti

6.3. PIELIKUMA TURPINĀJUMS

Apsaimniekošanas pasākumu veikšanas vietu fotogrāfijas

7.att. Nocērtot koku attēla centrā, iespējams paaugstināt skatu estētisko kvalitāti

Vilces dabas parka funkcionālais zonējums

